

கல்கி

KALKI 2-3-1958

30
தயர்
பெற்றா

தற்காலத்திய பாக்டரிகள்

குட்லாஸ் நெரோலாக் பெயி்ளடுகள் கொண்டு வர்ணம் பூசப்படுகின்றன

குட்லாஸ்
நெரோலாக்
பெயி்ளடுகளையே
வாங்குங்கள்

இந்த
பெயி்ளடுகள்
மனங்கவரும்
வரிணமுட்டும்

குட்லாஸ் நெரோலாக் பெயி்ளட்டை ரெகமென்ட் கிட்.

சுதந்திரம் :
ஹாமில்டன் & கிராம்பிள்ட் கிட்.
தயார் செய்து செ. ச. செவ்வா
டி. டி. கிருஷ்ணமாச்சாரி & கோ.
தயார் செய்து செ. ரெ. செவ்வா

கலிகி

பொருளடக்கம்

அடிகள்

ஆனாத் அமரராஜர் /
அரபு நாடுகளில் புதி- ருடைய
சரித்திர புகழர் ஆனாத்

(தமிழகம்)

கிழி

... 3
... 6
... 7

கதைகள்

1. கை விளக்கு
கொடுத்த கைத்தலை
தழும்பு
பொருள் எல்லாம்
பகல் கொழு
சிப்பாய் தங்கியவை
காண்டபின் கத்தலாதி

அகலம்
தூய்ப்பதன்
மதறி
பரிசுதன்
சாஜம் கிழங்கு
வி. எஸ். கப்பலார்
ஏ. கே. பட்டுசாமி

... 27
... 33
... 33
... 34
... 74
... 83
... 89

கட்டுரைகள்

மீராபென் அவர்களின் கருத்து
தங்க இடத்துச் சம்பந்தம்
வட்டமென்று
வள்ளுவர் வாசகம்
கட்டுறவு இயக்கம்
மனதாரா?

காதல்
ராஜாஜி
க. சந்திரன்
அ. சிவசுந்தரமணி

... 2
... 14
... 20
... 24
... 47
... 48

பாடல் மலர்

பொருளாத பொருளை

அகலம்

... 80

"கலிகி" "வித் கைவிளக்கு" கதைகளில் உள்ள பெயர்களை எல்லாம்
எதிர்ப்பின் பெயர்களை: எல்லாங்களும் எதிர்ப்பினால்.

ASPIGN-6

—காணொளி
கிரைப் மிக்சரை கொடுங்கள்

காதிதாரு
முயற்சியும்
மலனிக் காவிழி...

உள்ளத்தின் இதை
கிடைக்காத

கைவிடக்கூடாது.

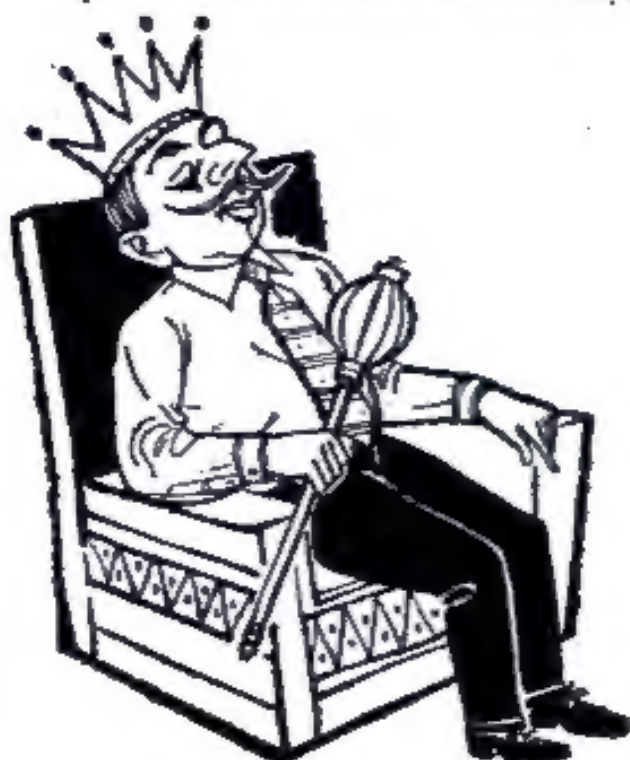
மீண்டும்
குழந்தையின்
புன்முறுவலை
கவனியுங்கள்

இதை ஒரு மாதமே தவிர்ப்பு

பின்னியின் ஷர்ப்புங் அணிந்து

பாஜாவைப் போல விளங்குங்கள்

சங்கரிடமிருந்து வாங்குங்கள்

**வெங்கடேஷ்
வஸ்திராலயா**

சீமென்ட் கோரும்கள்—

சென்னை-1, எதிரில் 2 தம்புசெட்டித் தெரு, சதாரம் 1

ஷோ ரும் செ. ①

இங்கு வாங்கும் பெங்களூர் கம்பன், ஸ்டாட்ஸ் தி லிமிடெட் கம்பனி உற்பத்தி யான துணிகளை மட்டுமே விற்கிறோம்.

ஷோ ரும் செ. ②

இங்கு வாங்கும் பக்கிங்ஹாம் தி கார்பரேட் லிமிடெட் உற்பத்தியான துணிகளை மட்டுமே விற்கிறோம்.

ஷோ ரும் செ. ③

இங்கு வாங்கும் ரிச்சி லிமிடெட் உற்பத்தி யான துணிகளையும் மற்றும் இது உயர்ந்த விலைகளிலும் விற்கிறோம்.

99/123

மார் 17
இதழ் 31

தமிழ்த்திரு நாடு தங்கைப்—பெற்ற
நாமென்று கும்பிடக பாப்பா —பாரதிபார

தேவியைப்பி
மாசி 19௩

ஆஸாத் அமரராணர்!

அபுல்கலாம் ஆஸாத் காலமாகி விட்டார் என்ற செய்தியைக் கேட்டவுடன் காஷ்மீர் முதல் கன்யாகுமரி வரையுள்ள பாரத மக்கள் துக்கத்தில் ஆழ்த்து விட்டனர். மத வேறுபாடின்றி, இன வேறுபாடின்றி, மொழி வேறுபாடின்றி எல்லாரும் "ஆஸாத் பேஸ் விட்டாரா! அத்தகைய பெரியாரை இனி எப்போது பார்க்கப் போகிறோம்?" என்றுதான் ஏக்கினர்.

"மீண்டும் கிவியை மன்னுயிர் பாக்கைகள்
என்று மீட்டது இறை உன்னியின் நீடு!"

என்று ஆழ்வார் பாடியது முதற்கொண்டு, 'மன்னிட வந்த நாளிலே, மரணமுண்டி தோளிலே' என்று நாமக்கல் கவிஞர் பாடும் வரையில் வாழ்க்கை நிலையானமையப் பற்றி எத்தனையோபேர் எத்தனையோ கிதமாகச் சொல்லி மீறுக்கிறார்கள். அவற்றை நினைவுபடுத்திக் கொண்டால், மரணத்தையுடைய வறுத்தப்பட வேண்டிய அவசியமில்லை தான். இருப்பினும் பேதை மனம், யாரைதும் நமக்கு வேண்டியவர் இறந்துவிட்டால் பேதைக்கத்தான் செய்கிறது. இறந்தவர் வாழ்ந்த காலத்தில் அவர் புரிந்த செயல்களும், வாழ்ந்த முறையும், அன்பும்தான் நமக்கு ஆறுதல் தருகின்றன.

உபநிஷத் மந்திரமும் இதுவே: "அறிவாததும் ஓரிடம் நிலைநாடுமான காற்றை அடைந்தது உயிர். உடல் சாம்பலாயிற்று. மனமே, செய்த செயல்கள் தான் மிச்சம். இதைத் திரும்பத் திரும்ப எண்ணுவாய்."

அபுல்கலாம் ஆஸாத் அவர்களுடைய பண்பாட்டையும், அறிவையும், பரந்த மனப்பான்மையையும் நினைத்து இன்று பாரதம் புலங்கிறது!

ஆஸாத் உண்மையான இஸ்லாம் மதபக்தர். அவர் இஸ்லாமிய மதத்தினரின் வேதமாகிய குர்ஆனுக்கு அரிய கிரியை எழுதியுள்ளார். அப்படியிட்டவர் பாரத நாட்டு இந்துக்கள் கிறிஸ்தவர்கள் ஆகிய எல்லா மதத்தினரின் அன்புக்கும் மதிப்புக்கும் பாத்திரமானார். "இஸ்லாம் மதம் எந்த மதத்தையும் வெறுக்கச் சொல்லவில்லை; எல்லா மக்களையும் நேரிக்கும்படிதான் சொல்லுகிறது" என்று பூரண நம்பிக்கையுடன் பிரசாரம் செய்தார். ஆயுள் முழுதும் இந்து - முஸ்லிம் ஒற்றுமைக் காகவும், பாரதம் பண்பாட்டின் உயர்வுக்காகவும் பாடுபட்டார்.

அவருடைய தேசபக்தி அபாரமானது. காத்தி மகான், "அவருக்கு மதத்தில் எவ்வளவு பக்தியோ, அவ்வளவு தேசபக்தி" என்று ஒரு சமயம் குறிப்பிட்டார். அந்த நாட்களில் முஸ்லிம் மக்களில் பெரும்பாலோர் அதிகாரவர்க்கத்தின் கைப்பாவையராக விளங்கி வந்தார்கள். மௌலானா ஷௌக்கத் அலி அவர்களும் ஆஸாத் அவர்களும் இந்தப் பேதைமையைக் கடிந்து, தீவிரப் பிரசாரம் செய்தார்கள். முஸ்லிம் மக்களைத் தீவிர தேசபக்தி கொண்டவர்களாகச் செய்தார்கள். இதன்பயனாக முஸ்லிம் சமூகத்தினரின் பிற்போக்காளர்களிடம் அவர் அனுபவித்த இன்னல்கள் கொஞ்சமல்ல, அதிகாரவர்க்கத்திடம் அனுபவித்த இன்னல்களும் உண்டு. அவர் சொந்த மாகாணமாகிய வங்கத்தையிட்டு வெளியேற்றப்பட்டார்; பஞ்சாபுக்குள் துஷ்டம் அனுமதி மறுக்கப்பட்டார். பல முறை சிறைப்படுத்தப்பட்டார்.

மகாத்மா காத்தியின் கொள்கையின்படி பூரணமாக ஒப்புக் கொண்டு எல்லா மக்களின் அன்பையும் பெற்றார். மனம், வாக்கு, காயம் மூன்றிலும் பெருத்தன்மை யோடு நடத்து முஸ்லிம்கள் இந்துக்கள் எல்லாருக்குமே வழிகாட்டியாக வாழ்ந்தார்.

அபுல்கலாம் ஆஸாத் அவர்கள் இலக்கிய ஆர்வம் மிக்கவர். அவர் உருது மொழியில் செய்யும் பிரசங்கங்கள் கருத்தாழமும், அழகிய சொற்களும் அளவற்று

ஆணாதின இறுதி யாத்திரையின் தலைவர்களும் ஐந்து எட்டை மக்களும் உலகத் தோண்டித் தவணை மயிவாழ்வாயைச் செலுத்தினர்!

தங்கிவிருந்தாள் இருக்கும் என்று சொல்லு வினாக்கள். அவர் இளமையில் கவிதை படி செய்திருக்கிறார். "ஆணாத்" என்றும் உலகத் திரை. இதிலே அவர், தமக்கு வைத்துக் கொண்ட புனைபெயர்.

ஆணாத் காவிரியை அகிராணாராகப் பதவி வகித்த காவதித்தாய் கிரிப்பில் தாது கோஷ்டியும், அதற்குப் பின்னும் படி தாது கோஷ்டியும் வந்தன. ஆணாத் அகிராணை பதவியில் இருந்து கொண்டு பாரதத்தில் பூரண உலகத்திற்கு கொடுக்கையை வற்புறுத்தி, நாட்டுக்கு அபிமானம் செய்திருக்கிறார்.

ஆணாத் அவர்களுக்கு ஆங்கிலம் தெரியாது என்று பொதுவாகச் சொல்வார்கள். அவர் இளமை முதல் எழுத்து எழுத்துக்களையும் படித்ததால், சரணமாய் பேசும் அளவுக்கு ஆங்கிலம் பழகிக் கொண்டிருக்கிறார். ஆயினும் ஆங்கிலம் பேசக்கூடியும் பிரசங்கங்களையும் தன்ருயல் புரிந்துகொள்ள முடியும். ஆங்கிலத்தில் எழுதியுள்ள நூல்களையும் படித்துப் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

உலகத்திரை பாரதத்தில் கல்வி மந்திரி கந்தா ஸ்தலத்தையெடுத்தார். பத்து ஆண்டுகள் அக்க இயக்கத்தை நிர்வகித்து வந்தார். சமீபத்தில் அப்புகளாம் ஆணாத் ஒரு எச்சரிக்கை செய்தார். பாரத நாட்டில் ஆங்கிலம் படிப்பின் தரம் குறைந்து வருகிறது. அப்படித் குறைவாக விட்ட கூடாது. ஆங்கிலக் கல்வியை இழந்து

விட்டால், உலகமாயத்துக்கு வேண்டிய வற்றை அடைவதற்குப் போவோம் என்று எச்சரிக்கை விடுத்தார்.

இக்கட்டான சமயங்களில் நேருஜிக்கு ஆயோசனாக இருந்து வந்தது இவர் ஒரு கவிதை எழுதுகூடச் சொல்லலாம். எத்தனை மாக முடியுமோ செய்து என்று குழப்பமான நிலைக்குக்கும் போது. நேருஜி ஆணாதின இயக்கத்துக்கு விவரத்து இரண்டு மணி நேரம் பேசி விட்டு வருவது புதுநிலைவிழைவானவர்களை எவ்வளவுதான் அறிந்த விஷயம். பல் காலங்களுக்கான நேருஜியின் குடும்பத்துக்கே நேருஜியை நம்புபவர்களுக்குத் தகுந்த, ஆணாதின உருவங்களையும், மேதாவிவாசனம் இருவருக்கும் உள்ள மொழி ஒற்றுமையும் இதற்குக் காரணங்கள் என்பார்கள். பிரச்சினையைச் சீர்துகிப்பிப் பார்த்துத் தெளிவாகப் பரிசாரம் கருபவர் ஆணாத் தான். எந்த விஷயத்தையும் கிரிப்பு வெறுப்பின் நிர்வகிப்பைமையில் நின்று சீர்துகிப்பிப் பார்த்து யோசனைகளை உறும் சிறந்த தண்பரை நேருஜி இழந்துவிட்ட நேசத்தின் துன்பாக்கிய மாகும்.

காத்திமகனின் அங்குக்குப் பாதிரிமான பெருத் தலைவர்களை ஒருவர் பின் ஒருவராக இழந்து வருகிறோம். இனி ஆணாத் போன்ற தேசபக்தரைக் காண்பது அரிது. அவரது பண்பாட்டையும், குணங்களையும் மனத்தில் கொண்டு இளைஞர்கள் ஊக்கமும் உற்சாகமும் பெறவேண்டும்.

மெளலானா அபுல்கலாம் ஆஸாத்

கோடிநாள்: 1888

மறைவு: 1958

அரசு நாடுகளில் புதிய குடியரசுகள்

எதிர்ப்பும் சிறியதும் சேர்த்து ஒரு புது இன குடியரசு அமைத்து விட்டன. இதற்கு எதிர்ப்பு மக்களும், சிறிய மக்களும் ஒருங்காகத் தங்களை ஆதரவு தந்து விட்டார்கள். எதிர்ப்பின் தலைவர் நாயேர இப்போது குடியரசின் தனது நிபந்தனாகத் தேர்தலெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார். சிறியாவின் தலைவர் குவாட்லி இதை வரவேற்றிருக்கிறார்.

சிறியாவும் எதிர்ப்பும் இணைத்து எண்ணூறு ஆண்டுகளுக்கு முன் ஒரு நாடாக இருந்தது! எதிர்ப்பின் உத்தரவு கவாடின் ஆட்சியில் சிறியா, எதிர்ப்பின் ஒரு பகுதியாக இருந்தது. மேற்பெயிருக்கு வரும் படைவெடுப்புக்களைச் சிறியா தடுத்து வந்தது. கவாடின் ஆட்சி மறைத்து போன பிறகு அந்த நாட்டு மக்கள் பல நூற்றாண்டுகளாக இந்த இனப்பகுதியிலும் தெருமா என்று கவாடின் கண்டு வந்தார்கள். அந்தக் கவாடி இன்று நவாபிற்று!

ஆனால் இது மேற்கத்திய வல்லரசுகளின் ராஜதந்திரிகளுக்கு ஒரு குடு. அரசு மக்களைப் பிரிட்டிஷர்களும், பிரெஞ்சு மக்களும் நீண்ட நாட்களாக அடக்கி ஆண்டு வந்தனர். இரண்டாவது உலக மகாவுத்தத்துக்குப் பிறகு அரசு நாடுகளிடையே ஒரு விழிப்பு புதிதாக ஏற்பட்டு, சுதந்திரக் கொள்கையை தடை பெற்று வருகின்றன. பிரிட்டிஷ் ஆதிக்கத்தின்கீழ் இருந்த அரசு நாடுகள், இப்போதைய புதிய சுதந்திரம் அனுபவித்து வருகின்றன. எங்குதலும் வேறுமுகத்தில் அரசு நாடுகளிடையே ஆதிக்கம் இருக்க வேண்டும்

என்று துரோப்பிய நாடுகளுக்கு ஆசை உண்டு. இந்த ஆசையின் காரணமாகப் பிரிட்டன் குயல் கிஷியமாக, எதிர்ப்பின் மீது போர் தொடுத்தது. ஆனால் அந்த ஆசை அமெரிக்காவுக்கும், உலக நாடுகளுக்கும் பிடிக்க வில்லை.

இப்பொழுது பிரிட்டன் இழந்துவிட்ட செல்வாக்கை அமெரிக்காவும் ரஷ்யாவும் பெறப் போட்டியிடுகின்றன. இவற்றின் ஆதிக்கத்துக்கு உட்படாமல் உதவிகள் மட்டும் பெற வேண்டும் என்றும், இரு சாராருக்கும் பொதுவாக இருக்கவேண்டும் என்றும் நாயர் இப்போது முயற்சியைத் தொடங்கியிருக்கிறார்.

மேற்கத்திய வல்லரசுகள் மீத்திர பெதம் செய்வதிலும், பிரித்தானும் தந்திரத்திலும் மிகப் பரிந்து பெற்றவை. அரசு இன குடியரசு என்ற துரோப்பியநாதையே இருக்க வேண்டும்.

சிறியா, எதிர்ப்பு இணைத்திருந்தது. எதிர்ப்பு அரசு நாடுகளும் இந்தக் குடியரசுடன் இணைய வேண்டும் என்பது நாயர்-குவாட்லி இவர்களுடைய ஆசை. அது நடவராமல் இருப்பதற்கு மேற்கத்திய வல்லரசுத் தலைவர்கள் முயற்சி செய்வார்கள்.

பாங்கிதான் இப்போது குடியரசை மனமில்லாமல் வரவேற்றிருக்கிறது. உண்மையில், வரவேற்றதொரு திரைமயம் அந்தரங்கத்திலேயே அது நடந்து கொண்டிருக்கிறது. செய்தால் நம்முடைய அங்கை நாட்டிலும் இவ்வப்போது விடவாம்.

என்ன செய்தி?

உபயதில்லாவின் மறைவு

செந்தமிழ்நாட்டு முல்லைச் சமூகத்தினர், தேசபக்தியில் மற்ற எந்தச் சமூகத்தினரையும் விடப் பின்தங்கிவிடவில்லை என்பதற்கு உபயதில்லா அவர்கள் ஓர் சிறந்த உதாரணமாக வருகிறார்கள். தமிழ்நாட்டுக் காங்கிரஸ் சரித்திரத்தில் முக மிக்கிய பங்கு எடுத்துக் கொண்டார். பிரிவினைக் கத்திகள் தலையெடுத்த போதெல்லாம் உபயதில்லா தீரத்துடன் போராடினார். தமிழ்நாட்டுக் காங்கிரஸ் கமிட்டியின் தலைவராகப் பணியாற்றி வீரக்கிரே. உபயதில்லாவின் மறைவு தமிழ்நாட்டுக்குப் பெரு நஷ்டம். அவரது பிரிவினாள் வருத்தமுற்றிருக்கும் அவரது குடும்பத்தினருக்கு நமது ஆழ்ந்த அனுதாபங்களைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம்!

பிரிட்டனில் புது உணர்ச்சி

அனுருண்டு ஜனஜனாண்டு சம்பந்தமாக மேலாட்டினருக்கு ராஜாஜி விடுத்த அறிக்கைகளும், சுடிதங்கலும் பலன்

அளிக்கத் தொடங்கி வீடுக்கின்றன என்றே சொல்ல வேண்டும்.

உலகில் உண்மையை எடுத்துச் சொல்வதற்கென்று ஒரு சிலர் இருந்து கொண்டேனர் இருக்கிறார்கள். உன்னத்தில் உண்மையென்று தோன்றியதைச் சொல்லக்கூடிய சிலர் பிரிட்டனிலும் இருக்கவே செய்கிறார்கள். அனு-ஜனா குண்டுகள் சோதனைகளை நிறுத்த வேண்டும், உற்பத்தியைத் தடைசெய்ய வேண்டும் என்று தீவிர உணர்ச்சி கொண்ட பெட்ராண்ட் ரல்லஸ், ஜே. பி. பிரின்ட்லி போன்றவர்கள், வல்லரசுகளின் தலைவர்களுக்கும், சுட்டித் தலைவர்களுக்கும் வேண்டுகோள் விடுப்பதை விட்டு, பொது மேடைகளில் ஏறிப் பிரச்சுக்கம் செய்து பொதுஜன ஆதரவு திரட்ட ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். இதற்கு பிரிட்டிஷ் பொதுமக்கள் நல்ல ஆதரவு அளித்து வருகிறார்கள் என்று செய்தி வருகிறது.

இது ஒரு தல்ல சமூகம்!

பிரிட்டிஷ் பொதுமக்களின் இந்த உணர்ச்சியைப் பார்த்து, இப்பொழுது

சரித்திர புருஷர் ஆஸாத்

ஆட்சி பீடத்திலுள்ள கண்ணல்வடிவ் கட்சியினர் "இந்த முடிவை நாம் ஏற்றுக் கொள்ளவா?" என்று யோசித்து வருவதாக ஒரு வதந்தி. இப்படிச் செய்தால், தேர்தல் வருவதற்கு முன்பே தொழிற் கட்சியை கண்ணல்வடிவ் கட்சியினர் வெற்றி கொண்டதாலிடும் ஆனால் உலக மக்கள், எந்தக் கட்சி யாவது தங்களை அணுகுண்டு விஷத்தி லிருந்து காப்பாற்றினால் போதும் என்று தான் கோருகிறார்கள்!

தேயர்களுக்கு ஒரு விருது

சிறந்த கருத்து விருத்தை இவ்விதம் 9-ம் பக்கத்தில் அளித்திருக்கிறோம். ஸ்ரீமதி மீராபென் அவர்கள் கட்டுரை வைத்தாள் குறிப்பிடுகிறோம். ஸ்ரீமதி மீராபென் இவ்வொத்ததைச் சேர்ந்தவர், சுப்பல் தளபதியின் புதல்வி. காந்தி மகானின் கருத்துக்களிலும், நிர்மாண வேலைத் திட்டத்திலும், மிகுந்த கடுபாடு கொண்டு தமது நாட்டைத் துறந்து முப்பத்தெட்டு ஆண்டுகளுக்கு முன் இத்தியாய்க்கு வந்தார். காந்தி மகானின் வளர்ப்புப் புதல்வியாக இருந்து, அவருக்குத்த பணிகளைப்பெய் வாய் செய்து வந்தார். காந்தி மகானுக்குப் பிறகும், அவர் காட்டிய வழியில் பாரதத்தின் வடகோடியில் இமாசலப் பிரதேசத்தில் 'பகசர்ரட்சி' போன்ற பிராணிகளுக்கான அருட் பணி புரிந்து வருகிறார். எனினும் நாட்டு நடப்பு முறைகளையும் கூர்ந்து பார்த்துத் தமது எண்ணங்களைக் கல்விநெயர்களுக்கென்று பிரத்தியேகமாக எழுதி விடுகிறார். நெயர்கள் படித்துச் சித்தனைக் கிளர்ச்சி புதுவார்கள் என்று நம்புகிறோம்.

வைத்தியநாதய்யர் தீர்வு

மீதுரையில் திரு ஏ. வைத்திய நாதய்யர் தீர்வு நாளில் பங்கெடுத்துக்

கொண்ட மத்தியி திரு கக்கன் ஹரிஜன மக்களுக்கு ஏ. வைத்தியநாதய்யர் செய்துள்ள சேவையை மனமுருகிப் பேசியிருக்கிறார். திரு வைத்தியநாதய்யரின் பெருமூலத்தினில்லா விடிக், ஹரிஜன மக்கள், மீதுட்சி சுத்திரைகரர் ஆகியப் பிரவேசம் பெற்றிருக்க மாட்டார்கள் என்று பேசியிருக்கிறார். இந்த வைபவத் துக்குத் தமிழ்தாடு காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவர் திரு கே. ராஜாராம் நாயுடு அவர்கள் தலைமை வகித்திருக்கிறார். இவர்கள் எல்லாரும் சேர்த்து மதுரையில் ஏ. வைத்தியநாதய்யர் அவர்களுக்குத் தக்க ஞாபகார்த்தம் நிறுவ வேண்டும் என்று முடிவு செய்திருப்பது மகிழ்ச்சிக் குரிய விஷயமாகும்.

இதற்கென்று திரு எல். அழகு சுந்தரம் தலைமையில் பதினாறு பேர்கள் கொண்ட கமிட்டியையும் நிறுவிருக்கிறார்கள் என்று அறிவினோம். கமிட்டி கைகறப்பாக வேலைசெய்து ஏ. வைத்திய நாதய்யருக்குத் தக்க ஞாபகார்த்தம் நிறுவும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம்.

குடியா வழிகாட்டுதல்

குடியாச் சார்புள்ள அரசு நாடுகளில் குடியா அரசாங்கம் ஆங்கிலத்தைப் போதிக்கப் பள்ளிக்கூடங்களில் ஏற்பாடு செய்து வருகிறது. இதற்குக் காரணம் என்ன? குடியா ஆங்கிலம் உலக மொழி என்பதைக் கண்டதுதான். மக்கள் கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய எல்லா விஷயங்களும் - விஞ்ஞானம், இலக்கியம், வந்திர அறிவு யாவும் அம்மொழியில் அதிகமாக இருக்கின்றன. அந்த மொழி, முன்னேற்றத்துக்கு அவசியம் என்று குடியா உணர்ந்திருப்பதால்தான் இத் தகை ஏற்பாட்டைச் செய்தது. ஆங்கிலத்தைப் புறக்கணிப்பது முன்னேற்றத்துக்குப் பதில் பின்னேற்றத்துக்குத் தான் வழி.

பிரார்த்தனைக் கூட்டம்

— கண்டி, ராஜபலகம்

காந்தி மண்டபத்தில்

பிப்ரவரி 28-ந் தேதி வெள்ளிக்கிழமை மாலை 5-30 மணிக்கு

மதுரை என். கிருஷ்ணன் அவர்கள் துதி தேவகளை பாடுவார்.

நாகம், ர. இ-வரை, தக்கிரப்பா வித்தியாசம் மாணவர்கள், சாரதா வித்தியாசம், பா-வா, ஹ-லிம்பெ பகலி ராணசகை தூத்புகளும், சேத பாராயணம், ராமலாம பதூர்

மீராபென் அவர்களின் கருத்து

தேவநாட்டிலிருந்து வந்த வேறு நாட்டினர் கிடையா. இந்தநாட்டில் தேவநாட்டில் இருந்து வந்தவர்கள் மட்டும் அழகிய பண்பாட்டையும் இன்னும் கற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். வட நாட்டிலிருந்து தேவநாட்டுக்குச் சென்ற வேறு ஒரு வகையான பொருள் போவதற்காக இருக்கிறது. வேறு நாடுகளுக்குப் போவதற்காக இருக்கிறது என்ற கோவலி கிறியென். ஆனால் இப்போது மக்கள் தனது சொந்த சொத்து மோசதத்தால் கொல்லப்பட்டார்கள்.

சீர்திருத்த ஆதிக்கத்தை நீக்கிக் கொள்ள ஒவ்வொரு செவ்வியோது மாரத நாடு ஒன்று என்பதை வற்புறுத்தியதே மக்களின் மனோபாவமாக இருந்த வந்தது. இந்நிலை ஏதென்காலத்தையும் வற்புறுத்திச் செல்ல வேண்டிய அவசியம் அப்போது இருந்தது. அப்படிச் செய்வதும் சரிதான். ஆனால் தற்போது அதை வட நாட்டினர் எந்த மீது கிறீஸ்தியை வற்புறுத்தினார்கள் என்று சொல் றதுமில்லை. ஏதென்கால மக்களுக்கு இன்பம் தந்து தீயதை நீக்கித்திருக்க வேண்டுமானாலும் இந்த விஷயத்தைப் புறக்கணித்துப் போய் போய் மனிதப் பரிமாற வேண்டும். மோதல் இன்பப் புகழ் அடங்கும் பகுதிகள் ஒவ்வொன்றுக்கும் எல்லாவற்றிலும் ஒரேயுமோ அவ்வளவு வலாத் தீரியும் தர வேண்டும். இன்னொரு விஷயத்தின் இன்னொரு பகுதியிலுக்கு மறுமலர்ச்சி எய்தும் மும் மத்திய ஆட்சியுடன் கூட்டுறவுக்கு மன மார்த்த ஒப்புதலும் இவ்வாறியும் மனத்தின் ஓடபடத்து கொண்டிருக்கும் குறைதலும் ஏமாற்றத்தாலும் மனக்கவலையும் அளந்தது திருமலை மோதலாகும். அத்தகைய இன்னொரு விடப் பிரதிநித்யமே மோதலாகும்.

[illegible]

அன்றும் புதிய ஆதிக்கத்திற்குத் தகுந்த அடிப்படை, பாரதத்தில் பல்வேறு பகுதிகளில் புதிய விழிப்புணர்வு காண்போம். மக்கள் தங்கள் உணர்ச்சிகளைக் கத்திரிமாற வேண்டித் தொடங்கிவிடுகின்றனர். இந்த கத்திரிசொரவல் நல்ல ஆரோக்கியமான மனக் கதிநிற்பாலும். இவை உணர்ந்து மதிப்பீடு செய்ய அரசு கவனம் செலுத்தி, நீண்டதாள் அடிமைப்பட்ட மக்களிடையே காணும் இயல்பான கத்திரி உணர்ச்சி இது என்று ஏற்றுக் கொண்டு அநுதாபத்துடன் கையாள் வேண்டும். இது என் னுமால் அபிவிருத்தி.

அப்படிச் செய்யாமல் குரட்டுகூறியாததால்
உயிர்போதோடு நம் உத்தம குழந்தை
போகும்; நோக்கம் சிறந்தது போகும்.

தாதுபக்கத்தில் புது அமைப்புத் திட்டம். மொத்த பிரதான முதலியலை மற்றிய அரசாங்கத்தின் பெரிய எதிர்மறம் மரத் தாதுப் மக்களிடையே பிளவுப் பிடிக்கிற தை. மக்களுக்கு மற்றிய எந்தையிடம் மட்டுமே அல்ல வேண்டும். உதாரணமாக, தான் இருக்கும் இடத்தில் எவ்வளவு எவ்வளவு வேண்டுமோ இமாவைப் பிரதேசத்தின் மிக வானியலுக்குச் செலவழிப் பிரதேச மக்களின் ஆட்சி கொஞ்சங்கூடப் பிடிக்கவில்லை. ஒவ்வொரு மனிதப்பகுதி மக்களிடையே தாதுபக்கமும் தான் தாதுபக்கம் ஆகிப் பத்தாக்கம். அப்போது தான் மக்களுக்குப் பய குறைகள் இருந்துதான் வந்தன. எல்லாத்தான் அவர் அங்குமே சென்ற விவதாரமாய் பாதிக்கப்பட்டன. எட்டிலும் அரசாங்கமும் அந்தப் பகுதி மக்களையே, அவர்கள் கட்டி வந்ததும் பதும் வழக்கங்களும் அந்த மக்களையே இடத்திலிருந்து வந்தன. ஆனால் இப்போதுதான் தங்களை வாரோ, தங்களுடைய விஷயங்கள் அந்தப் பகுதி மக்களின் ஆவன தான் எல்லாவிதமாக. இது பாத தாதுபக்கமும் பிரதேச மக்களின் உணர்ச்சி. அதி உணர்வு எந்த அரசாங்கமும் தந்த தாதுபக்கமும் பகுதியின் இடமே ஒரு அங்குமி வந்த இடம் தான்.

மக்களின் அன்பைப் பெறுவதற்கு வழி அறிவாரல்லவோ! தேர்தலுக்கும் சேர்த்துக் கொள்வது அங்கு, கைவந்து அறிவாரல்லவோ! பசிக்கு கொடுப்பதுதான் முறை. ஆனால் இந்த முறைக்கு நேர்மாறான முறைதான் நாட்டில் கைவரையப்பட்டு வருகிறது என்பது வருத்தம் தருகிறது. நாட்டில் எந்தப் பணியிலாவது மத்திய ஆட்சியின் செல்வாக்கு குறைவதற்குப் தோன்றியதற்கு உடனே ஆதிக்காத முயற்சிகள் அதிகமாக வந்துப்படுகின்றன. கொள்ள வேண்டுமென்றால், இவ்வாறுதான் மத்திய எக்கவாட்டம் செலுப்பித் தான் வருகிறது.

தருமோடு தாலும் மத்தியில் இருந்தாலும்
 இருக்கிறான். மெய்யானது ஏதும் பிரதானம்
 மெய்யுள்ளான். அவர்மனம் மகனின் உள்
 உதறத்தே நோடி முடியவில்லை. மகனின்
 பிரதானத்தே தீர்ச்சு முடியவில்லை. அவர்மனம்
 பிரதானமென நினைத்த மெய்யுடு மகனின்
 குறையின் உதற ஆராயத்தான் எவ்வளவு
 உபயோகம் இருக்கலாம்.

மேலும் கார்த்திக் அகர்வால் அடிக்கடி மாறு
கொண்ட பூங்கா, மக்களிடையே சென்று,
குதறவில். அதிர்ந்து வருந்து தரவருமாறு
புதுமனதாகக் கொண்டிருந்தார்கள். இங்
காலம் நமது தெரிய மத்தியிலேயும் செந்தா
காலம் மக்கள் வருகிறார்கள்.

தங்கள் ிக நம்பிக்குடும் அரவீஸ்
கட்டடும் கோபுரமும் உறுதியான அந்த
வாரத்தின் மேல் திறக்கின்ற; அகாலம்
மனத்தனத்தின் மேல்தான் கட்டப்பட்டிருக்
கிறது என்பதை உணர்வார்கள். துறையின்
என்பது பெருமையின் இருக்கிறது என்
பதைக் காண்பார்கள். அப்போதுதான்
அவர்களுடைய பரிணாம தன்மைத் திறந்
தன்மைமற்றதும் அதிகாரவர்க்கத் திறமைய
வருகின்ற சென்று நாட்டுக்கு மேல்மற்றத்
மேல்மற்ற அறிவைப் பெறுவார்கள்.

பிரச்சனை தீர வழி

கொழும்பு, பிப்ரவரி 21உ

அரசாங்க உத்தியோகங்களில் புதிதாக நியமிக்கப்படுவோர் அனைவரும் நியமனம் பெற்றதொன்று வகுடங்களுக்குள்ளாகச் சிங்கள பாணியில் தேர்ச்சி பெற வேண்டுமென்றும் இவ்வாறிட்டாய் அவர்கள் அரசாங்கப் பதவிகளை இழக்க நேரிடவாமென்றும் இவ்வாரம் ஒரு உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த உத்தரவு தமிழ் மக்களுக்கு மிகுந்த கவலைவையும் வேதனைவையும் கொடுத்திருக்கிறது. தமிழர்கள் தமிழ் மொழியிலும் சிங்களவர்கள் சிங்கள மொழியிலும் உயர்தரக் கல்வி பயிலவாம் என்பதுதான் அரசாங்கத்தின் தற்போதையக் கல்வித் கொள்கை. தமிழ்க் குழந்தைகள் சிங்களத்திலோ சிங்களக் குழந்தைகள் தமிழிலோ கல்வி பயில அனுமதிக்கப் படுவதில்லை. நிலைமை இப்படியிருக்கும்பொழுது சிங்களத்தில் தேர்ச்சி பெற்றும் மட்டுமே அரசாங்க உத்தியோகம் என்று உத்தரவிடுவது தமிழ்ப் பள்ளிக் கூடங்களை அடிப்பொடி உபயோகமற்றதாகக் கூறவும் சர்க்கார் உத்தியோகங்களின் சிங்களவர்களின் ஏகபோக உரிமையாக்குவதாகவும் இருக்கும். தமிழர்களுக்கு அவர்களுடைய தாய் மொழியில் கல்வி பயில வசதியளித்திருப்பதாக அரசாங்கம் சொல்லிக் கொள்ளுவதிலும் அர்த்தமில்லை. இதைவெல்லாம் கண்டு தமிழ் மக்கள் ஏமாந்து விடுவார்களா? தமிழ் மக்களைத் திருப்பிப்படுத்த ஒரு புறம் கண் துடைப்பு ஒப்பந்தங்கள் செய்து கொண்டு மற்றொரு புறம் அதற்கு நேர்மாறான நடவடிக்கைகளைச் சர்க்கார் எடுத்து வருகிறார்கள். சென்ற வருடம் மொழி வெறி

மிகுல் தாட்டில் ஏற்பட்ட பலங்கரமான நிலைமையை இவ்வளவு சீக்கிரத்தில் மத்திரிகள் மறந்து விட்டார்களா என்று கேட்கத் தோன்றுகிறது.

அடுத்த மாத ஆரம்பத்தில் பிரதம மத்திரியின் அரசியல் கட்சியான ஸ்ரீ வங்கா கடத்திரக் கட்சியின் வருடாந்திர மகாதாடு சூனி என்னுமிடத்தில் கூடும்பொழுது இலங்கை இந்தியப் பிரச்சினை கருமமாகவும் சீக்கிரமாகவும் தீர்க்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்தி ஒரு தீர்மானம் சமர்ப்பிக்கப்பட இருக்கிறது. இதற்கு முன்னால் மத்திரி சபையின் ஸிரேஷ்டக் கூட்டமொன்றை நடத்தி இந்தியப் பிரச்சினை அரசாங்கத்து ஒரு சமரசத் திட்டம் தயாரிக்கப் போவதாகவும், இந்தச் சமரசத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் சர்க்கார் கட்சி மகாதாட்டித் தீர்மானம் இருக்குமென்றும் கூறப்படுகிறது.

இந்தியப் பிரச்சினைத் தீர்க்க இந்திய அரசாங்கங்கள் எடுத்த முயற்சிகளெல்லாம் பலனளித்தமால் போக காரணம் பிரச்சினையில் நேரடியாகச் சம்பந்தப்பட்ட மக்களின் பிரதிநிதிகளைக் கலந்து கொள்ளாததுதான். இந்தப் பழைய தவறை ஸ்ரீ பண்டாரநாயகர் அரசாங்கம் மறுபடியும் செய்கக் கூடாதென்றும் ஸ்ரீ தொண்டமாணியும் ஸ்ரீ அனீஸையும் அழைத்துப் பேசி, இந்தியப் பிரச்சினைக்கு ஒரு கருவியான முடிவு செய்து கொண்டு, பிறகு மத்திரி சபையைக் கூட்டி ஆலோசிக்க வேண்டுமென்றும் அரசியல் கூட்டாரங்கள் வற்புறுத்தி வருகின்றன. இந்தக் கோரிக்கை இலங்கை சர்க்காரின் செல்களில் ஏதுமா? - ரஜனி

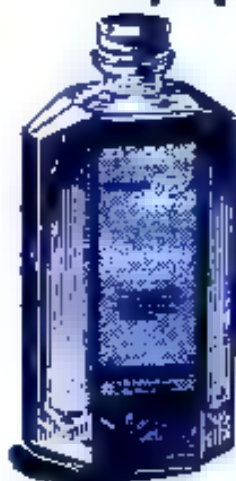
இலங்கையில் தடை பெறப் படுகின்ற ஆப்பிரிக்க நாடுகளின் மாதாட்டுக்கார இந்திய அரசாங்க உதவி வெளிநாட்டு மத்திரி ஸ்ரீபதி கட்டகமெனன் உட்பட 10 நாடுகளிலுள்ள கியாட் துறை பெண் பிரதிநிதிகள் வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குக் கொழும்பிலுள்ள பாச தமிழ்ப் பெண்களிடமிடம் கவனத்தோடு கூட்டாக ஒரு விருந்தினராகத் தடத்தியபொழுது எடுத்த படம்.

கல்கெமிகோவின்

காந்தரிடைன்

கூந்தல் தைலம்

கூந்தலை செழுமையாக வளரச் செய்வதில் இணையற்ற தெனப் பண்டைக்காலம் முதல் புகழ்பெற்ற ஆயில் ஆயில் அடங்கியுள்ளது.

மென்மையான உறுமணம் கொண்டது.

5 அவுன்ஸ் கொண்ட அழகான பாட்டிலில் கிடைக்கும்.

கல்கத்தா கெமிகல் சோ. லிட்.,
கல்கத்தா - 29.

CAH-1B-1

தென் இந்திய ஆயில் : 6/149, பிராட்வே, சென்னை-1

பாலுளேரி பெனிமிட் சிட் பண்டு (பிரைவேட்) லிட்.,

(பிரைவேட்)

"விஜய விஜயம்," 17-A, எம்.பா.என் - மாரூப்பகா ஜாண்டித்.

(கிங்ஸ் ஸ்டரீக்ஸ் ரயில்வே ஸ்டேஷனுக்கு அருகில்)

பம்பாய் - 22

தலை : 'GROW RICH'

குறுகிய கால ஏலச் சீட்டுகள்

2-வது குராயிற்றுக்கிழமை ஏலங்கள் ... 1958 மார்ச் மாதச் சீட்டுகள்

செலக் கடைசி தேதி 8-3-58 ... முதல் ஏலத் தேதி 9-3-58

25 மாதங்கள்

25 அங்கத்தினர்கள்

வகுப்பு	மாதச் சந்தா	சீட்டுத் தொகை	வகுப்பு	மாதச் சந்தா	சீட்டுத் தொகை
B	ரூ. 100/-	ரூ. 2,500/-	C	ரூ. 20/-	ரூ. 600/-
C	ரூ. 50/-	ரூ. 1,250/-	H	ரூ. 15/-	ரூ. 375/-
F	ரூ. 25/-	ரூ. 625/-			

விவரம் தெரிவாக எழுதிக் கேட்பவர்களுக்கு எங்கள் விதிகள் இலவசமாக அனுப்பப் படும். சீட்டில் அங்கத்தினர்களைச் சேர்த்துக்கொள்ளும் உரிமை பண்டைச் சேர்த்தது

வெள்ளிக் கிழமை (வார விடுமுறைநாள்)

(போட்டா உத்தரவுப்படி)

எம். ஐ. அப்துல்லியம், மானேஜர் கடைகட்டர்

எங்கள் சேவை உங்களுக்குத்தேவை

தலைமை ஆயில் : 3, கங்காபுரத்தேடி, தஞ்சாவூர், சென்னை-5. தொகை : பிடிவாத பிடிவாத விகிதம் 100% மார்ச் 1958, மே 1958-1. O B-8, மார்ச் III, ஆயில் அளி போடி, புது தில்லி-1

அருள்வாக்த

தேவியமாக எத்தனா ஐந்திக்குக் கஷ்டம் வந்தாலும் அந்த நாம் சொத்தக் கஷ்டம் போல் பாதிக்க வேண்டும். உடன் நின்று அதனை நீக்க வேண்டும். பிறரைத் தூஷிக்காமல் சகோதர மனப்பான்மையுடன் அவர்களுடைய இன்மையினை நீக்க முயல்வதையே ஒவ்வொருவரும் தம் கடமையாகக் கொள்ள வேண்டும். சிறிது கஷ்டம் இருக்கிறது என்பதற்காக வந்தாபனங்களை அழிக்கும் வேலையே அதனை எடுபடக் கூடாது. அதைத் தவிர்த்து, நன்மை பயக்கும் ஆக்க வேலைகளைச் செய்ய வேண்டும்.

சிவ சமயங்களில் நமக்குச் சளி பிடிக்கிறது. இதற்காகத் தலையெய்ய வேண்டு என்று சொல்வதா? குடும்பங்களில் பங்களிச் சண்டை நியல்வதைப் பார்த்திருக்கும். நியச் சொத்துக்கள் இருப்பதால் சொத்துப் பிரிவினைச் சண்டைகளும் ஏற்படுகின்றன. இதற்காகப் பங்களிகளை இருக்கக் கூடாது. நியங்களை இருக்கக் கூடாது என்று கூற முடியுமா?

ஒவ்வொரு பாணையிலும் உத்தமமான தத்துவங்கள் பல பொதிந்துள்ளன. இதனை மறந்ததாலோ என்னவோ, தற்போது நம் தேசத்தில் பாணைச் சண்டை பலமாக ஏற்பட்டிருக்கிறது. இத்தகைய சண்டை தெற்கே இவங்களைப் பருவிலும் வடக்கே பாணைகளிலும் கூட ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஒரு இடத்தில் சிவனம்-தமிழ்ப் போர், மற்ற இடத்தில் உருது-வங்காளிச் சண்டை. இப்படியாக பாணைகள் சண்டைக்குக் காரணமாக இருப்பதால் பாணைகளே கூடாது, நாம் எவ்வோரும் ஊகமகனாக இருக்க வேண்டும் என்று சொல்ல முடியுமா?

துவளை மனப்பான்மையை விட்டு, சகோதர உணர்ச்சியுடன் எல்லா ஜாதி, பாணை, மதங்களையும் தோக்க வேண்டும். அவைகள் ஒவ்வொன்றிலுமுள்ள போற்றத்தகுதியை உண்மைத் தத்துவங்களை உணர வேண்டும்.

"ஜாதி, மதங்கள் இருப்பதால், உலகத்தின் சண்டை கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன; அவையால் இவ்வுலகமெழிப்பது நேயம்" என்று கூறப் படுகிறது. அரசாங்கம், பாணை இவைகளினால் உலகம், சண்டை, சச்சரவுகள் ஏற்பட்டாலும் அவைகளால் இருக்கும் உபயோகத்தைத் கருதி, அவைகளின் வைத்துக் கொண்டுதான் இருக்கிறோம். அவைகளால் வரும் கேடுகளின் மாத்திரம் சீர்திருத்தச் சமாளிக்க முயலுகிறோம்ல்லவா? அந்தேபோல சமய நெறிகளும், குலாசாரங்களும் சரியாக அறிந்து கொள்ளப் பட்டாததனால், சிவ சமயம் சச்சரவுகளுக்குக் காரணமாயிருந்தாலும் அவைகளில் வந்துள்ள கேடுகளின் நீக்கி, அவைகளைச் சத்தமான முறையில் உபயோகப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

—ஜி.கொராண்டியா, காஞ்சி காமகாடியிலும்

எவ்வளவுத் திரை

நல்ல இடத்துச் சம்பந்தம்

காந்தன்

"என்ன மிக்டரி காதல். 'தங்க இடத்து சம்பந்தம்' என்று படத்தின் தலைப்பிலேயே தப்பிப் போட்டிருக்கிறார்கள்! படம் எப்படியிருக்குமோ!" என்று தண்பர் அலுத்துக் கொண்டார். அவர் எத்தப் பத்திரிகையில் தப்பி இருந்தாலும் பொறுக்க மாட்டார். கரிம சிரத்தையாக அமைதியைக் குறித்து வைத்துக் கொண்டு எவ்விடம் வாட்டுவார்; சிவீமாய் படங்கள் விஷயத் திலும் அப்படித்தான். பிறை கண்டு பிடிப் பதில் மட்டும் அவருக்குச் சிரத்தையிருப்பதாக இதைக் கொண்டு முடிவு செய்து விடக் கூடாது. எத்த விஷயமும் பிழையின்றி வர வேண்டும் என்பதில் உள்ள சிரத்தை தான் அவருடைய இந்தச் சபாவுத்துக்குக்காரணம். படத்தின் தலைப்பில் தான் பிழையிருக்கிறதே போதிலும், படத்தின் மற்ற அம்சங்கள் கூடிய வளரவில் மிகவுயர்ந்த தயாரித் திருக்கிறார்கள்.

ஒரு குறிப்பிட்ட காரணத்தால் கொண்டு இந்தப் படத்தின், எத்தப் படத்தையும் விடப் பிழைகள் குறைவாகத்தான் இருக்க முடியும் என்ற நான் நிச்சயமாகச் சொல்கிறேன். அந்தக் காரணம், இந்தப் படம் கமர் இண்டஸ்டிரி மனி நோத்தின் குடித்து விடுகிறது என்பதுதான்! சரிதானா?

'இத்தகையதெத தலை நேரமாகுமோ' என்ற தான் எத்தத் தமிழ்ப் படத்துக்குப் போகும் கைக்குவ துண்டு. இந்தப் படம் 'விழாவிடு' வென்று ஓடி, எம் கைக்கைத்த தளிர்த்தது.

கேள் தவறாமல் தண்ணீர் பார்க்கி, தங்க கரம் இட்டு, சிரத்தையோடு செல்பும் பதிலில் பகல் காம்பது சிரமமாயிருக்கிறது. ஆனால் வாரும் அறிவாமல் கவனிப்பாரற்றுக் கிடக்கும் ரூபாய் மேட்டில் தவறப்போய் விழுந்த அவரை கிதைபோன்ற செறித்து வளர்த்து கடை கடைமளக்க காய்த்துத் தங்குவதை நாம் கண்கடாகக் காண்கிறோம்.

அதுபோலத்தான் இந்தப் படத்தின் வெந் திலையும் குறிப்பிட வேண்டும்.

இத்தப் படம் காதாரணக் கைதைய அடிப் படையாகக் கொண்டது. படத்தின் எங்கே யும் 'காமியா'த் திரைமடை அதிகமாகக் காணோம். தட்டை வென்று புரண்டு, உட கடனென்று உருண்டு செல்லும் வசனங்களும் இல்லை; சீரமாதமாக பாடல்களும் இல்லை. எம். ஆர். ராதா காதாரணக் தடிக்கிறார் என்று அறிந்ததும், புரட்டையும், புரட்டுவையும், புகழ்ப்பதையும், எரிமையையும் எதிர்பார்த்துப் போனோன். எம். ஆர். ராதா என்னை

அடியோடு ஏமாற்றி விட்டார். பருத்தநிலைப் பிரச்சனியோ, கழகத்தில் சோர்வைப் போட்டு, விழிப்பை வளக்கும் சொற் பொழிவே படத்தில் காணவில்லை!

முத்து ஒரு கொள்ளைக்காரன்; அருள் குணங்கள் படைத்த மரகதம் அவன் தங்கை- ஒரு தாய். முத்துவின் 'தோழிப் முறை'வை அறிபாத அவன் தகப்பன், ரத்தினம் என்றும் குணவதியை அவனுக்கு மனம் செய்து வைத்திருன். ரத்தினத்தில் அவன் மானிக்கம் ஒரு காண்குடையன்; குணத்திலும் மானிக்கம். அவனுக்கும் தன் மரகதத்துக்குக் காது உதித்துக் கவிவாறெழு, காடெனில் காவன் முத்து ஒரு கொண்கெய்துவிட்டுக் காண்குடையன் மானிக்கத்தின் லுப்பாக்கிக்கு ஹர யாவிரும். தன் மரகதம் மானிக்கத்தின் மனைவியாவிரும்.

முகக் கதைபின் பொறுப்பானதான தயாகர் வி. கே. ராமசாமிபுரம், நிகரக்கதை, வசனம் ஆவியவற்றைத் திறமைமூடல் தயாரித்திருக்கும் ஏ. பி. நாகராஜனும் பாராட்டுக்கு உரிவவர்கள் என்பதில் ஐயமில்லை.

நிகரக் கதைபின் அநா வசியமான கெக்கலோ அவ் விபத்துக்கு அப்பாறி பட்ட திருப்பமோ எதுவும் இல்லை. விடு விடு என்று செய்யும் கதைப் போக்கைச் சிறுக்கித்து அதில் தல்ல உணர்ச்சி களைப் புருத்தி விருப்பது தான் இதில் விசேஷம். சாதாரண நிகழ்ச்சிகளைக் கொண்டு படத்தின் பல காட்சிகள் நம் உள்ளத்தில் இடம் பிடித்துக் கொண்டிருக்கின்றன.

இதற்கு உதாரணமாக ஒரு காட்சி:

தன் மரகதம் தன் அண்ணன் முத்துவின் கல் யானத்துக்கு ரயிலில்

போவிரும். தன் தங்கை ரத்தினத்தின் கல்யானத்துக்குக் காண்குடையன் மானிக்கமும் அதே ரயிலில் போவிரும். இருவருக்கும் அறிமுகமாகிறது. அந்த அறிமுகம் அசடு வறி யாமல் மிகவும் நன்றாக அமைத்திருக்கிறது.

காண்குடையன் மானிக்கம் ரயிலில் நின்று கொண்டுபட சிற்றண்டி சாப்பிடுவிரும். தண்ணீர் இல்லாததினும் தொண்டையில் விக்கம் உண்டாவிரது. அவன் திண்ணுவதைப் பார்த்து தான் மரகதம் தன் பிளாஸ்கிலிருந்து தண்ணீர் கைநித்தி தருவிரும்; பிறகு பக்கத் தில் இடம் தருவிரும். காண்குடையன் தன் உள்ளத்தினையே அவனுக்கு நிர்ந்தரமாக இடம் தந்து விடுவிரும்.

இந்தக் காட்டம் மிகவும் இயல்பாக நிகழும் காட்சியாகத் தோன்றினாலும் கூடவே இயோசனை காதுக் காட்சியையும் கருவாக்குகிறது. "பொண்ணு மாப்பிள்ளை ஒண்ணுப் போனது திரிது திரிது வண்டியிலே..." என்ற ரயிலில் பிச்சைவெடுக்கும் சிறுபிள்ளை பார்டு

அத்தக் காதுக் காட்சியில் மத்தையாருகமாக விக்கிறது. திரு. அ. ச. நாராயணன் இயற்றிய அத்தப் பார்டு பொருள் பொதித்திருக்கும் தல்ல பார்டு.

"புதுப் பெண்ணே புதுப் பெண்ணே திரித்து பாரு—நீ பொறுத்த இடத்தை மறந்திடாதே தேனிக்கப் பாரு..." என்ற பார்டு கொஷ்டி காணமாக அமைந்து நன்றி விருக்கிறது. அதையும் திரு. அ. ச. நாராயணன் இயற்றி விருக்கினார்.

தன் மரகதமாக வரும் எம். எம். ராஜம், ரயில் வண்டியில் மானிக்கத்தின் கீது நாணம் கவந்த காதுப் பார்வைவை விக்கப்போது தன்னுடைய தடித்திருக்கிறார்.

முத்துவுக்கு வாழ்க்கைப்பட்ட ரத்தினம், வாரும் அதுதாய்ப் படவேண்டிய பாதிரம். அதை ஏற்று நடக்கும் செனகார ஜாங்கியின் கீது, படத்தின் ஆரம்பத்திலேயே தமக்கு அதுதாயம் ஏற்பட்டு விடுகிறது. ஒருவரிடம் அதுதாயம் தோன்றிய பிறகு, குறைகள் சோய்க முடியாதல்லவா?

முத்துவின் பாகம் எம். ஆர். சாதாவுக்கு எல்லாவிதத்திலும் ஏற்றதுதான். தம் புரண்ட ரயில் வண்டியையும் காட்டிமுத்துக் கொண்டு செம்பிவிட்ட முரட்டுக் காண்கையையும் நினைவூட்டுகிறது அவர் ஏற்றிருக்கும் பாத்திரம். மிகவும் தன்ரு நடத்திருக்கிறார்.

தன்ருய்ப் பாடும் பழனை கொஷ்டியில், புதிதாய் பாடுபவர் சேர்த்து கொண்டால் அவரை மட்டும் கண்டு பிடித்து வாரும் குறை சொல்வமுடியாது. அத்தக் சோனகரியம் காண்குடையன் மானிக்கமாக நடக்கும் பிரேம் நளீருக்கு இந்தப் படத்தில் கிடைக்கிறது; எத்தக் சந்தர்ப்பத்திலும் தனிபாகத் தம் உணர்ச்சியைக் காட்ட வேண்டிய அவசியம் தேராதது அவரது பாக்கியத்தான்!

ஹாஸ்ய தயாகர் கே. சாரங்கபாணிக்ரு இந்தப் படத்தில் சிரிப்பதற்கே சந்தர்ப்பம் கிடைக்கவில்லை.

வி. கே. ராமசாமிபுரம் பாகம், அவருக்குப் பல படங்களில் தன்ரு பழக்கமான பாகம்.

விழைந்த மனம் மகிழ்ச்சி

மேலே இருவரும் அனாதை
மகன் சிவன் அனாதை சிவன்
அனாதை அனாதை அனாதை சிவன்
அனாதை அனாதை அனாதை சிவன்

மேலே இருவரும் அனாதை
மகன் சிவன் அனாதை சிவன்
அனாதை அனாதை அனாதை சிவன்
அனாதை அனாதை அனாதை சிவன்

மேலே இருவரும் அனாதை
மகன் சிவன் அனாதை சிவன்
அனாதை அனாதை அனாதை சிவன்
அனாதை அனாதை அனாதை சிவன்

மேலே இருவரும் அனாதை
மகன் சிவன் அனாதை சிவன்
அனாதை அனாதை அனாதை சிவன்
அனாதை அனாதை அனாதை சிவன்

மேலே இருவரும் அனாதை
மகன் சிவன் அனாதை சிவன்
அனாதை அனாதை அனாதை சிவன்
அனாதை அனாதை அனாதை சிவன்

மேலே இருவரும் அனாதை
மகன் சிவன் அனாதை சிவன்
அனாதை அனாதை அனாதை சிவன்
அனாதை அனாதை அனாதை சிவன்

மார்ச் முதல் ஈரத்தில் வெளிவரும். மலிகாண்டி மிஷினில் டாக்டர் டாக்டர்
ஒவ்வொன்றும் 250 பக்கங்கள். உபரி தமிழாக்கம். அழகான, அருமையான பதிப்புக்கள்
1. வரழக்கையும் கலையும் 2. மலைநாட்டுக் காதலி
ஒவ்வொன்றும் ரூ. 1-50 இரண்டும் தாய் மூலம் ரூ. 4-00
லி. பி. செடயாது. மூன் பனத்துடன் எழுதும். விதப்பிசக் கமிஷன் அழக்கம்பிபாக்
அடுத்த வருஷம்:

பொக்ளஷிபேயின் காதல் பிரச்சனைகள் - ருபா ஒன்றரை
தேனாருவிப் பதிப்பகம், இலகராயநகரம் :: சென்னை-17

B. I. S. N. கம்பெனி லிமிடெட்

சென்னை - நாகப்பட்டினம் - சிறுங்கு - சிங்கப்பூர்

S. S. ரஜ் லா

மேற்படி வயல் சிறுக்கண்ட தேதி காக்கிசு புறப்படும்

சென்னைவிலிருந்து

நாகப்பட்டினத்திலிருந்து

1958 மார்ச் 15

1958 மார்ச் 18

பிரயாணத்திற்குரிய தஸ்தாவேஜு-களைக் காண்பித்து "பங்கி" வசதி
யுள்ள டிக்கட்டுகளையும் "பர்த்" வசதியற்ற டிக்கட்டுகளையும் ("சாப்பாட்
குடனோ" அல்லது "சாப்பாடின்றியோ") எக்கக் கம்பெனியின் ஏஜென்ஸி
மிருத்து தேரடியாகப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

பிரைம், போர்ட்ஸ்வெட்டன்ஹாம், சிங்கப்பூர் முதலிய இடங்களுக்கு
தேரடியாக ஏற்றிச் செல்லவும், சிங்கப்பூரின் கப்பல்மாற்றி பாக்காங்கிற்கு
ஏக்குகள் அனுப்பவும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படும்.

பிரயாணிகள் மற்றும் காமாண்டன் ஏற்றுமதி விவரங்களுக்குத் தயவுசெய்து எழுதவும்

* கே.வி. & கோ... (மதராஸ்) லிமிடெட்
7, அரமங்கனாரத் தெரு, சென்னை-1

மதராஸ் கம்பெனி கோரேவெட் லிமிடெட்
முதல்நகர் வீத் ரோடு, நாகப்பட்டினம்

சதாபிஷேக மணி விழா

மாண்புமிகு முனிசிபல் உயர்தீயல் பள்ளியின் சதாபிஷேக மணி விழா பிப்ரவரி மாதம் 8, 9, 10 தேதிகளில் நிறப்பாக தடைபெற்றது. தமிழ் நாட்டுக்கே பெருமை தரும் வகையில் நிறத்த கலை விழாக்களும் திருவிழாக்களும் காட்சி தந்தது.

டாக்டர் சி. பி. ராமஸ்வாமி அய்யர் அவர்கள் தலைமையில் முனிசிபல் உயர்தீயல் பள்ளி சதாபிஷேக மணிவிழா நடத்தியது. பள்ளியின் முன்னாள் ஆசிரியர் திரு விருஷணம்மாபி ஐயர், பேராசிரியர் கல்வி, பள்ளியின் தற்போதையத் தலைமை ஆசிரியரான திரு சேஷசிரி அய்யர் ஆகியோரது திருவுருவப்படங்கள் நிதத்து வைக்கப்பட்டன.

மூன்று நாட்களும் மாநிலப் நிறத்த நாடகங்கள் தடைபெற்றன. மாண்புமிகு முனிசிபல் உயர்தீயல் பள்ளி மேலும் மேலும் நிறப்பாக மாணவர் எழுந்ததுக்குப் பணி பாற்றிப் புகழடைவ வாய்ந்ததுமே.

இந்த விழாக் காட்சிகள் சிலவற்றைப் பட்டியலில் காண வாம்: 1. விழாவுக்கு வந்து நிறப்பித்திருத்த பிரமுகர்களின் பேருங்கட்டம், 2. பேராசிரியர் கல்வி அவர்களின் படத்தை மாண்பு உயர்தீயல் பள்ளி பழைய மாணவர் திரு துயிலல் அவர்கள் நிறத்து வைக்கிறார். 3. நத்தை நாடகத்தில் ஒரு காட்சி, 4. டாக்டர் சி.பி. ராமஸ்வாமி அய்யர் தலைமை வகை திகழ்த்துகிறார். அப்பொழுது விழாவுக்கு வந்திருத்த பெண்கள் கூட்டத்தில் ஒரு பகுதி. போட்டோ-ராமகிருஷ்ண

மேலை

தகரா, உயர்க்காயம் முதலிய சாகாயம் பெற்ற உலகக் கவிஞர்களின் சித்திரச் சுட்டிகளை அழகுறக் கதலிப்பித் தொண்டை கவிவே வார்த்துத் தந்து வருகின்றார்.

பிரயாசி 96. வெளிவந்த 'பாண்டிசன் மகா நாடு' வெகு நயமாக அமைந்துள்ளது. அவரது எழுத்தோவியங்களில் படித்த பிறகு இவ்வடிவம் எவ்வ தெற்றியில் உலித்தன.

குளிரு நாட்டின் குயில்கள் கூவும் குதலை மொழிகள் அகலி வளருமெங்கள் தமிழிழைப்பை வளர்த்துவிடுவோர் தென்னி.

சோமுட்டி
18-2-56

சோ. வேலாபுத பிள்ளை

விதும்பிப் படிக்கதேயம்

கீழ்க் இவறில் வரும் 'வள்ளுவர் வர சதவத'யும் ஸ்ரீமத் சங்கராச்சாரியார் அவர் களின் மணி மொழிகளையும் ஏறுவர்களாவிய நாங்கள் விதும்பிப் படிக்கிறோம். மேற் கொள்ள இரு பகுதிகளும், ஏறுவர்களின் உள்வத்திலும் நன்றாகப் பதியுமானும், எதிர் காலத்திலும் இவர்களின் வர்த்து ஏறுத்து விளங்கும்! இவையோன்ற ஏறுத்த பகுதிகளை பிளம்புமெலும் வெவியிடுமானு வேண்டுமிதேன்.

சதம்பரம்
18-2-56

கே. ஏ. முகம்பத அலி

கவனிப்பார்களா?

நீரோடிவிருது ரோக சாம்பாஜி தகரத் துத்த பல் போக்குவரத்து இல்கை. சரோடி விருத்து சத்திமங்கலம் வந்து சாம்பாஜி தகரத்துக்கு வேறு பண்ணில் பிரயாணம் செய்ய வேண்டும். ஆனால் சத்தி மங்கலத்தி விருத்து சாம்பாஜி தகரத்துக்கு புகுகைட் வலிதில் மெடப்பதிலை. இதனால் மக்க ளுக்கு ரோம்ப அசௌகரியமாய் இருக்கிறது. போயாபந்தாவிலிருத்து பல் வலுவதால் எல் லொரும் கொவறத்துசெய்யே சீராக் செய்து

கொண்டுவருங்கள். ஆகவால் சாம்பாஜி தகரத்துக்கு சரோடிவிருத்து திரடியாக பல் சீரில் இருத்தால் மிகவும் சௌகரியமாய் இருக்கும். பொது லாங்குக்குள்ள இருந்தை கீழ்ப் பல் குதலாவிசன் வெவிய்பார்கள என் திசைக்கிறேன்.

சரோடி
18-2-56

ஏ. அம்பி

மக்களின் குரம்

தீமிந் தாது தத்த தமிழ்ச் செவ்வமாய் திரு ராஜாஜி தம் தன்னாந வயதிறும் வாடாது வாகிட்டு வரும் பிரச்சினைய ஆட்டி யில் ராஜாஜர் அறிக்கையாடின. ஆனாலும் மக்கள் புர்த்து கொண்டனர். அகனும்நாள் ராஜாஜி அவர்கள் செயல் மறுரைக் கூட்டத் தில் 'இங்கிஒழிக் ராஜாஜி திருவிவாழ்க!' என்று பல்லாயிரக்கணக்கான குரங்கள் எழுதகன் போனும்.

திருவாரூர்
18-2-56

கட்டி உலகநாதன்

கப்பி போடாததால் கஷ்டம்

திருவாரூர் ஜில்லா தன்னிசத்திலிருத்து தாச்சியார் கோவிலுக்குப் போகும் ரஸ்தா மோத்தம் பன்னிரண்டு மைல். இதில் ஒரு மைல் தாச்சியார் கோவிலிலிருத்து மாத்தூர் திராமம் வரை நீண்ட நாட்களாகக் கப்பி போடாவே இருக்கிறது. பாக்கி பதினாரு மைல்க் கப்பி போட ஆரம்பித்துக் கமார் பதினாறு வந்துங்களுக்குமேலாகியும் மாத்தூர் திராமத்திலிருத்து கமார் திராமம் வரை கப்பி போடப்படாமல் நீண்ட நாட்களாக மண் சாடிவாவே இருக்கிறது.

இவ்ருப் பிறகு இதே ஜில்லாவில் கப்பி போட ஆரம்பித்துப் பல சாலைகள் கப்பி பூர்த்திபாடி, பல் போக்குவரத்து ஆரம் பிக்கும் திசையில் இருக்கின்றன. மேற்படி சாலை கருவா ஜில்லாவில் நாடாப்பட்டினம், தன் னிலை, கும்பிளாணம், பாபநாசம், தருவா

கிராமண வழுக்கை துருக்க

நாள் நதம்பலகழிக்குக் குவர்த்து செவியல் சிவந்த உதவி

காஷ்மீர்-குஸம்

தீமங்கல் உலகநாதன் தம் தன்னாந வயதிறும் வாடாது வாகிட்டு வரும் பிரச்சினைய ஆட்டி யில் ராஜாஜர் அறிக்கையாடின. ஆனாலும் மக்கள் புர்த்து கொண்டனர். அகனும்நாள் ராஜாஜி அவர்கள் செயல் மறுரைக் கூட்டத் தில் 'இங்கிஒழிக் ராஜாஜி திருவிவாழ்க!' என்று பல்லாயிரக்கணக்கான குரங்கள் எழுதகன் போனும்.

அடர்ந்த சார்க்கியை அளைய

கோல் ஏறுக்குடிசைகூட்ட, கண்ணல், கோகில-1 ஸாண்டிச புக் புடுவோ. 195, எடுதே. சோமுட்டி

மார்ச் 5-ம் நாள் வருகிறது

மக்கள் பதிப்பு இலக்கியம் - 2

புலியூர்க்கேசிகன் தயாரிப்பு

கலிங்கத்துப் பரணி

விவர விளக்கத்துடன்

கனத்திலே சென்ற தமிழரின் வீரத்
தைப் போற்றிய ஒப்பற்ற நூல்
சமங்கொண்டரசர் பாடியது

விலை ரூ. 1-50

தபால் மூலம் ரூ. 2-25

மெலியூர் ரூ. 1-60

உடனே முன் பணத்துடன் எழுதுக

வி. பி. அனுப்புவதில்லை

புறநானூறு தெளிவுரை

புலியூர்க்கேசிகன் தயாரிப்பு

விலை ரூ. 2-00 தபால் மூலம் ரூ. 3-00

நீங்கள் வாங்கி விட்டீர்களா?

அடுத்து வருவது:

நற்றிழர் காதல் விளக்கமான

நற்றினை

தெளிவான உரைபுடன்

விலை ரூ. 2-00 தபால் ரூ. 3-00

★

விவரங்களுக்கு:

அருளு பப்ளிகேஷன்ஸ்

தியாகராயநகரம் :: சென்னை-17

முதலான ஐந்து தாதாக்காக்களின் தலை
தரக்கண் திகை தலைநகரடிகள் ஒன்று
சேர்க்கும் முகவியமான சாஸ்யாக இருந்தும்,
இரண்டு கமய தாரம் நீண்ட நாட்களாகப்
பாக்கியிருக்கும் நிலை கண்டு பொதுமக்கள் எங்
கையு வந்த தோடுகிறது என்பதைத்
சொல்லத் தெவையில்து. மேற்படி இரண்டு
கமய தாரத்துக்கு உடனடியாகக் கப்பி
போடச் செய்தால் பொதுமக்களுக்கு மிகக்
உதவியாக இருக்கும்.

தகவிகள்

7-2-58

வி. கே. வாஞ்சிவநாயர்

கனத்திலே ஒடித்து

நுழைநாட்டின் சாபக்கொடொ என்னவோ!
பெரிய தீர்க்கதரிசியின் கார்த்தவிரை
முதலில் கேட்காமல், ஏழை மக்களிடம்
பரிட்சை பார்த்து அவர்கள் கட்டும் அனுப
வித்த பிணை, தீர்க்கதரிசியின் கால்களில்
கவிழ்க்க உண்மையை உணர்த்து சொன்
கின்றவர். திரு அன்படி நடப்பது ஒரு
கழக்கமாகி விட்டது.

கன்னின் கெளரவம் மங்கி வருகிறது
என்றார்கள் நேசவாசிகள். உடனே கன்னிக்
கூணப்படுத்தாமல் 'நியைட்' என்ற கன்னு
கோள் அணிதார்கள். அந்த கன்னுகோவி
கூள் மெதுவாக நடந்து வருகின்ற பொழுது
ஒன்பது தலாபலாவியிருந்த ஆறுநாளைபா
காக ஒடித்து விட்டார்கள். இன்னும்
கொஞ்ச நாட்களில் ஒடித்த கன்னுகோவி
யும் பீடுக்கி விடுவன் என்று சொல்கிறார்கள்!
திரத்தரப் பகிர்த்துக்கு வழி என்ன?
ராஜாஜி அவர்களின் கைத்தறித் திட்டத்தை
அமுதுகூகக் கொண்டு வந்தால் கைத்தறியா
ளர்களுக்குக் கண் கொடுத்தது போவாரும்.

தாழ்வுரைப்பு

11-2-58

டி. வி. ராஜகோபாலன்

அசாஸ் ஏக்?

இத்தியா விவசாயிகள் மிகுந்த தாடு,
நிகச் சொத்தக்காரர்களுக்கும், நிபந்தனைப்
பண்படுத்தி உழைவார்களுக்கும் இடையே
முரண்பாடுகளின்றி ஒற்றுமை நிலவிக்
தால் உணவு உற்பத்தி பெருக வாய்ப்பு
உண்டு. இருவருக்குமிடையில் ஒற்றுமை
உண்டாகக் குவன்று இதுவரைவிச் சென்னை
சர்க்கார் அமுதுக்குக் கொண்டு வந்துள்ள
சாறுபடி உரிமை, கார நிர்ணயம் போன்ற
சட்டங்களைத் தம்மைகளுக்குப் பதில் அநேக
நேமகளை ஏற்பட்டுக்கதை இன்று தாம்
காணலாம்.

உண்மை நிலை இவ்வாறு இருக்கும்போது
சுருதாய நிலாயம் என்று சொல்லி நில உடை
மைக்கு வரம்பு நிர்ணயம் செய்ய அரசியலார்
நியங்குது தற்காலத்துக்கு உகத்தது அவ்வ.
ஏனென்கின்றதத் தொழில் உடைமைகளுக்கு
அநிக பட்ச வரம்பு நிர்ணயிக்கப்படாமலிருக்
கையில், நில உடைமைக்கு மட்டும் அநிக
பட்சவரம்பு நிர்ணயம் செய்யவது பார
பட்சமே ஆகும்.

தமிழ்நாட்டில் பத்து வேளிகளுக்கு மேல்
நிலம் உடைவார்கள் மிகவும் குறைவு. நில
சாயத்துறையில் தம் தாடு பித்தக்கி இருப்ப

தற்கு முக்கிய காரணம் நில உடைமை துண்டு துண்டாக இருப்பதே. இத் நிலத்தில் நில உடைமைக்கு அதிகபட்ச வரம்பு நிர்ணயிப்பதால் கிராமங்களிலுள்ள நிலம்நிற விவசாயிகளுக்குக் கெடலாம். நிலம் கிடைப்பது சந்தேகம். இது வரை தர்ச்சைக் கிடக்கும் நிலங்களை நிலம்நிற குழுக்குத் தரக்கூடாது என்று சொல்லும் ஒருளவு உணவு உற்பத்தி பெருக்கச் செய்ய வாம். தற்போது நில உடைமைக்கு அதிகபட்ச வரம்பு நிர்ணயம் செய்தால் கட்டாயம் உணவு உற்பத்தி பாதிக்கப்படும் என்ற பதை. "புதிய சட்டமும், பழிந்த தொழிலும்" என்ற தலைப்பில் 16-2-58 கல்வி இதழில் வெளிவந்துள்ள தகவல்களையேனும் அரசாங்கம் கவனித்து ஆவன செய்யுமா?

அதிபாதி பட்டணம்
17-2-58

அ. உலகநாதன்

ஒரு விண்ணப்பம்

திருச்சி ஜில்லா குளித்தலை தாலுகாவில் இருக்கும் மருங்காபுரி மக்களும், அதற்குட்பட்ட கிராமங்களிலே சேர்த்தவர்களும் பஸ் வசதி இல்லாமல் தவிக்கிறார்கள். அவர்கள் திருச்சி செல்ல வேண்டுமானால் இரண்டு மூன்று நாட்கள் வர வேண்டும். மணல் பாதை போக்குவரத்துமானால் நாட்கள் மூன்று நடக்கவேண்டும். ஆகையால் மருங்காபுரி, கல்லாபேட்டை வழியாக மணல்பாளையத்து ஒரு பஸ் செல்லும் மக்களுக்கு மிகவும் வசதியாக இருக்கும். தாமதப்படுத்திச் சர்க்கார் இதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று.

மருங்காபுரி
16-2-58

பி. ஆர். ஸ்ரீநிவாசன்

அநாதைக் கல்வாய்

உணவுப் பெருக்குத் திட்டம் ஏட்டளவில் இருக்கிறதென்றால் செய்ய முடியவில்லை என்றும், புதிய புதிய பாசனத் திட்டம் போடுவதிலும், நிலத்தவற் சிறு சிறு தண்டாக்குவதிலும் அதிகாரிகள் முடிவெடுத்துள்ளனர். ஆனால் பழைய ஏக்கர்கள் பல ஆண்டு களாக வெட்டப்படாமல் தாழ்ந்து போய், விளைவு குறைந்து வருவதை யாரும் நினைத்ததாகத் தெரியவில்லை.

அதில் நடத்த முடியாத பத்தாம்பாலை ரூ. மராமத்துச் சட்டத்தைத் திருத்தம் செய்து தற்போது உண் நிலைமைக்கு ஏற்றவாறு பவன்படுத்தி விளைவைப் பெருக்கிவரும் சீர்தம் உணவுப் பெருக்கம் ஏற்படுமென்பதில் ஐயமில்லை. புதிதாய்த் தொண்டியுள்ள விவசாயிகள் நிலைய வாரிச் சட்டத்தில் பெரும் பங்கு பெறும் குடியாண்டவர்கள் கால்வாய் வெட்ட வழிவகை காணும். சிறு நிலத் தவாண்டார்கள் கால்வாய் வெட்ட முடியாமை போன்றும் துன்பமடைகிறார்கள்.

கால்வாய் ஆயிரம் ஏக்கருக்கு மேல் பாசன முடையதாகித்தால், அரசாங்கம் அதை வெட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று, விதி இருந்தும், அது அமுல் நடத்தப்படுவதில்லை.

இவ்விஷயமாக மக்கள்கள் அனுப்பினாலும் கவனிப்பார் இல்லை. இன்று குடியாண்டவர்களுக்கும் நிலக்கவாண்டார்களுக்குள்ளும் உறவு சீர்கெட்டிருக்கும்போது, கால்வாய்

The following particulars regarding the ownership of the 'KALKI' the weekly newspaper, are published as called for by Rule 8 of the Registration of Newspapers (Central) Rules, 1956.

FORM IV

1. Place of Publication
Madras
2. Periodicity of its Publication
Weekly
3. Name of Printer, Publisher and Editor
T. Sadasivam
Nationality,
Indian
Address
20, Dr. Guruswami Mudaliar
Road, Kilpauk, Madras-10
4. Name and address of individuals who own the newspaper and partners or shareholders holding more than one per cent of the total capital

Sri T. Sadasivam, 20, Dr. Guruswami Mudaliar Road, Madras-10. Sri N. M. S. Sureshbabu, 20, Dr. Guruswami Mudaliar Road, Madras-10. Sri R. Anandharayan, 20, Dr. Guruswami Mudaliar Road, Madras-10. Sri E. Rajendran, 62, Fourth Main Road, Gandhi Nagar, Madras-20. Sri M. P. Kalayaperumal, 8, Water Works Colony Madras-10. Sri V. Vaidyanathan, 15, Ramaswami Street, Thiruvannamalai Madras-17.

1-2-58

T. Sadasivam
Publisher

ஸ்தாபிதப்பாது செய்து கொடுக்க வேண்டியது சர்க்கார் கடமைக்குமா? இத்த நிலைமையில் முன்னும் போகும் பற்றிட்டு உணவுப் பெருக்கப் பெருக்கி விடலாமென்று நினைப்பது அநாதையாக இருக்கிறது.

காவோப் பிரிவு பூப்பெருக்கி வாய்க்காத காலம் இரண்டாவிரம் ஏக்கர் பாசனமுள்ளது. ஏறு மைய குழாய் கட்டித் தாய்விவசாய நண்ட வாய்க்காது, பத்து ஆண்டு காலமாக "இத்தக் கால்வாயை வெட்டவேண்டும்".

இவ் விவரங்களை மக்கள் பிரதிநிதிகளின் உட்காணப் அங்கத்தினர்கள் கவனத்துக்குக் கொண்டுவர விருப்பமுண்டு.

ஆலிவேலி
17-2-58

மு. வைத்தியநாதன்

"பேருணாவாயும் பொதுமக்களும்"

இ. க. சந்தானத்தின் "பேருணாவாயும் பொதுமக்களும்" என்ற வினாவின் வரும் தொடர் கட்டுரைகளைப் படித்துப் பயன்பெற முடியும். மிக மிகப் பழங்குள்ள பழங்குறி, மானவர்கள் புரிந்துகொள்ளுமாறு "பெரிய விஷயங்கள்" நல்ல எளிய நடையில் அமைந்திருக்கின்றன.

புதுச்சேரி
18-2-58

ஸ்ரீ ராஜசிம்மன்

வள்ளுவர் வாசகம்

ராஜாஜி

19

தூய்மையும் மக்களுக்கு இனிப
சொற்கள் சொல்லித் துயரம் தீர்த்த
வன் தன் வாழ்க்கையில் வறுமைபால்
கஷ்டப்பட மாட்டான். உலகம் அவன்
வறுமையைக் கண்டு கம்மா இராது.
எந்த விதத்திலாவது அவனை ஆதரித்
துத் துன்பப்படாமல் செய்யும்.

தூய்மையும் துய்வாகை
இல்லாகும் யார்மாட்டும்
இன்புறும் இன்சொல் வர்க்கு
(துய்வாகை-தீர்த்திம்)

***

இன்சொல் இனிதூன்றல்
காண்பான் எவன் கொலோ
வன்சொல் வழங்கு வது.

இனிப சொற்கள் சொல்லி அதன்
பயனுக்குப் பிறர் அடையும் இன்பத்
தைக் கண்ட பின்னும் மக்கள் என்ன
காரணத்தைக் கொண்டு வன்சொல்
பேசுகிறார்கள் என்று முனிவர் விவப்
படைத்து இந்தக் குறளில் கேட்கிறார்.
ஒரு கல்ல பயிளையும் தராத கடுஞ்
சொற்கள் பேசுவது மடமைபயல்லவா
என்று கேட்கிறார். "எவன் கொலோ"
என்றால் "எதற்காகவோ".

வாழ்க்கையில் நாமே கண்டிருக்
கிறோம், பிறருடைய இன்சொல்லினால்
கமக்குள் தோன்றும் மகிழ்ச்சியை அந்த
மகிழ்ச்சியை அதுபவித்த பின்னும்,
என்ன மடமை, நாம் அதை மறந்து
விட்டுக் கடுஞ் சொற்களைப் பேசுவது!
இந்தக் குறளைப் படித்தபின், பேசு
இனிப பேச்சாக இருக்க வேண்டும்
என்றென சிந்திப்பைப் பற்றி எவ்வித

சந்தேகமும் இருக்க முடியாது. இதவே
வள்ளுவருடைய தனி நடை.

இன்னும் சொல்லுகிறார்:

இனிப உளவாக
இன்னுத உறல்
கனிபிறுப்பக் காய்கவர்க் தற்று.

இன்சொல்லும் பேசலாம், கடுஞ்
சொல்லும் பேசலாம். மகிழ்ச்சி தரும்
இனிப சொல்லி விட்டு விட்டு சொல்
தரும் கடுஞ் சொல்லிப் பேசுதலுக்கு
என்ன உவமை எடுத்துக்காட்டலாம்?
மாத்தில் பழுத்துத் தேன் நிறைந்த
பழம் தொங்குமெது. அதை விட்டுவிட்
டுத் துவர்க்கும் காயை யாராவது பறித்
துத் தின்பார்களா? அதைப்போல்
ஆகும், கடுஞ் சொல் பேசுவது என்
கிறார் வள்ளுவர். இதற்கு மேல் என்ன
சொல்லி எம்மைத் திருத்த முடியும்!

பறித்துப் பயன்படுத்திக் கொள்ளத்
தயாராகத் தொங்குமெது பழம்.
அதைப் போலவே இன்சொற்களும்
எம் காவிலுள் பயன்படுத்திக் கொள்
எத் தயாராக இருக்கின்றன. அவற்
தைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளாமல்
விட்டு விடுகிறோம்.

நாம் பேசும் சொற்கள் எமக்கே
பயன் தருகின்றன. இன்சொற்கள்
எமக்கு இனிப பயன் தருகின்றன.
கடுஞ் சொற்கள் எமக்குக் கெட்ட
பயனைத் தருகின்றன. நாம் பேசும்
பேச்சு, பிறரை கோவச் செய்வதன்றி
எமக்கே நிய பயனைத் தருமெது.
இதவே கனிபிறுப்பக் காய் கவர்க்
தின்றும் உவமானம்.

ராம்தீர்த் யோகாஸ்ரமத்தின் சில செயல்கள்

மார்ச் 14 - ஸ்ரீ யோகாஸ்ரமத்தின்

ராம்தீர்த் பிராமி ஆயில் - ஸ்பெஷல் நெ. 1

உத்தம சைவம், மூலக்குருஷதம், எண்ணெய்க்கும் ஐராயசக்திக்கும், ஆழ்ந்த நித்திரைக்கும், உடல் வலிமையப் போக்குவதிலும், ராம்தீர்த் பிராமி ஆயில் மூலக்குருஷம், எக்காலத்தும் உபந்தது. கெடாததற்கரிய பேலவித மூலினை கனிதல் விஞ்ஞான முறையிற் தயாரிக்கப்பட்ட; ராம்தீர்த் பிராமி ஆயில் இப்பொழுது எல்லா இடங்களிலும் புதித பாட்டிலில் கெடக்கிறது.

பேரீய பாட்டில் விலை ரூ. 4/- நெய்தது ரூ. 2/-

எங்கும் கெடக்கூடும்

SHRI RAMTIRTH YOGASHRAM, DADAR, BOMBAY - 14.

யோகாசன வரையு படம்

ஆரோக்யமாகவும், திடமாகவும் திகழ யோகாசனங்களை விவரிக்கும் எழுத்து அழகான ஆசனப் படத்திற்கு எழுதுங்கள். ரூ. 3/- மணிவார்டர் அனுப்பி இப்படத்தைப் பெற்றுக் கொள்ள லாம். வீட்டிலிருந்தே ஆசனங்களைச் சலபமாசப் பழகலாம்.

யோகாசன வரையுங்கள்: காலை 7-30மிருந்து 9-30 மணி வரையிலும், மாலை 5-மிருந்து 7-30 மணி வரையிலும் தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகிறது. பிரதி ஓயிற்றுநாளும் காலை 10 மணிக்கு யோகாசன சொற்பொழிவுகள் உண்டு.

சென்னை டெப்போ: 4/441, தங்கராலைத் தெரு. சென்னை-1

தரத்திற்கும்
உறுதிக்கும்
நிகரற்றது

ஹத்திபாயின்

ஸ்டெயிள்லெஸ் ஸ்டீல்
பாத்திரங்கள்

எப்பொழுதும் பிரகாசத்துடன் நீடித்து உழைப்பவை

ஹத்திபாய் துளசிதாஸ் & ஸன்ஸ்

122, கல்லூரி சாலை, மதுரை 2.

பாவை விளக்கு

அத்தியாயம் 20

உணழப்பும் உல்லாசமும்

நிழலின் அருமை வெய்யிலில். அன்பின் அருமை பிரியில். உல்லாசத்தில் அருமை உணழப்பில் தெரியும்.

உமாஸவத்தில்லிக்கு அனுப்பி வைத்த தனிகாசலத்துக்கு அவளிடமிருந்து தகவல் வரும் வரையில் உறக்கமில்லை. உறங்கும் போதெல்லாம் பால்கரக் கணவுகள் கண்டு விழித்தான். மனம் பிராந்திய கணவுகளாக மாறின:-

* தில்லிக்கு அவள் போய்ச்சேர்ந்தபோது

பேராசிரியர் அங்கு இல்லை. வரவேண்டாம் என்று உமாவுக்குத் தத்திகொடுத்த கையொடு வேற்றுருக்குச் சினம்பி விட்டார். புது தில்லி ரயிலடியில் அவ்நாளுக்கு ஒரு தமிழர் முகத்தைக் கூடக் காண முடியவில்லை. அனைவரும் வேற்று மொழி பேசும் வேற்று மனிதர்கள். ஒவ்வொரு முகமாகப் பார்த்து ஏமாற்ற மடைகிறான். வாடகைக் காரை வைத்துக் கொண்டு அவரது இருப்பிடத்தைக் கண்டுபிடிப்பதற்குள் பொழுது சாய்ந்து விட்டது. அங்கே அவர் இருந்தால்தான் ரயிலுக்கு வந்திருப்பாரே? பரிதாபமாகக் கதறி அழுகிறான். கார்டினர்வர் அவளை வேறு எங்கோ அழைத்துச் செல்கிறான். பழைய தில்லியில் கரவிடவில்லை. உடம்பம் நினைந்த ஒரு தெருவில்.... ஐயோ, உமா!

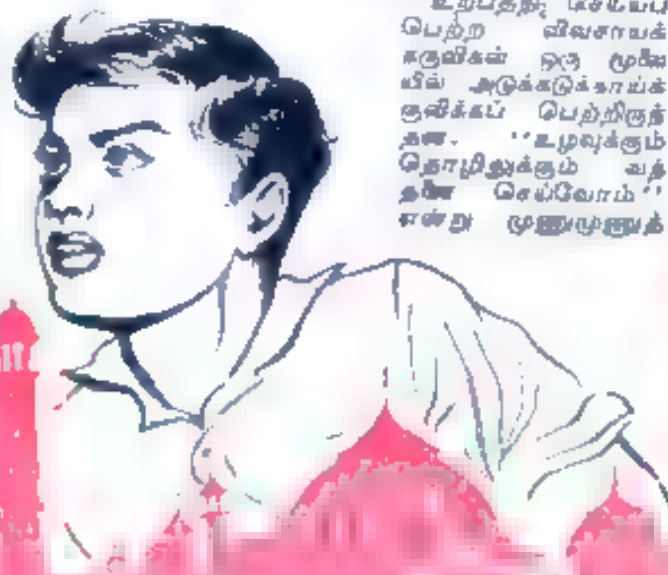
தனிகாசலத்தின் மேற்கண்டகணவுகள் பொய்யாடிலிட்டன. மூன்றாவது தூள் இரவு உமாவின் அவசரத் தந்திரவந்தது: "பத்திரமா"வத்து சேர்ந்தேன்: அப்பா அழைத்துச் சென்றான்"

* அப்பாடா! என்று பெருமூச்சு விட்டான் தனிகாசலம். மறுதான் தொடங்கி அவ்வுடைய வேலைகளில் கவனம் செலுத்தினான்.

தொழிலகத்தின் வெளி அறையில் வெள்ளை உடைகளைக் கழற்றி வைத்து விட்டு, காக்கைக் கால் சரையை மாட்டிக் கொண்டான். இயத்திரங்களில் வழியும் எண்ணெய், இரும்பின் மேல் படிந்த அழுக்கு, கரிப் புனக உமிழும் தூசிக்காற்ற

இவ்வளவும் அவனுக்கு உற்சாகம் தந்தன. அடுத்தாற்போல், தொழிற்சாலைவின் மறுபிரிவான மோட்டார் பழுது பாரக்கும் கொட்டகை விருந்து. "டீங், டீனார், டீங்!" என்று சம்மட்டிச் சத்தம் வந்து கொண்டிருந்தது. கால்களில் முரட்டுச் செருப்புக்கள் அணித்து கொண்டிருந்ததால், வழியில் கிடத்த உலோகத் தசடுகளையும் இரும்புக் கம்பிகளையும் மிதித்துக் கொண்டே தன் இயத்திரத்துக்குச் சென்றான்.

உறபத்திச் செல்வப் பெற்ற விவசாயக் கருவிகள் ஒரு மூலையில் அடுக்கடுக்காய்க் குவிக்கப் பெற்றிருந்தன. "உறவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனை செல்வோம்" என்று முணுமுணுத்த

துக் கொண்டே தன் இயந்திரத்தை அவன் முடுக்கி விட்டான். இரும்புச் சக்கரங்கள் இப்போதும் பாடின.

"அண்ணாவுக்கு இன்றைக்கு ஆஸ்தாம் பிறந்திருக்கிறது!" என்றான் அருகே இருந்த தொழிலாளி. "தேற்றெல்லாம் என்னவோ போம் இருந்தீர்களே?"

"இனி என்னைக்கும் ஆஸ்தந்தான்" என்றான் தணிகாசலம்.

தணிகாசலத்திடம் என்ன சக்தி இருந்ததோ தெரியவில்லை. சக தொழிலாளர்கள் அவனிடம் சகோதர வாழ்வுச் செலுத்தினார்கள். அதுபற்றும் அவனிடம் அன்போடு நடந்துகொண்டார். அவன் கடமைகள் உணர்ந்த கண்டிப்பான தொழிலாளி. உழைத்த தேரம் போக அங்கே ஒய்வுக்கும் உலவாசத்துக்கும் ஒரு சங்கம் அமைத்திருந்தார்கள். பத்திரிகை - புத்தகம் படித்தல், அரட்டை அடித்தல், சிற்றுண்டி சாப்பிடுதல் இவற்றுக்காகவே ஒரு தாழ்வாரம் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. அது ஒரு தொழிற் குடும்பம் திரும்பிய பக்கமெல்லாம் அவனை அங்கு மலர்ந்த முகம் வரவேற்கும். அதனூடே பிறகு இவ்வாத எந்தச் சூழல்களையும் அவன் அங்கு பெற்றுக் கொண்டவனாக இருந்தான். பிடிவாதமாகத் தன் ஓட்டை

நாணயத்தையும் அன்புள்ளத்தையும் பாதுகாத்து வந்தான்.

உமா ஊருக்குச் சென்று இரண்டு மாதங்களாயின. மாண்பில் வேலை முடிந்த பிறகு, தொழிற் சங்க விழாவுக்காக நாடக ஒத்திசைவைக் கவனித்து விட்டு, இருமிக் கொண்டே விட்டுச் சென்று வந்தான். அப்போது இரவு பத்து மணி. கெனரி தணிகாசலத்துக்காக விட்டிய உறங்காமல் காத்திருந்தான். பாட்டிக்கும் பேரனுக்கும் அது இரண்டாடு சாமம்.

"நான் தவறாமல் இப்படி தேரம் கழித்து வந்தாள்?...!" என்று இழுத்துக் கொண்டே பரிமாறப் போனான் கெனரி.

"ஐந்து நிமிஷம் பொறு; கடிதங்களைப் படித்து விட்டு வருகிறேன்."

"தங்களுடைய படிவுங்கள்! தங்கள் படுக்கை எழுந்தவில்லை என்று உங்களை ஐந்து பக்கம் திட்டி ஒரு ரகசிய எழுதியிருக்கிறார்" என்றான் கெனரி.

இருமிக் கொண்டே கடிதங்களைப் படித்தான் தணிகாசலம். தமிழ் நாட்டு

வாசக உலகத்தின்பகுத்தறித்து படிக்கும் புதிய விழிப்பு தோன்றி விருத்தது. கடிதங்களில் தங்கள் அன்பை அவர்கள் கொட்டிவிருந்தார்கள்.

சாப்பாடு முடிந்தவுடன் மேஜைக்கு வந்து, அந்தக் கோபக்காரருக்கு முதலில் பதில் எழுதினான். ஒரு மாதமாக அவனும் கடிதங்களைக் கவனிக்க முடியவில்லை. அப்படி எழுப்புகடிதங்கள் பதினுக்குக் காத்திருந்தன. அவைகளைப் பார்த்து வருத்தத்துடன் சிரித்தான்.

"என்ன சிரித்தீர்கள்?" என்று கேட்டுக் கொண்டே வந்தான் கெனரி.

"அன்புக்குப் பதில் சொல்லா விட்டால் அதுவே வெறுப்பாக மாறி விடுகிறது. நான் இரும்புத் தொழிலாளி என்பது என் வாசகர்களுக்குத் தெரியுமா? எனக்கு தேரமுமில்லை; பணமுமில்லை. —நானுக்குத் தபால் செலவுக்கு ஒரு ஐந்து ரூபாய் பார்த்துக் கொடு."

கெனரியும் அவனோடு சேர்ந்து கொண்டு சிரித்தான். "மலர்க் கொத்தின் அன்புவிப்பு உங்கள் தபால்

செலவுக்கே கட்டி வராதே!"

"நான் தேடித் கொண்டிருக்கும் சொத்து என்வாசகிகள்" என்று சொல்லி விட்டு, மேலும் சில கடிதங்களுக்குப் பதில் எழுதினான். மணி

பன்னிரண்டு அடித்தது. கெனரி மேல்வ எழுந்து வந்து அவன் அருகில் நின்றான். "தேரமாகிறது; பாக்கியை நானுக்கு எழுதித் கொண்கமா?" என்று அவன் பேருகைப் பிடுங்கி ஸ்டிக் வைத்துவிட்டு, ஆதரவோடு அவனைப் படுக்கைக்கு அழைத்துச் சென்றான்.

உழைப்புக்குப் பின் கிடைக்கும் ஒய்வு உல்லாசம் திறைத்தது. கெனரி அவனுடைய காங்கிரஸ் கடிதக் கொண்டே, "உமா ஊருக்குப் போகாமல் இருந்தால் உங்களுக்கு இல்லாத சிரமம் இல்லை" என்றான். "என்னும் உங்களுக்கு என்ன பிரயோசனம்? நான் ஒரு படிக்காத மன்னு!"

"ஓ, கழுதை!" என்று செயல்மறாய் அவனைக் கடித்து கொண்டான் தணிகாசலம். "படிக்காத மன்னுவாய் இருப்பதால் விட்டு வேலைகளைச் செய்வதற்கு சன் உடம்பில் தெம்பிருக்கிறது. நீ பார்க்கும் வேலைகளை அவனாய் பார்க்க முடியாது; அவன் செய்யும் உதவிகளை உன்னுடன் செய்ய முடியாது. இதனால் என்ன குறைத்து விட்டது? உலகத்தில்

உள்ள எவ்வா ஆன் - பெண்களும் ஒரே மாநிரியாக இருந்து விட்டால் உலகம் எப்படித்தான் நடக்கும்?"

"நீங்கள் மட்டும் ஏன் இப்படி விசித் திரப் தேவியாய் இருக்கிறீர்கள்? இரும்பு அடிக்கும் கை ஏன் பேனாப் பிடிக்கிறது? இந்த இரண்டு வேலைகளில் ஏதாவது ஒன்றை விட்டு விடுங்களேன். நீங்கள் படும் கஷ்டத்தை என்னால் பார்த்துக் கொண்டிருக்கமுடியவில்லை." கௌரி கண்கலங்கினாள்.

அவளை அருகில் இழுத்துக் கண்களைத் துடைத்து விட்டான் தனிகாசலம்.

"இரும்பு என் உடல்; எழுத்து என் உயிர். எதை விட்டுவிடச் சொல் கிறாய்?" என்று கேட்டான்.

சட்டென்று தனிகாசலத்தின் லாவையப் பொத்திவிட்டு, கௌரி அவ னுடைய பரத்த மார்பின் மீது சாய்ந் தான். குற்றசுலத்துக் கோயிலில் உள்ள ரதிரின் சிற்பம் தன் மேல் குழைத்து நெகிழ்ந்து போல் அவனுக்குத் தோன்றி யது. கௌரி அவன் காதலில் தன் லாவைய வைத்துக் கொண்டு, "உங்கள் குடும்பம் மேலும் பெரிதாகி வருகிறது; நம் தம்பிப் பயலுக்கு இன்னொரு தம்பி, அல்லது தங்கை!" என்றான்.

"என்ன!" என்று கேட்டான்.

"ஆமாம்; இரண்டு மாதமாகிறது; உமா ஊருக்குப் போனதிலிருந்து..."

கௌரியும் தனிகாசலமும் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்துப் புன்னகை புத்துக் கொண்டார்கள்.

மீறுநான், எழுதுவதற்காக நாற்காலி யில் உட்கார்த்தபோது தனிகாசலத் துக்கு உமாவின் நினைவு வந்தது. தினந் தோறும் ஒரு மணி நேரமாவது உடல் இருந்து உழைப்பான். அவன் இவ்விதகுப் போனதிலிருந்து. அந்தச் சிறு பொழு தைச் சரிக் கட்ட முடியாமல், வேலைகள் குவிந்து விட்டன. மனிதன் பழக் கத்துக்கு அடிமை. உமாவை அதிகாரம் செய்து பழைய தனிகாசலத்துக்கு, அவன் அங்கே இல்லாதது கை ஒடித்தது போலாயிற்று. கடினாரத்தின் முட்கள் தொழிற்சாலைப் பொறுப்பைச் சுட்டிக் காட்டிப் பயமுறுத்தின. மறதி! மறதி! அசாத்திய மறதி! நேரம் படலத்துக்கே ஒரு நாள் தேவைப்பட்டது. புத்தகங்கள், பத்திரிகைகள், கதைக் குறிப்புகள், கடிதங்கள் - இவற்றைத் தேடி எடுப் பதற்கே நேரம் போதவில்லை. உமாவின் மேல் அவனுக்குக் கோபம் கோபமாக வந்தது. "அவன் இங்கே வரட்டும் சொல்கிறேன். அப்பாவின் செல்வம் அவனுக்கு அதிகமாகப் போய்விட்டது. கடிதங்கள் என்ற பெயரில் பிரயாணக் கட்டுரைகள் எழுதி அனுப்புகிறான்! இங்கே வரவே மாட்டானோ!"

தொழிற்சாலைக்குக் கிளம்பிய தனிகா சலம் அங்கு எதிர்பாராத விதமாக டைரக்டர் மோகனரங்கத்தைச் சந்தித் தான். தம்முடைய 'மோரில் கைனரி' காரை அவர் பழுது பார்ப்பதற்காக அங்கு வந்திருந்தார். முதற் பார்வைவில் அவரால் தனிகாசலத்தை அடையா னம் கண்டு கொள்ள முடியவில்லை. இடையில் இரண்டு ஆண்டுகள்வலவா? மேலும் தனிகாசலம் அரைக் கால் சட்டையும, முண்டா பனியனும், கையில் ஸ்பான்குமாக அங்கே நின்று கொண்டிருந்தான்.

"நீங்கள், நீங்கள் வந்து..." என்றார் மோகனரங்கம்.

"ஆமாம்; நானேதான். வெள்ளித் திரைவால் விழந்த பள்ளத்தை திரப்பிக் கொண்டிருக்கிறேன்."

மோகனரங்கம் புதிய மனிதராக மாறி அவ்வாறு தனி இடத்துக்கு அழைத்துக் கொண்டு போய் உட்கார வைத்துப் பேசினார். நெருங்கிய நண்பனிடம் பேச வது போல் தோன்றியது அவருடைய பேச்சு. அதைக் கண்டு, தனிகாசலத் துக்குச் சந்தேகம் வந்து விட்டது.

“தான் இப்போது அங்கே இங்கே, தெரியுமா?” என்று கேட்டுக்கொண்டு மேலும் சில தகவல்களைக் கூறினார். “பகபதி என்னிடம் தொழில் வை போட்டுப் பழி, என் தொழில் துப்பக் கிடைத்த தெரிந்து கொண்டு, கடைசியில் என் தலையிலேயே வைவை வைத்துவிட்டார். குமாரசாமி இப்போது இங்கே இங்கே; குடும்பத்துடன் பம்பாய் ‘மல பார் ஹில்’-லில் கடைசியாகச் செல்வப் போய் விட்டார். பகபதி வைத்தது தான் சட்டம். தமக்கென்று ஒரு கூட்டம் சேர்த்துக் கொண்டு, செலவுக் கணக்கை ஒரு மடங்காய்க் காட்டி, கூட்டத்தாரிடம் பங்கு பெற்றுக் கொள்ளுகிறார்.”

“இந்த வம் பெக் காம் எனக்கு எதற்கு?” என்றான் தனிகாசலம்.

“குமாரசாமிவைச் சீக்கிரம் உறிஞ்சித் தன்னிட்டு, கரும்புச் சக்கையாய் வெளியில் துப்பப் போடுகிற பகபதி, தம்மைப்போல யோக்கியர்களை தம்பாத குமாரசாமி இப்போது பருகுழியில் விழப் போடுகிறார்.”

கட்டகாவத்தில் சிலருக்கு தங்க புத்தி தொன்றுவதுண்டு. கட்டம் நீக்கிவிட்டு அத்துடன் தங்க மனமும் மாறிப் போகும் அத்தகைய மோகனரங்கத் துக்கா அவன் வருத்தப் படவில்லை. செங்கமலத்தின் கணவர் இக்கட்டான நிலைமையில் அசப்பட்டு விழ்க்கிறாரே என்று அவன் கவல்கிறான். “பிறகு அவன் எதி என்ன ஆகும்?” - ஏழை சொல் அம்பலம் ஏழுது. அவசியம் எல்லாவற்றையும் விவரமாகச் சொல்லு தற்கும் அவனுக்கு வாய்ப்பில்லை.

மோகனரங்கம் திடீரென்று ஒரு யோசனை கூறினார். “நிறையவுள்ள பல கைலாசிகள் வேலைவீசுவாயும் நின்று காடுவிறுக்கன். அவர்களை வைத்துக் துக் கொண்டு, நீங்களும் நானும் கூட்டாக ஏன்.....”

தனிகாசலம் தடைத்தான். “தடுத்தேருகில், கடை இடத்தில் பேசும் வேட்டியுப் பேச்சை விட்டுத் தள்ளுங்கள்! இது புனிச்செய்க்காரர்களின் காலம். இந்தக் காவத்தை நானும் என்னைப் போன்ற எழுத்தாணர்களும் மாற்றி அமைக்கத் தான் போகிறோம். அப்போது நீங்கள் என்னுடைய விட்டைத் தேடிக்கொண்டு வருவீர்கள். அது இந்த நாட்டுக்கும் தங்க காலம்; உங்கள் தொழிலுக்கும் தங்க காலம்.”

மோகனரங்கம் தமது ஓர் மூலகமான பதைய காணப் பழகு பார்த்துக் கொண்டு, புதியமுதலாளிகளை உற்பத்தி செய்வதற்காக விவரத்து சொல்கார்.

விட்டில் நுழைந்தவுடன் தனிகாசலத்துக்கு ஒரு உற்சாகமான செப்தி காத்திருந்தது. கெனரி அன்று வந்த கடிதத்தைக் கொடுத்தது. “நீங்கள் தில்லிக்குப் புறப்படுகிறீர்கள்; உமாதேவி உத்தரவு அனுப்பியிருக்கிறார்!” என்று உற்சாகமாகக் கூறினான்.

பேராசிரியரும் உமாவும் சேர்த்து மூன்றாம் பிள்ளைமாசு வரித்து தன்னி யிருத்தார்கள். எழுத்தாளனுடைய உற்பனை உண்மத்துக்குத் தெவிட்டாத தெனழுதச் சாறு. அங்கே பற்பல கோட்டை கொத்தாளங்களிலும், பாழ் அடைத்த பழைய அரண்மனைகளிலும், சாலைகளிலும், சோலைகளிலும், மனிதக் கூட்டத்தின் நெருக்கடியிலும் சொட்டிக் கொண்டிருப்பதாகப் பேராசிரியர் குறிப்பிட்டிருந்தார். “நீங்கள் கட்டாயம் இங்கே புறப்பட்டு வரவேண்டும். தமிழ் நாட்டு வாகவர்களுக்கு அன்னி அன்னி

கொடுப்பதற்குப் பலமுறைப்போருங்கள் இக்கு உங்களுக்குக் கிடைக்கும். பத்து நாட்கள் தகவியிருந்து பின் எல்லாருமே சென்றாக்குத் திரும்பி விடலாம். ருக்மிணிக்கு அங்கே கல்யாணம் நிச்சயமாகி விட்டதல்லவா?”

ஆம்; ருக்மிணியின் கல்யாணத்துக்கு இன்னும் இருபது நாட்களே இருந்தன. இரண்டாவது மூன்றாய்கப் பேச்சு வார்த்தை நடத்திய அதே படிப்பில் னாத பணக்கார மாப்பிள்ளை அவன் ஏதத்தைப் பிடிக்கப் போகிறான்.

உமா எழுதிய எழுத்துக்கள் தனிகாசலத்தின் உண்மையில் உடனடியாகச் சிறகு மூலக்கவைத்து அவனைத் தில்லிக்குப் பறக்க வைத்தன: “மாமா! நீங்கள் தமிழ் நாட்டைச் சுற்றி வந்து, அதன் அருமை பெருமைகளை என்னிடம் கதை கதைவாகச் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். ‘தமிழ் மன்னர்களின் அழியாத அகவாழ்வின் அற்புதச் சின்னங்கள்’

என்று அங்குள்ள கோயில்களாகிய கலைக்கூடங்களை என்னிடம் வர்ணித்திருக்கிறீர்கள். இங்கே வந்து முகவரைய மன்னர்களின் அற்புத-அற்புதமான புற வாழ்வுச் சின்னங்களைக் கண்டு களியுங்கள். நீங்கள் மனிதர்களின் அக வாழ்வையும் புற வாழ்வையும் சொல்லால் நீட்டும் ஒவியராயித்தே! இங்கு பறந்தோடி வாருங்கள். பணக்காரக் கருமிகள் பலர் இங்கே வந்து தாங்கள் மட்டிலும் உல்லாசம் பெற்றுச் செல்கிறார்கள். நீங்கள் வந்தால் அதை உங்களை வளர்க்கும் தமிழர்களுக்குத் தருவீர்கள். அப்பாவிடம் அருமையான கார் இருக்கிறது. அவரே நம்மை மூக்கியமான இடங்களுக்கு அழைத்துச் சென்று காட்டுவார். தில்லியில் உள்ள கோட்டைகளைப் பார்க்க்போம். அக்பரின் ஆட்சியைப் பறைசாற்றும், பெற்றிநகரமான யெதுபூர் கிளியின் பாழடைந்த அரண்மனைகளைக் காண்போம். ஆக்ரா நகரத்தில் சுடர் விடும் ஞாநுஹாஸ்தம் தாஜின் காதல் காவியமான தாஜ் மஹால்ை சுற்றி வருவோம். இம்முறை நீங்கள் வந்தால், பிறகு குடும்பத்துடன் வரவேண்டுமென்ற ஆவல் உங்களுக்கு ஏற்படாமல் போகாது. உங்களுக்குச் செலவும் சிரமமும் இல்லாமல் தாங்கள் பார்த்துக் கொள்ளுகிறோம்."

தணிகாசலத்துக்கு அவன் தொழிற்சாலை விடுமுறை கொடுத்தது. குடும்பத்தார் அவனுடைய விருப்பத்துக்குக் குறுக்கே நிற்காமல் அவனைப் பெருமைவுடன் வழியனுப்பி வைத்தார்கள். தன்னுடைய கால்களில் விழுந்து எழுந்த தணிகாசலத்தைக் கல்யாணி அம்மாள் தூக்கி திறுத்தினாள். அவனுடைய கண்களின் வெள்ளம் அணைகளை உடைத்தது. "தம்பி, பத்திரமாய்ப் போய்வா! தம்மைப் போன்ற ஏழைகளுக்கு இந்த ஊரில் இப்படி ஒரு வீடும் கிடைக்காது. செலவும் சிரமமும் இல்லாமல் அந்த இடங்களை நீ போய்ப் பார்க்கவும் முடி

பாது. உன்னுடைய நல்ல மனத்தைத் தெரிந்து கொண்டு பாராட்ட தான்கு பேர்னாவது இங்கே இருக்கிறீர்களே, அதுதான் நீ செய்த பாகியம். மகராஜனுப் போய்வா!"

கைக் குழத்தை பரமசிவத்தை இடுப்பில் தூக்கி வைத்துக் கொண்டு, அவனுடைய காதுகளில் எதையோ ரகசியமாகக் கூறினாள் கௌரி.

"அப்பா, அப்பா! எனக்குத் தாஜ் மஹால் வாங்கித் துரங்கப்பா" என்றால் பரமசிவம்.

தாஜ்மஹாலின் பெயர் தன்னுடைய பிள்ளையின். வாயிலிருந்து மழையாக வெளிப்பட்டவுடன் தணிகாசலத்துக்கு உடம்பைப் புல்லரித்தது.

"அதை இங்கே வாங்கிக்கொண்டோ, பெயர்த்துக் கொண்டோ வரமுடியாது. நானே அப்படி ஒன்று கட்டி முடித்து அதை உனக்குக் காண்பிக்கிறேன்", ராஜா!" என்றால் தணிகாசலம்.

அந்த ராஜாவை வாங்கித் தணிகாசலம் அவன் நெற்றியில் முத்தம் கொடுத்தான். "பொன்னாலும் மணிபாலும் பளிங்காலும் என்னால் மஹால் எழுப்ப முடியாது. விடை மதிக்கவொண்ணாத சொல்லாட்சியைக் கற்பித்த தேவியிடம் கதறிப் பெற்று, அந்தச் சொற்களால் ஒரு காதல்மானிகை எழுப்புவேன்."

கௌரி அவளைக் கேனி செய்து நகைத்தான்: "பெற்றெடுத்த பிள்ளையின் சொல்லைத் தெரிந்து கொள்ளாதவர்களை எழுதுகிறாராம் கதை! அவனுக்கு ஒரு பொம்மைத் தாஜ்மஹால் வாங்கிக் கொண்டு வாருங்கள். அதைத்தான் அவன் கேட்கிறான்."

"ஒன்றென்ன, இரண்டு வாங்கி வருகிறேன்!" என்று சொல்லிவிட்டு, குறும் புத்தனமாகக் கௌரியைப் பார்த்தபடி, விடைபெற்றுக் கொண்டான் தணிகாசலம். அவனுடைய வயிற்றில் வளரும் சிவவுக்கு வாயிருந்தால் அதுவும் அவனை வாழ்த்தி அனுப்பி யிருக்கும்!

ஈப்பாத்தி. பருப்புக் கூட்டு, பூரி-கிழங்கு. ரொட்டித் துண்டு, அரிசிச் சோறு-இப்படி விதம் விதமான உணவு வகைகளையும், தெலுங்கு, மராத்தி, பஞ்சாபி, உருது, நவீன முதிய விதம் விதமான மொழி வகைகளையும் கட்டித் தணிகாசலம் தில்லிக்குச் சென்றான். அரைகுறையாக ஆங்கிலம் பேசத்

தெரிந்த அவனுடைய நாக்கு இந்த இரு வகைப் பிரயாணச் சிரமங்களுக்கும் ஈடு கொடுத்தது. நல்ல வேளை; வெள்ளைக் காரர்களால் ஆங்கிலத்தையும் தங்களுடன் கப்பலேற்றிக் கொண்டு செல்வ முடியவில்லை. உலகத்தின் இலக்கியச் செல்வங்களை அந்த மொழி திரட்டிக் கொடுத்தது; விஞ்ஞானத்தை நமக்கு

ஏப்ரல்

13

கலக்

புத்தாண்டு
மலராக

வெளிவருகிறது

கி.ராஜேந்திரன் எழுதும்

பொங்கிவரும்
பெருநிலவு

பதிப்புரிமை பாதிக்கப்படாது

ஆரம்பமாகிறது

அவ்வளவு சீக்கனம்! ஒரு முறை தேய்த்தால்
கால்கேட் டெண்டல் கிரீம்

85% கிருமிகளை ஒழிக்கிறது

சொத்ததையும் மற்றும் துர்நாற்றமும் ஏறடிக்கும் கிருமிகள் அவை

மிகச் சிறந்த பலனுக்கு எப்பொழுதும் பயன்படுத்துங்கள்!

கால்கேட் டீக் பிரஷ்

PCV/1482

**நீண்ட, அடர்ந்த
ஒளிக்கூந்தலுக்கு**

இளமையின் ஒளியும் அற்புத நுட்பமும்
பெற உத்தலுக்கு கால்கேட் பெர்பியூம்டு
காஸ்டர் ஹோர் ஆயில் தடவுங்கள். கூந்த
லின் இயற்கை அழகை அது எடுத்துக் காட்டி
எப்போதாவும் ரேபீக்கர் செய்யும்.

கால்கேட்

**பெர்பியூம்டு காஸ்டர்
ஹோர் ஆயில்**

எக்காளமி வரலாம்
வசவிலி பணத்தைய
மிகவும் படுத்துக.

71-0 10/1

அதிலுமப் படுத்தியது. அத்துடன் தனி காலம் போன்றவர்களுக்குப் பிரயாணத்திலும் வழித்துணையாக வந்து அதுகை கொடுத்து உதவியது.

தனிகாலவந்தைத் திவ்வி ரவியடியில் பேராசிரியர் சத்திரசேகரன் கை கொடுத்து வரவேற்றார். உமாமைத் திரும்பிப் பார்த்தான் தனிகாலன். அவன் மிகவும் அடக்க ஒடுக்கமாக ஒரு புறம் நின்று கொண்டு அவனை அச்சுறுடன் தோக்கினான். தனிகாலவந்துக்கு அவனாகைய இந்தப் போக்கை நம்ப முடியவில்லை. அடக்க ஒடுக்கத்துக்கும் அவனுக்கும் ஆறு காத தாரமயம்மா?

பஞ்சாப், உத்தரப் பிரதேசம் முதலிய பகுதிகளைச் சேர்ந்த பெண்கள் சிலர் கூட்டத்தை ஒதுக்கிக் கொண்டு வெளியில் சென்றார்கள். இன்னும் சிலர் தக்க ஸ்டான் வந்த ஆன்ஸ்கின் கரங்களைப் பற்றிக் கொண்டு நடந்தார்கள். அன்னா, தம்பி, கணவன் முதலியவர்க ளிடம் அவர்கள் விவரப்பயிற்சித் தொட்டுப் பழகியது தனிகாலவந்துக்கு நினைத யாய்த் தோன்றியது. நாடுகளுதோறும் பழக்க வழக்கங்கள் வேறுபடுவது இயல்பென்று எண்ணினான்.

உமா இப்படி 'உம்'மென்று முகத்தை வைத்துக்கொண்டு நின்று அவனுக்குப் பிடிக்கவில்லை வந்தவனை 'வாருங்கள்' என்று ஒரு சொல் அழைக்கக் கூடாதா?

"உமா ஏன் இப்படி நிதினான்?" என்று கேட்டான் தனிகாலன்.

"வந்திருப்பது நீக்கனா, உங்கள் ஆனியா என்பது அவனுக்குச் சத்தெனம். உங்கள் கடிதத்தைக் கண்டதிலிருந்து அவனுக்குத் தூக்கம் இல்லை. 'ரவிய' சத்திரமாக வந்து சேருமா? தண்ட வானம் தரைவீல் ஒட்டிக் கொண்டிருக்குமா? மாமாவை யாராவது மாண்பில் போன்ற கொன்றைக்காரர்கள் வந்து பிடித்துக் கொண்டு போய்விட்டால் என்ன செய்வது?" இப்படியெல்லாம் அவன் கேள்விமேல் கேள்விவாக்கிவெட்டு என்னைத் துணித்து விட்டான்."

"போதும், அப்பா! விட்டால் போய்ப் பேசிக் கொள்கோமா?" என்று சொல்லி விட்டு, ஒரு கையிற் படுக்கையும், மறு கையிற் பெட்டியுமாக நின்று கொண் டிருந்த தனிகாலவந்திடமிருந்து பெட் டியைப் பிடுங்கிக் கொண்டான் உமா.

வெளியே சத்திரசேகரனின் கார் நின்று. "என்னுடைய காருக்கு நானே டிரைவர்?" என்று சொல்லிக் கொண்டு, காரோட்டில் இடத்தில் அமர்ந்தார் அவர். அவருக்குப் பக்கத் தில் தனிகாலவனும் பின்னும் உமாவும் உட்கார்ந்தனர். சித்தி தாரம் சென்ற

பிறகு, "விட்டுக்குப் போனவுடன் நீங்கள் ஒரு அநிசபத்தைக் காண்ப் போகிறீர்கள்; உமா உங்களுக்கு அந்தக் கதைகையப் பின்னும் சொல்வாள்" என்று சத்திரசேகரன்.

"ஆமாம்; அதையே நீங்கள் கதை யாக்கி விடலாம்" என்று உமா.

திடீரென்று தஞ்சை சத்தியில் காண நின்று விட்டது. "தயவுசெய்து அதை எழுத வேண்டாம்; என்னை தஞ்சைத் தியில் இழுத்து விடாதீர்கள்" என்று பதறிப் போனார் பேராசிரியர். கார் மீண்டும் புறப்பட்டது.

"பின்னே எத்தனை என்னை இங்கே வரவேண்டாம் என்று அப்பா அவரை மாகத் தந்தி கொடுத்தார்? நீங்களே கேளுங்கள், மாமா!"

"எல்லாம் அவனிடமே கேட்டுக் கொள்ளுங்கள். இதோ விடு வந்து விட்டது" என்று சத்திரசேகரன்.

ஒரு விசாலமான சதுக்கத்தில் வரிசை யாகப் பல வீடுகள் தெரிந்தன. ஒரே மாநிலி மாய வீடுகள். வந்து கைப் பக்கத்தில் தாக்காவது விட்டால் முன்னும் கார் போய் நின்று. அதை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தவன் போல் ஒரு பெண்மணி வெளியில் வந்து காசின் கைவளைத் திறந்து விட்டான். தனிகாலவந்தைப் பார்த்துப் பன் போடு கை கூப்பினான்.

அவர்கள் உங்களை சென்றவுடன் காரும் தன் கூடாரத்தில் துறைத்தது. பேராசிரியர் மெதுவாக தழுவி, விட்டுக் குள் எங்கோ போய் மறைத்துவிட்டார். "சித்தியை அதிலுமே செய்து வைப்ப தற்குள் அப்பாவுக்கு வெட்டம் வந்து விட்டது!" என்று தகைத்தான் உமா.

"சித்தியா! இவ்வளவு அந்த அநி யமா?" தனிகாலன் விழித்தான்.

"என்ன மாமா விழிக்கிறீர்கள்? இவ்வளவு என் அம்மா! எனக்குக் கூடத் தெரியாமல் அப்பா கல்யாணம் செய்து கொண்டிருக்கிறார். அந்த அப் பாவை என்ன செய்ய வேண்டும் தெரி யுமா? வருஷக் கணக்கில் தாயையும் பெண்ணையும் பிரித்து வைத்திருக்கிற ரென்றால், பார்த்துக்கொள்ளுகோன்! பெயர் சத்திரசேகா. முன்னும் எனி தப் பேராசிரியையாக இருந்து விட்டுப் பிறகு தத்தவப் பேராசிரியரீடம் தஞ்சைப் புத்தவார்."

சத்திரசேகா தன்னுடைய தனியின் மேல் போட்டுக் கொண்டிருந்த சேனைத் தலைப்பை தன்குடி இழுத்து விட்டுக் கொண்டு சித்திதான். நெத்தியில் ஒரு குக்குமப்போட்டும், அதற்குநேர் உச்சி யில் வலியுடன் தொட்கத்திக்கு மத்தொரு

குக்குமப் போட்டும் துளங்கின. மூப்பத் தைத்து, நாற்பது வயதிற்குமே. ஒவ்வீ யாக, ஒடித்து மடியில் எட்டிக் கொள் ளும் அளவுக்கு நோஞ்சுவாக இருத் தான். முகத்தில் பெண்மைக் கிண ளுவி லிட்டும் பிரகாசித்தது.

உமா தணிகாசையத்தின் எதிரியேயே அந்தச் சித்தியைக் கட்டிப் பிடித்துத் தாக்கத் தொடங்கினாள். "என் அம்மா! என் அம்மா!" என்று அவன் குதித்த குதி சொல்லி முடியாது. தோள் பட் டைவையப் பிடித்துக் கொண்டு சித்தி வீடம் கொழுகினாள். சத்திரவேகாவின் பாடு உமாவீடம் திண்டாட்டமாகப் போய் விட்டது. அவளாக் உமாவீட மிருந்து விடுதலை பெறவே முடியவில்லை.

"மாமா! இனிமேல் நீங்கள் எனக்கு அம்மாவாக இருக்க வேண்டியதில்லை. இன்றிலிருந்து அந்த உத்தியோகத்தை இவர்களிடம் கொடுத்து விடுங்கள்."

"ஆஹா! நான் பாக்ஸியம் செய்த லம்" என்றான் தணிகாசையம். தர்மசை உடமான இந்தப் பொறுப்பு அவளை விட்டு நீங்கிப்பதில் அவளுக்கு ஒரு சைமையை இறக்கி வைத்த கைவலப்பு தோன்றியது. "இனி அவன் சித்தரமாகட் டான்" என்று நினைத்துக் கொண்டான்.

பேராசிரியர் தம்முடைய மனவிலையை இழுத்து வைத்துக் கொண்டு அடுக்கிவிட் டால் ரகசியம் பேசினார். தங்களுடைய கைதையை உமா தணிகாசையத்திடம் சுறி முடிக்கும் வரையில் அவளுக்குத் தம் முடைய தலையை வெளியே நீட்டுவ தற்கு வேட்கம். "எதற்காக இப்படிச் செய்ததையும் செய்து விட்டுத் தலையில் முக்காடு போட்டுக் கொள்வினீர்கள்?" என்று சத்திரவேகா கேட்ட கேள்விக்கு அவராகப் பதில் சொல்ல முடியவில்லை.

ஐந்து நிமிஷத்தில் சொல்ல வேண்டிய கைதையை மூப்பது நிமிஷத்துக்கு வளர்த்தான் உமா. 'பெண்களுக்கு எவையுமே கருக்கமாய்ச் சொல்ல வராது' போலிருக்கிறது" என்று நினைத் துக் கொண்டு, பொதுமையைக் கடைப் பிடித்தான் தணிகாசையம்.

கடைசியில் அவன் சொல்லியவற் றைச் சூக்குப் பார்த்தபோது, ஓரளவு அதில் கையை இருத்தது:— ஆண்கள் கத்துகிற பேராசிரியரும், பெண்கள் கத்துகிற பேராசிரியையும் ஒரு பொதுக் கத்துகிறவன் பொது மேடையில் சத் தித்து விவாதம் நடத்தினார்கள். தத்து வம் தோற்றுப் போய் விட்டதாகக் கணி தம் சாதித்தது. கணிதம் கண்ணீர் வடித்ததாகத் தத்துவம் மார்தட்டியது. இருவருக்குமே தங்கை-தங்கை வெற்றிப் பிரதாபத்தை வெளிவிட விட்டிக் துணை

பிச்சி. கணிதத்தின் கிழட்டுத் தாயார் சாகப் போகிற நிலையில் இருந்தான். பிண்டும் அவர்கள் தனிமையில் சந்தித்து விவாதம் நடத்தினார்கள். தத்துவப் பேராசிரியர் கணிதத்துக்கு மனோதத்து வப் பரிட்சை வைத்தார். பதிலுக்கு, கணிதம் அவருக்கு விட்டுக் கணக்கு கொடுத்தது. இருவருமே மற்றவருக்கு தூற்றுக்கு தூறு 'மாரிக்'கு கொடுத்தது. தங்கள் வெற்றி விழாவாகக் கல்யாணத் தைக் கொண்டாடினார்கள். சத்திர வேகா கத்துகிறவை விட்டு விட்டுத் தத்து வத்தைக் கல்யாணவருடே தன் கடனாகக் கொண்டான். அவன் தாயாரும் கண்ணடி விட்டான்.

"சித்த பஞ்சாபிப் பெண் என்பதான், அப்பா இதை வெளியீடாமல் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்" என்றான் உமா. பு துதைக் கேட்டுக் கொண்டே வந்த சத்திரவேகரன். "காவம் வரும்போது சொல்ல நினைத்தேன்; உமாவுக்குக் கல்யாணம் நிச்சயமாகிடு சமயத்தில் அதைச் சொல்லித்தானே நீரே வெண் டும்?" என்றார்.

"நான் கல்யாணம் செய்து கொண்டாத்தானே?"

"உன் சித்தியும் இப்படிச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தவன் தான்."

அவ்வைக்கு மாணவிலிருந்து பேரா சிரியரின் கார் நில்லி நகரத்துத் தெருக் கையில் வேகமாகச் சென்றது. அவருக் கும் அப்பொழுது கோடை விடுமுறை சமயம். சித்தியையும் தன்னுடன் அழைத்துக் கொண்டான் உமா. புதிய நில்லியின் புத்தம் புதுச் சாலைகளையும், கோவில்களையும், கடைத் தெருக்களையும், மாணிக்கங்களையும் சுற்றி வந்தார்கள் அவர்கள். "வெங்கிள்காரர்கள் தங்க ளது தலைதாரான வண்டினை நினைவில் வைத்துக் கொண்டு இந்தப் புதிய நக ரத்தை உருவாக்கி விடுகிறார்கள். அத ளுல்தான் திரும்புகிற பக்கமெல்லாம் செயற்கை வழுவும், இயற்கைவழுவும் சேர்ந்துகொண்டு போட்டி போடுகித் தன" என்றார் தத்துவப் பேராசிரியர் சத்திரவேகரன்.

வெங்கிள்காரர்கள் போனவுடன், நிகரென்று சமயக் கிளர்ச்சியில் அதன் வாழ்வு ஓரளவு சீரூழித்த போதிலும் பிண்டும் அது புதுவாழ்வு பெறத் துடித் தது. தணிகாசையம் அந்த நகரத்து மக்களின் வேகமான போக்கையும், கலகலப்பையும், உழைப்பையும் எண்டு பிரமித்தான்; வியத்தான்.

"பரம்பரை பரம்பரையால் என் னைதர போராட்டங்களையும் துன்பத் தையும் தாங்கி வந்தவர்கள் இந்தப்

பகுதியின் மக்கள். மதவெறி. மன்னர் களின் போர் வெறி. கொள்ளைக்காரர் களின் வெறி, அன்னிய ஆதிக்க வெறி- இப்படிப் பலதரப்பட்ட வெறிகளுக்குப் பவிசாவவர்கள் இவர்கள். இப்போது மீண்டும் புதிய வாழ்க்கை கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையால் கடுமையான உழைப்பை மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள். இத்தகைய புது சிழிப்பு இயற்கை தானே?" என்று பேராசிரியர்.

பழைய திவ்வியத் தணிகாசலம் கண்ட சில காட்சிகள் அவனுக்குக் கலக்கத் தைக் கொடுத்தன. எங்கு திரும்பினாலும் பாழடைந்த கோட்டைகள், கொத்த எங்கள், மருதிகள். அரண்மனைகள், அழியின் சின்னங்கள்! இந்த நாட்டின் பழைய சரித்திரக் காட்சிகள் அவனுக்கு திவ்வியத் வந்தன. "தாங்களும் வாழ்ந்து மிற்றவர்களையும் வாழவிட வேண்டும் என்ற அடிப்படை ராஜதந்திரத்துக்குப் பஞ்சம் வந்து விட்டதாய்வுவோ இத் தனை தொல்லைகள்? உளர்ச்சி வெறியால் சேழ்ந்த இந்தப் பகுதிகள் அறிவானிகளுக்கு எச்சரிக்கையாகவும் புதிய திவ்வியத் புதுவாழ்வு உழைப்பாளர்களுக்கு நம்பிக்கை தரக் கூடியதாகவும் அமைந்திருக்கின்றன" என்றான்.

ஐந்தே நாட்களில் திவ்வி நகரத்தின் இருபகுதிகளையும் ஒருவிதமாகச் சுற்றிப் பார்த்து விட்டான் தணிகாசலம். உமா தன்னுடைய புனைப்படைக் கருவியால் தூற்றிக்கொண்டளைய படங்களை எடுத்துத் தன்விஞன். தணிகாசலம் கூறிய விவரங் களை செயல்பாடும் ஒன்று விடாமல் குறித் துக் கொண்டான். ஒவ்வொரு நாளின் மாலைதேரமும் ஒவ்வொரு பூங்கா வின் பசும் புல் தரையில் உய்வாச மாகக் கழிந்தது. பூங்காவுக்குள் துழையும் போதெல்லாம் உமா வுக்கு எங்கிருந்தோ இதக்கை மூளைத்து விடும். தன்னையறியாது ஓடியாடிக் கவிப்பான். "மூலகா யப் பூங்கா" என்று பெயர் பெற்ற நத்தவனத்தில் ஒருநாள் அவர்கள் உன்னிய போது, "நம்முடைய உமானையப்பார்த்தால் இப்போது ஓடி முகவாய இளவரசி போல் தோன்றுகிற தங்கவா?" என்று தன் கணவனைக் கேட்டான் சத்திர வேகா. "எனக்கென்ன தெரியும்? இந்த எழுத்தாளரைக் கேட் டுப் பார்" என்று சொல்லிச் சிரித்தார் பேராசிரியர். தணிகா சலத்துக்கு அப்போதுதான் உமா வின் உடல் அழைகப் பற்றிய திவ்விய உதித்தது. "இந்தப் பஞ்சாப் பெண்மணிக்கு இருக்

கும் கற்பிக்காது எனக்கு இவ்வியை!" என்று அவன் நொந்துகொண்டான்.

ஆளுவது நான் அவர்கள் ஆக்ராவுக் கும். அதை அடுத்துள்ள 'பெத்பூர் சிக்ரி' என்ற அக்பரின் வெற்றி நகரத் துக்கும் புறப்பட்டார்கள். சத்திரவேகா வுக்கு உடல் நலமில்லை. அதனால் அவன் வீட்டில் தங்கி விட்டான்.

ஆக்ராவின் அற்புதச் செவ்வமான தாழ்மதறாலை மாடையில் பார்க்க வேண் டும் என்பதற்காக, அவர்கள் முதலில் பெத்பூர் சிக்ரிக்குச் சென்றார்கள். ஆக்ரா னிலிருந்து இருபத்து மூன்று மைல் தூரத்தில் அது இப்போது பாழ்படாத புதுக் கனவாக விளங்குகிறது. மனித சத்தடியற்ற அந்த மிகப் பெரிய கோட் டையின் பங்குகரமான பெருமூச்சைக் கேட்டுக் கலக்கமுற்றான் தணிகாசலம். ஏழு மைல் சுற்றளவுள்ள சுற்றுச் சுயர்க ளுக்குள்ளே சுமார் நாளூறு ஆண்டுக் குக்கு முன்பு, அக்பர் அந்த மாயபுரிவை எழுப்பி யிருந்தார். அந்த மன்னரின் மூளைத் தெனியும், இருதய தெனியு ளையும் அந்தக் கோட்டையின் ஒவ்வொரு பகுதியிலும் தெரிந்தன.

அரசியல் பொதுமண்டபம், மந்திரா லோசனை மண்டபம், இசைக்கூடம், கலைக்கூடம், அந்தப்புரங்கள், நீராடும் தொட்டிகள், உய்வாச உப்பரிசைகள், மருத்துவ மனை, இரு மனைவிகளுக்கும் தனித்தனி அரண்மனைகள் — இன்றும் எத்தனை எத்தனையோ!

சத்திரவேகரன் ஒருபகுதியைத் தணிகா சலத்துக்குக் கட்டிக்கொட்டி, "இதற்குத் தங்க அரண்மனை என்று பெயர்; இங்கே

நான் அக்பரின் இத்து மனைவியான மரியம் என்பவள் வசித்

தான்; மூலமும் மனைவியின் அரண்மனை அடுத்தாற்போல் இருக்கிறது" என்றார்.

உமாவின் துடுக்குத்தனம் நிறைந்த வாய் அப்போது கம்மா இருக்கவில்லை. "இந்த மாமாவும் ஒரு அகப்பரதான். அப்பா!" என்றான்.

பேராசிரியர் பிரயித்தார்.

"கெனரி, கற்பனை என்ற இரண்டு மனைவிகள் இவருக்கு. கற்பனையோடு இவர் தனித்திருந்து கொடுக்கம் வேலைகளில் கெனரிகூட இவர் அதற்குள் நுழைவதற்குப் பயப்படுவான்."

சத்திரமேசுவரன் வாய் விட்டுக் கலகல வென்று பகமாகச் சிரித்தார்.

"கெனரிதான் பயப்படுவானே தவிர, உங்கள் தாய் பயப்பட மாட்டாள்."

காந்தைப்போல உங்களை நுழைவும் சத்திரமேசுவரன் இவன் எங்கு கற்றுக் கொண்டானோ?" என்று தனிகாசலம்.

"நான் ஒன்றும் காந்தைப்போல் உருவமில்லாத பொருளில்லை" என்று சிரிப்பினான் உமா. "எவனுடைய நிறை நூற்றுப் பதிலுக்கு பவுண்டு என்பதை மறந்துவிட வேண்டாம்."

அந்த நூற்றுப் பதிலுக்கு பவுண்டு உள்ள உலிசப் பிராணி, பெதூர் சிக் ரிசை விட்டு ஆக்ராய்க்குக் காசிக் நிரம்பி வரும்போது, தன் தேமெக் குப் வளி எடுப்பதாக முனாநுதல்தது. வசனமும் காக்கையும் குடைச்சல் எடுப்ப தான வகுத்தப்பட்டுக் கொண்டான். "நீ இன்னதற்குப் பத்து மைக் துரத் துக்கு மேல் நடத்திடுக்கிரும்!" என்று தனிகாசலம் கூறியபோது அவனுக்கு மயக்கமே வந்துவிட்டது.

மீரகம் மயங்கும் வேளையில் அவர்கள் உலகத்தின் ஒன்பதாவது அதிசயத்தைப் பார்த்துவரக் கிளம்பினார்கள். உயிரைக் கையில் பிடித்துக் கொண்டு வருவது போல் உமா மெல்ல நடந்தாள். அவ னால் நடக்க முடியவில்லை.

தாதுமறாநிலை நெருக்க நெருக்கத் தனிகாசலத்தின் மனம் கட்டுமீறித் துடித்தது. அந்தக் கணவு மானிகையைப் பற்றிப் பலர் பற்பலவிதமாக எழுதிய எழுத்துக்களையும், பேசிய பேச்சுக்களையும் எண்ணிப் பார்த்துக் கொண்டான். அதைப் பற்றித்தான் எத்தனை கவிதைகள்! எத்தனை படங்கள்!

சத்திரமேசுவரன் மென்றார்கள், சத்திர மண்டலக் கணவென்றார்கள். அழி வாத அற்புதச் சத்திரமென்றார்கள், சாதல் மானிகை என்றார்கள், அன்பின் சின்னமென்றார்கள். அற்புதத்தின் தேச மென்றார்கள், உலக அதிசயமென்றெல் லாம் சொன்னார்கள். மத்தவர் கூறியது போதாதென்று, பேராசிரியர் வேறு அளதப் பற்றி வானளாவப் புலுந்து கொண்டு வந்தார். தனிகாசலம் தன் னுடைப நினைவு மறத்த நிலையில் நடந்து போய், அதன் வெளி வாயில் முகப்பில் காலை எடுத்து வைத்தான். அவ்வளவு தான்; காலை எடுத்து வைத்தவன் அப் படியே தன்னை மறந்து நின்று விட்டான்.

அவனுடைய காக்கள் நகரமில்லை. கண்கள் இளமலமில்லை. மூக்க இழைய மில்லை. தொலை தூரத்திலிருந்த அதன் இடது புறத்துக் கோபுரமொன்று நிலை பெயர்த்துவந்து, அவனுடைய நெஞ்சில் தாக்கியதைப்போல் அவன் நடுங்கினான். அவனுடைய இருதயத்தில் ஒரு கூரான மூன் பாய்த்தது.

"ஆ!" என்று நெஞ்சில் மகையை வைத்துக் கொண்டு வாயாக மூக்க விட்டான் தனிகாசலம்.

"என்ன மாமா!" உமா நடுங்கினான். அவன் உடல் கிடுகிடுவென்று ஆடியது. பேராசிரியர் பதறினார்.

"ஏமாற்றம்! மிகப்பேரிச ஏமாற்றம்! ஆவிரம்பேர் ஆவிரத்தைச் சொன்னாலும் நான் தம்பியை மாட்டேன். மற்றவர் னுக்கு இது அதிசயமாய்த் தோன்றினாலும், அதோ, அங்கே பாருங்கள்! அந்த அழகான பெண்மணியின் தூய்மையான துழைப்பைப் பூ முக்க திரை விவியிடுக் கிறதே. அனாத் பாருங்கள்! நன்றாகப் பாருங்கள்; கூர்ந்து பாருங்கள்;—உமா, நீ அவனைப் பாரிக்க வேண்டாம்!"

இருவரும் அவனுடைய கரத்தின் வழியே கண்களைத் திருப்பினார்கள். தனிகாசலத்தின் அந்தக் கரம் கிடு கிடுவென்று நடுங்கியது. (தொடருக)

உற்பத்தியை அதிகமான
அளவில் பெருக்கி இருவிதப்
பயன்களை அடையுங்கள்

மிக அமோஹாக உற்பத்தி செய்
தற்போது உலகப் பற்றுக்குறையைச் சரிக்
கட்ட அயல்பாடுகளிலிருந்து இறக்குமதிச்
காகம் செலவிடுவதை மிரைப்படுத்துங்கள்

அதிசயப் பண்டங்களை உற்பத்தி செய்
துநீதாண்டுத் திட்டத்தில் உலகியுயான
தொழில்கள் விளையில் வளர உதவுங்கள்

வந்ததாம், தொழில் முதலிய நுகர
களில் உங்களுக்கு உதவி அளிக்கவும்
ஆலோசனைகள் கூறவும், சகலவித வரதி
யுடன் எமது பங்கு இருக்கிறது

இந்தியன் பாங்க் லிமிடெட்

தலைமகம் காரியாலயம்: வடக்கு பீச் ரோடு, சென்னை-1

தெரிந்தியா முதுவதப் மற்றும் இதழியா, நிகழ்கை, மலையா
செக்யூரி டாடுகளில் முக்கிய நகரங்களிலும் கிளாக்கள் இருக்கின்றன
உங்களுக்குள்ள எல்லா பாகங்களிலும் எங்கள் பிரதிநிதிகள் உங்களைச்

டி. பி. பார்த்தசாரதி, காரியநிதி

குழந்தைகளின் எல் குழக்கட்டி வியாதிக்கு ஜம்மியின் "லிவர் க்யூர்"

மாதாந்திர விஜயம்

எமது வாகுக்கையாளர்களின் தலையும், மனதையும் குழக்கட்டி
எமது வாகுக்கையாளர்களின் தலையும், மனதையும் குழக்கட்டி
விஜயம் செய்கிறது. அப்போதுதான் அவர்களுக்கு உதவி ஆலோசனைகள்.

குழந்தை ரேட்: குழப்பம்—காலை 8 முதல் 11 மணி வரை; மாலை 3 முதல் 5 மணி வரை

திடம்	ரேட்	திடம்	ரேட்
கஞ்சர்	1 காலை	விருதுகாண்டி	9 காலை 8 ம 9
சேலம்	2 காலை 3 மாலை	கோயம்புட்டி	9 10-11-12: குழப்பம்
சரோடு	3 காலை	துருத்திக்குடி	9 மாலை
இருப்பூர்	4 மாலை	திருச்செங்குடி	10 காலை 8 மாலை 11: காலை
கோயமுத்தூர்	4 காலை 3 மாலை	ஸ்ரீலங்கை	11 மாலை
பாலக்காடு	5 காலை	அப்பாடி	12 காலை
பொள்ளாச்சி	5 1-11 to 1-11 காலை	தென்னாற்காடு	12 மாலை
உருமலைப்பேட்டை	5 1-11 to 1-11 காலை	திருவனந்தபுரம்	13 காலை 3 மாலை
பழனி	5 1-11 to 1-11 காலை	ராமநாதபுரம்	14 காலை
திருச்செங்குடி	5 காலை	விவசாயக	14 மாலை
பெரியகுளம்	6 மாலை	காசர்க்குடி	15 காலை 3 மாலை
மதுரை	7 & 8 காலை 3 மாலை	தேவகோட்டை	16 காலை
		புதுக்கோட்டை	16 மாலை

000

ஜம்மி வெங்கடரமணய்யா & சன்ஸ்
சென்னை - திருச்சிராப்பள்ளி - கும்பகோணம்

**ஆரோக்கியம் அளிப்பவை
அனேலரும் விரும்புவவை**

TSR

காதுகாரிகள்: எழுப்பிவை, மங்கலம்
மத்தும் கதம்ப வங்கதி கனதுகாரிகள்
கோதுகாரி குகத்தி

டி. எஸ். ஆர். & கோ
காதுகாரி திருவிவகார தனியுபகாரிகள்
கும்பகோணம் (S. India)

Telegrams : "KALIBRAND"

Telephone : 108

"காளி - பிராண்ட்"

எவர்கிலவர் பாத்திரங்கள்

000

தனியுபகாரிகள் :

காளி - பிராண்ட்

கும்பேஸ்வரர் சன்னதி. கும்பகோணம்

எல்லா இடங்களிலும் கிடைக்கும்

காந்திர முறையில் விவகாரங்கள் கெட்டுவிட்டால் 11.11.11 பெற்றவர்கள்
கந்திரவாச விவகாரங்கள் கந்திரவாச கந்திரவாச கந்திரவாச கந்திரவாச

என்கோண்டிஸ்: "கும்பகோணம் கும்பகோணம்"

சுட்டிமுறையிடுதல்

-க.சந்திரன்-

சீக்கிரம் கட்டுப்பாடுகளும் கட்டுறவு இயக்கத்தையே பொருளாதாரத்துக்குச் சிறந்த முறை என்று உறுதிப்படுத்தித் தந்தது. இந்த நிலை அந்நேரமும் ஒப்புக்கொண்டே தீர்மானம். எமர்களுக்குத் தேவை யுள்ளவர்கள் மனப்பூர்வமாக ஒன்றுகூடத் தங்கள் முதுகைப் போட்டு, அங்கத்தினர்களின் கொண்டு, அங்கங்களை உபத்திசெய்து, தமக்குள் விற்றுக்கொள்ளுவதாய் வினாசமர்க்கள் தவிராமாட்டா. மட்டச் சாமாக்களையோ, கைப்பச் சாமாக்களையோ தயார் செய்யும் எண்ணம் உடிகொது. எப்படியாவது பிறரை ஏமாற்றியும், பொய்ச் கைக்கு எழுதியும் லாபம் செய்யும் தோக்கவிராது. எவரும் கட்டாயப்படுத்தப்பட்டுத் தமக்கு இஷ்டமில்லாத வேலை செய்ய அமையாவிடுவதாது. முதலாளித்துவத் தீமைகளையும், சர்க்கார் தேசிய பொருளாதார நிர்வாகம் செய்யும்பொழுது ஏற்படும் கூறுகளைவும் கட்டுறவு லாபம் விளக்கிவிடும் என்றும் காதிக்கப்படுகிறது.

இந்த வாதத்தின் ஓரளவு உண்மை பிழைத்த போதிலும், கட்டுறவு லாபம் பல முக்கிய பொருளாதாரக் காரியங்களை நிர்வகிக்க முடியாது. பெரிய தொழிற்சாலைக்கு வேண்டிய லாபத்தைவிடச் சாதாரண சம்பாத்திய முட்டைய அங்கத்தினர்களிடமிருந்து சேர்ப்பது சாத்தியமில்லை. வசிக்கக்கூடிய அங்கத்தினர்களின் சேர்த்து, சீவரக் கட்டுறவுச் சங்கம் நடத்தமுடியாது. ஆய்வுக்கு ஒரு பிராமத்தியோ, சிறு தாரத்தியோ உண்மையாகச் சேர்த்து சங்கம் வைத்து வேலை செய்யும் போதே கட்டுறவு இயக்கத்தின் அடிப்படையான கொள்கைகளை அனுசரிக்க முடியும். பல ஊர்களில் அங்கத்தினர் சேர்த்து, பணக் காரர்களக்கு அதிக பங்கு கொடுத்து, ஏராளமான சிப்பந்திகளைச் சர்ப்பன, சீல் வேலைகளில் அமர்த்தி ஒரு கட்டுறவுச் சங்கம் தொழில் நடத்தினால் முதலாளித்துவம், அரசாங்க நிர்வாகம் இரண்டுக்குமுள்ள குறைவை அந்தக் கட்டுறவுச் சங்கத்துக்கும் கடினமும், அப்படியே, ஒரு கட்டுறவுச் சங்கம் தனது அங்கத்தினர்களுக்கு மட்டுமின்றி, மற்றும் பலருக்கும், தாரதேயங்களுக்கும்-பண்டங்கள் தயார் செய்வதற்கோ, விவாபாரம் செய்வதற்கோ

முற்பட்டாக காய் தட்டப் பிரதானமும், தங்க எமர்க்கள் செய்து அதில் விளக்கு வித்த பதா, மட்டச் சாமாக்கள் செய்து குறைந்த விலைக்கு விந்நதா என்றனெனிலும் பிரக்கும். முடியும் அந்தச் சாமாக்களைச் செய்யும் முதலாளி கத்தாபனங்களைப் போன்றே தான் கட்டுறவுச் சங்கமும் நடப்பெறும்.

ஆதலால் கட்டுறவுச் சங்கம் அடிப்படையான கொள்கைகளைத் தனது விடாமல் காரியம் செய்ய வேண்டுமானாலும், சிறு தாரத்தினர்கள் திரையடிக்க கொண்டு புரிகக் கூடும். அதிக வட்டிக்குக் கட்டக் கொடுத்தும் ரொக்க விவாபாசிகளிடமிருந்து ஏதாவது கட்டக் காய்ந்தி, தியாயமான வட்டியைக் கூடக் கொடுத்து அதனைச் சிறிதளவு பல மாதங்களைமோ, வருஷங்களைமோ கழக செய்வது இவ் விபக்கத்தின் முக்கிய கொள்கைகள் கருதுப்பட்டு அங்கத்தி சங்கங்களே பல தாடுகளில் பெரும்பாலான கட்டுறவுச் சங்கங்களாக இருக்கின்றன. குடியானவர்களோ ஏமாத்தி விவசாயப் பொருள்களுக்குக் குறைந்த விலை கொடுத்து, அதிக வாயத்தின் விவாபாசிகளை விந்நபனத்தடுத்து, கட்டுறவுச் சங்கங்கள் லாபம் விற்ற வரும் வாயத்தையெல்லாம் குடியானவர்களுக்கே திருப்பிக் கொடுப்பதற்காகவும் கட்டுறவு இயக்கம் அதிகமாகப் பயன்படுகிறது. டென்மார்க் நாட்டின் பிராமத்துக்குத் திராமம் தங்க பண்டங்களாகத் தயார், வெண்மேல், பாவை, பால் கட்டி (சீஸ்) முதலிய பொருள்களை விந்நதக் குடியானவர்கள் தீவனம் செய்கிறார்கள். இதைப் பெரும்பாலும் கட்டுறவுச் சங்கங்கள் லாபம் செய்வதால் அவர்களுக்கு அதிகவாயத்தாக இருக்கிறது. பருத்தி விதை எடுத்தல், வெகும்பல், சிவப்புச் சர்க்கரை செய்தல், எண்மேயாட்டி விந்நத முக்கிய பல தொழில்களும் கட்டுறவு லாபம் செய்யலாம். சில இடங்களில் கட்டுறவுச் சங்கங்கள் கூடி, மத்திய சங்கங்கள் ஏற்படுத்தி அவற்றின் லாபம் பெரிய தொழில்களையும் செய்கின்றன. மேலாதேவிக்கோ தீவனக் கட்டுறவு யாக்கினும், மத்திய ராஜ்ய பாக்கிஷம் ஒவ்வொரு ராஜ்யத்திலும் ஏற்பட்டுச் சீவர வேலை செய்து வருகின்றன.

மத்திய சர்க்காரின் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் கீழ்க் கூட்டுறவு இயக்கத்துக்கு உவார்த்த உதவையை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் கூட்டுறவு இயக்கத்தைப் பண்படுத்த வேண்டுமென்று வற்புறுத்தி அதற்கு வேண்டிய பண வசதிகள் அளிக்கப்பட்டிருந்தன. அநோடு வசதி பாங்கி மூலம் கூட்டுறவு இயக்கத்தைப் பற்றி

ஆழ்ந்த பரிசீலனை செய்யப்பட்டு, 1954ல் ஒரு மூலிய வாதாந்து வெளியிடப்பட்டு, அதன் விவரங்களை அனுசரித்துக் கூட்டுறவு இயக்கத்தை விரிவாக்கப்படுத்திப் புதுமுறையில் சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டுமென்று திட்டம் போடப்பட்டிருக்கிறது. முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் ஏற்பட்ட வளர்ச்சி பின்வரும் புள்ளி விவரங்களிலிருந்து புறப்படும்.

கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்

	1949-50	1954-55
மொத்த சங்கங்கள்	1,73,294	2,19,388
அங்கத்தினர்கள்	1,25,51,818	1,50,20,891
கொள்முதல்	கோடி ரூ. 232.1	330.3
கடன் தொகை	கோடி ரூ. 79.8	111.3
நுகரலாயம்	கோடி ரூ. 4.1	2.7

நுகர்வோர் பங்குகள்

	1949-50	1954-55
சங்கத்தினர்கள்	14	34
அங்கத்தினர்கள்	19,618	38,394
கடன் தொகை	கோடி ரூ. 29.8	59.2
நுகரலாயம்	கோடி ரூ. 30.3	47.6

மத்திய பங்குகளும், மூலியச் சங்கங்களும்

	1949-50	1954-55
சங்கத்தினர்கள்	498	488
அங்கத்தினர்கள்	1,89,732	2,72,000
கடன் தொகை	கோடி ரூ. 18	31
நுகரலாயம் (இதரபங்குகளை விடுத்து கடன் கட்டப்பட)	கோடி ரூ. 49.3	73.7

மத்திய சில அடமான பங்குகள்

	1949-50	1954-55
சங்கத்தினர்கள்	8	9
அங்கத்தினர்கள்	8,971	68,890
கடன் தொகை	கோடி ரூ. 1.81	2.43
நுகரலாயம்	கோடி ரூ. 6.86	13.74

ஆய்மானடமான சில அடமான பங்குகள்

	1949-50	1954-55
சங்கத்தினர்கள்	283	293
அங்கத்தினர்கள்	1,86,339	2,90,931
கடன் தொகை	கோடி ரூ. 1.91	1.84
நுகரலாயம்	கோடி ரூ. 5.9	10.41

இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் பெரிய பிராமர் சங்கங்களை இயைத்துக் குறைத்தது ரூ. 15,000 பங்குத் தொகை முதல் கொண்டு பெரிய சங்கங்களாகச் சென்று, வேலாநேலி மட்டுமேயே விவசாயிகளுக்கு இதர உதவிகள் செய்யும்படி அவர்களின் பணி வளை விரிவாக்கப்பட்டது. முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் மத்திய பங்குகள் பெரும்பாலும் கட்டுவதற்காகப் பெரிய கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் ஏற்படுத்தவும் அவற்றுக்கு மூலதனம் பெரும்பாலும் சேர்ப்பாங்கியும், ராஜ்ய அரசாங்கங்களும் கொடுக்கவும் ஏற்பாட்டாகி விருக்கிறது. 350 பெரும்பங்குகளும், 1500 நடுத்தரக்கிடைத்தகளும், 4000 சிறிய பங்குகளும் கட்டப்பட்டும். குறுகிய காலக் கட்டளை ரூ. 150 கோடி ரூபாயும்

தடுத்தாக் காலக் கட்டளை ரூ. 30 கோடியும் திட்டமாகக் கட்டளை ரூ. 35 கோடியும் கூட்டுறவு இயக்கம் மூலமாக விவாபாரச் சங்கங்களாக மூலதனம் வழங்கப்படும். மற்றும் பல கழிவிலும், கூட்டுறவு விவசாயப் பங்குகளை ஏற்படுத்தவதிலும், கூட்டுறவு இயக்கத்தை வளர்க்கப் பெரும் மூலத்திகள் செய்ய வேண்டுமென்று திட்டங்கள் போடப் பட்டிருக்கின்றன. இந்த வளர்க்கிக்கு வேண்டிய பொதுதலைச் சித்தரிவதும் பிரமுகர்கள் பணி செய்வதும் முன்வந்தால் தாட்டித் முன் செல்லும் துரிதப்படும். அப்படி விக்லாயக் கூட்டுறவு இயக்கமும் ஓர் அரசாங்க நிர்வாகமாக மாற்றும் பணம் வேலையில் பலம் கொடுக்காமல் போவதும் தக்கக் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் தன்மையும் திரிந்துவிடும்.

கொடுத்து வைத்தவர்

துஷ்யந்தன்

முதல் அத்தியாயம்

“இதே சேத்து விட்டது.”

“ஆமாம், மார்கழி போய் விட்டது. பற்றையும் பொய்களும்.....”

“அதைச் சொல்லிவிட்டு, பெண்ணுக்கு வரன்.....”

“அதுவா?.....”

“பக்கத்து வீட்டில், வாரோ புதிதாக வந்திருக்கிறார்கள், தெரியுமா?”

“ஏன், பிள்ளையைப் பெற்றவர்களோ?”

“பிள்ளைக்குப் பிள்ளை, பெண்ணுக்குப் பெண் எல்லாம் இருக்கிறது. பாக்ஷியானிகள்.”

“எப்படித் தெரியும்?”

“இடைமீயை ஒரு கவர்தானே? பேசுவது தள்ளுகக் கேட்கிறது.”

“அப்படியா? வரும்போது அவரும் அந்த அம்மாளும் தனியாகத்தானே வந்தார்கள்?”

“ஆமாம், ஆனால் குழந்தைகள் தினமே தான் அந்த அம்மாளுக்கு; எப்போதும் அந்த பேச்சுத்தான்.”

இரண்டாம் அத்தியாயம்

“இதைக் கேட்டீர்களா?”

“எதை?”

“சேத்து சொன்னதே.....”

“ஒரு நாளைக்கு எத்தனையோ சொக்கிறாய். எந்தென்று நினைப்பது?”

“அதுதான் பக்கத்து வீட்டு கிழவன்.”

“ஓரோ, அது சிறகைதென்ற முடித்து விட்டேன், தொடர்கிறதா?... சொத்து?”

“நீங்கள் இங்கே வந்து கேளுங்கள். அவர்கள் பேசுவதை, நீங்கள்தான் இருக்கிறீர்கள். இப்படி ஒருநாள் பேசினதான்டா? நான் கொடுத்து வைத்தது அவ்வளவுதான்.”

“சரிதான்...இரண்டு பேரும் கொஞ்சகதை அங்கே வந்து தானும் கேட்ட வேண்டுமா.....”

“ஆம் ராம.....”

“இங்கே, குழந்தைகளைப் பற்றிப் பேசுவதற்கு.....நீங்களும் கேளுங்கள். சிறகை வந்து நம் பெண்ணைக் குரங்கு என்று பேசுவதை விடுகிறீர்களா, பார்த்தீர்களா.”

“சரி.....அந்த அம்மாளுக்கு என்ன வயசு இருக்கும்?”

“அங்கே இருக்காது. பார்த்து விட்டேன் மாநிசி, தூக்கி வைத்த வேண்டுகைப் பாதிரம் மாநிசி.....”

“அந்த மனுஷன் கொடுத்த கைத்தவன்.”

“நீங்கள்.....?”

மூன்றாம் அத்தியாயம்

“அந்த அம்மாளுக்கு அவர்களுடைய பெண்ணின்மேல்தான் கொண்டு ஆசை.”

“அவருக்குப் பிள்ளைமேல் பாசம்.”

“உங்களுக்கு எப்படித் தெரியும்?”

“சேத்து அவர் ஓரமாய்ப் படுத்திருந்தேன். அவர்கள் பேசுவது கேட்டது.”

“பெயர்களைக் கொண்டு பார்த்தால்..... திறைவக் குழந்தைகள் இருக்கும் போல் தோன்றுகிறது.”

“அந்த அம்மான் சிறிதவளாகத்தான் தெரிகிறது.”

“இருண்டாத்தாரமோ, எவ்வமோ?”

“இருக்காது. பேசும்போது எத்தனை பரி போடு பேசுவதன் குழந்தைகளைப் பற்றி!”

“அவர்கள் நம் மனிதர்கள் போலத்தான் இருக்கிறது.”

“நம் பெண் அவர்கள் வீட்டுக்குப் போக அழிகுட்டம் செய்திருக்க வேண்டும்.”

“போடு சக்கை, அப்பனைப் பற்றி என்ன தெரியும் உனக்கு? அத்தனும் மாப்பிள்ளை பாக்கித் கொண்டு விட்டாய்?”

“எக்காம் தெரியும். ஐ. ஏ. என். கூட பாக் செய்து விட்டாலும், கைத்தவனில் அவன் இருக்கிறான்.”

“அவர்கள் நிஜமாவே பாக்ஷியானிகள்.”

“பெண்ணை அங்கே கொடுத்தால், நமக்கும் கொஞ்சம் அந்தப் பாக்ஷியம் வீட்டு மகிழ்ச்சி?”

எண்ணாம் அத்தியாயம்

“உன் சேத்துப் போட்டாயில் கேளுங்கள்”

“பக்கத்து வீட்டில்:

“என்ன என்னுடைய பெண் கடிதாரே போட்டிருக்கிறாள்?”

“ஆமாம், உங்களைப்பயன் மட்டும் போடு சேத்து? அப்பா மாநிசியேதான்.”

“ஏன், நான் உங்களுக்குத் தந்தனியோ கடிதம் போட்டிருக்கிறேனோ.....”

“அது சரி, உங்கள் அப்பாவுக்கு எத்தனை போட்டிருக்கிறாள்? அதுபோல் உங்கள் அப்பாவுக்கும் அவன் மனைவிக்கு திறைவப் போடுவான்.....”

“ஓரோ, அப்படியா?...அவளுக்கு ஒரு பெண் பார்த்த வேண்டுமே!”

“அவளுடைய பார்த்து விடுவான்...அப்பா மாநிசி.....”

“பொய், நானென்றும் பார்த்திருக்கிறேன். தான் என்னைப் பார்த்துவிட்டாய்?”

“ஐய, கொஞ்சம் வேட்டமாயிடுமா...?”

“என்ன வேட்டம், உன் பெண் கூட.....”

“உன்..... உரக்கப் பேசுபவர்கள். இடைமீயை ஒரு கவர்தான் இருக்கிறது. பக்கத்து வீட்டுக்காரர்கள் அவற்றைக் கேட்டு விடப் போகிறார்கள்.....”

“ஏன், அவர்களுடைய சம்பந்தம் செய்ய வேண்டியா? அப்படிக்கேற்ற பெண் அவர்க்கிடம் இருக்கிறது.....”

“அவர்கள் கொடுத்த கைத்தவர்கள்.”

நான்காம் அத்தியாயம்

“என்ன, எது கொடுத்ததுக் கேட்டீர்களா? நாம் கொடுத்த கைத்தவர்களாம்.”

"கேட்க வேண்டுமா... உன் அழகுக்கும், உன் பெண் வாழ்வுக்கும்..."

"ஏன், என்னை குறைவாக? அவளுக்கு இ. ஏ. எம். பிள்ளை கணவனாக வரப் போகிறாளுக்கும், நினைவிருக்கட்டும்!"

"அந்த மனுஷன் ஒரு அசுர. இங்கா விட்டால் ராஜா போன்ற சபைளுக்கு உன் குழைப்பெண் ஏற்றவன் என்று சொல்லுவானா?"

"அது போகட்டும். வரத்தென ஏராளமாகக் கேட்பார்களோ?"

"நாளை மெல்லாய் பார்த்து முடித்து விட்டதாகும். வரத்தெனையில் நான் இப்பொழுது யோசனை!"

"அதெல்லாம் எதற்கு? சபைகள் மனசுக்குப் பிடித்துவிட்டது. அவர்களுக்கும் நம்முடைய 'பெண்ணை' கொம்ப கொம்பப் பிடித்து விட்டது..."

"எதற்கும் ஒழுங்கை அவர்களைப் போய்ப் பார்த்துப் பேசிக் கொடுக்கலாம்."

"சபைக்கூட விளிய் விட்டுக்கு வரப்போகிறான் போகிறார்களே, அதோ அவனைப்பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள், பாருங்கள்!"

"பக்கத்து வீட்டில்..."

"அந்த வகுப்பைக்கு மேலாகிறது அவனைப் பார்த்து..."

"இப்பொழுது எப்படியிருக்கிறாள்?"

"எப்படி இருப்பாள்? நான் உன்னைக் கைப்பிடித்த போது எப்படி இருந்தேன், அப்படி இருப்பாள்."

"அந்தக் கூடாதுகளா?"

"ம... அந்தக் கூடாதுகளா?"

"ஓகோ, அப்படியா?... அவனைப் பார்த்து அந்த வகுப்பைக்குப் போய் இருக்கிறது..."

"அவளுக்கு ஏதென்று வரவில்லை..."

"ஆமாம், பள்ளிகூடத்தில் இருக்கிறாள் நாடகம் போடலாகக்."

"இவள் நான் கண்ணை வந்தாள். இவ்வளவு?"

"ஆமாம், வந்திருந்த அந்தக் பெண்ணைக் கண்ட கொட்டாயில் இவளைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள்."

"என்? நாம் அந்த யோசனையாக இருந்திருக்கக் கூடாது என்று?"

"பொய்க்காதவர்கள் நீங்கள். யோசனையாய் வந்த அந்த வாகுவாரம்மாள் அவளை அழைத்துக் கட்டி ஒத்ததெயிட்டானே. அந்தச் சொல்லிதீர்கள். இங்கியா?"

"ஓன் உன்பெண் மட்டும் என்ன, ஒருநாள் மேன்கையாய் வந்தானே ஒரு நாள் கத்தியும்."

"ஆமாம், விவரமாகத்தான் நாடகத்தின்."

"விவரமாகத்தான் வந்த சபைகள் கண்டோ ருடியைப் தப்பிச் இருக்க வேண்டியவன்."

இவள் அழகைக் கண்டு கண்டோ மூடவே மாட்டேன் என்று கத்தியாக் கிரகம்செய்துவிட்டாள்."

"இந்த ஆண்டின் இப்படித்தான்..."

"எப்படித்தான்?"

"அழகைக் கண்டால் உபாசிக்கத் தொடங்கிவிடுவார்கள்."

"பெண் என்ன தெய்வம்மோ, உபாசிக்க?"

"இக்கூட, மோவினி அவதாரம்!"

"மோவினியா?"

"மோவினியானே பத்மாவதாரம் அழித்தவன்?"

"தெரிவுமே, பெண்களுக்கே அழிக்கும் சக்தி அதிகம்தான்."

"ஆண்டிருக்கும் பண்டக்கிற சக்தி இருக்கிறது போக."

"நாம் படைப்பது மிகவும், அழிப்பது மிகவும்."

"அதுதான், நாம் வெறும் மனிதர்களாய் இருக்கிறோம்."

கூறும் அத்தியாயம்

"என்ன, அவர்கள் விட்டுக்குப் போய் வருகிறீர்களா?"

"சபைகள் இன்னும் வந்து சேரவில்லை போகிறார்களே!"

"அவன் வந்தான் என்ன, வரவில்லை என்ன? எதற்கும் முன்னால் ஒருநாள் போய் விளாசித்து வரலாம், பெண்ணைப் பெற்றவர்கள் தானே நாம், போகும் ஒன்றும் குறைந்த போய் விட்டது."

"சரி..."

"இது என்ன இப்படி இருக்கிறீர்கள்? போன இடத்தில்..."

"ஒன்றுமில்லை... அவர்கள்..."

"என் பெண் இடத்தில் பெண் பார்த்திருக்கிறாள்?"

"நாம் எப்பதிலுங்கள், அவர்களைச் சரியாகப் புரிந்து கொள்ளவில்லை."

"கொம்பக் கிணியோ?"

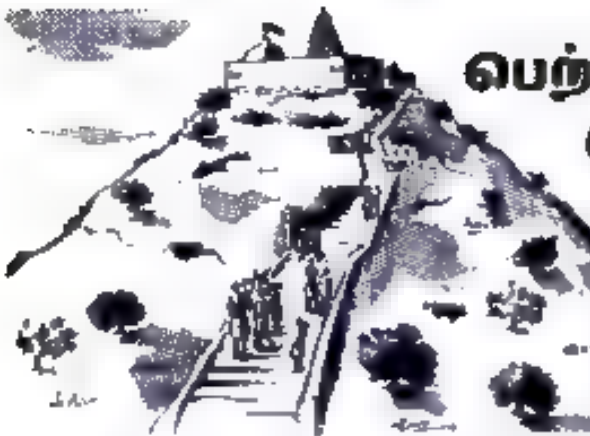
"இவன், மங்களம், நாம் ஒரு விதத்தில் கொடுத்து எவ்வகாரவர்கள்."

"பெண்ணை அவர் கைக்குப் பிடிக்க வில்லையா, என்ன?"

"எதற்கு பெண்ணைக் கொள்வதற்கு?"

பெற்றோருக்குத் தெரியும்...

கோபுரமும் கொடி மரமும் இணைந்த குன்றத்து உச்சியிலே ஒரு கோயிலு. கமந்துகின்ற செவ்விரைச் செல்வர்களும் அந்த ஐந்துவயதுக்குமேற்பட்ட பையன் கடந்த அழகை ரசிக்காமல் முன்பேற வில்லை. சந்திர சூர்ய படி

எனில் வந்து கொண்டிருந்த அந்த நாய் பாக்ஸியம் தன் கணவரிடம், "பழனி பஞ்சாமிருதயில்ல இந்தப் பச்சைய புள்ளையை பத்துப் படி மூக்குடியே ஒடும் படி செய்முது!" என்று. "வேறு!" என்று கூறினார் குழந்தையின் தந்தை கமலிவராயம். படிபொருத்திய விற்ற மரப்பாச்சிகளைப் பராக்ஷப் பச்சப்பாத்த மட்டுமே சிந்த வேறுவிட வளத்ததைத் தந்தையம் வந்தித்து வேருக்கு ரு கலிக் குழந்தையோசைதை தாக்கிக் கொண்டு, தன்சாடி ஏறிய ஒரு சிறிய!

பரிசோடு அனுபவி கமலிவராயம் குழந்தையைத் தனது கையில் வாங்கிக் கொண்டு சிறியின் இடுப்பைத் தாத்தினார். கூர்ந்து கவனித்த சிறியி, "அட சி கம்ப ருச்சபாசாயம் குப்பை மயலில்ல!" என்று. கமலிவராயமும் சிறியையும் அடைவானக் கண்டுகொண்டு, சிறியின் மகன் ஈடோன் கொள்ளியில் சோகலியையிலிருந்தை அறிவித்தார். பட்டி, சோகனார்:

"ஈடோன் பிள்ளைதான் இது. ஆமாம், ஏம் பேராக். சொமத்திலே இருந்த போதே இதுக்கு ஓடம்பு சேருதான். மகன் பட்டணம் கெளம்பிசோபோதே நான் கவியப்பட்டேன். பெறகு இப்பததான் ஈரோ போல் வந்தேன் பட்டணாரு சீமைக்கு. எனக்கும் புடிக்கலை, தம்பி, பட்டணத்தப் பழக்கமெல்லாம்!"

"என்று ஆர்வி, அப்படி சொல்லியுட்டியாக?"

"பிச்செய்கு...தக்கே, ஒரு பண்டம் கவியதாக் கெடச்சாத்தானே. பாய்குட பழனி விழுநிலை கவியக்க டபரிலே போட்டு விக்கிது. செகப்பி முன்னகலெயப் பச்சையாக நிக்குது இது, ஆந்தா பாத்துக்கிட்டிருக்கே. சொமத்திலே கம்ப னாட்டுக் கூரையிலே காரக்காய் காய்க்குமே, எவ்வளவு கல்லா நெயம் சிறிபண்ணி..."

"நிளர் திணமா காரக்காய்?"

"அதுக்கென்ன தம்பி கொறவு?...கேளு, கம்ப கொட்டியிலேயே எறைய மாடு கட்டிக் கெற்ற, பாலும் செவ்விரை சாய்விட்ட காலம் போச்சுதே! பட்ட ணத்திலே நெய், பால் கவியாமே மோசடிதான் போ. அப்பறம், ஈரோ தாய் காமே, 'இதா பராக்ஷே, குழந்தை ஓடம்பு என்னுத்துக்கு ஆவும், இவ்விம பழனியாண்டவந்தான் காப்பாத்தனும். காள் மலிக்கிப் போனேன், கைபா, மயலிக்கு ஏதெக்கும்பிட்ட!' இன்னு ஒருபாடா சொல்லிப்பாட்டு குழந்தை கையி் ததானிலே போட்டுக்கிட்டே கெளம்பிட்டேன். அட, பொவறியாதாய் காட்டியும் பெசஞ்சுக்க அகிலமாவு, வேல்வம், அதோடு எவையங்கு எடுத்துச்

ம. 2758-1973

விட்டு செய்வதே தெரியுமா, அந்த ஊட்டுமே செய் இருந்தாத்தானே. அதுக்கும் அந்தப் போலி செய் டப்பியைத்தானே என்னுடைய கையிலிருந்து அவ..."

"ஏன் ஆச்சி, செய் இன்னாட்டி சாயி வானும்னுமோ?" என்று கம்ச்சிவாயம்.

"கீதக் குரான்டெ. பிராந்தீய மானிவக்குக்கு செய் வானுமா?" என்று பாக்கியம்.

"அது சரிதான், பாக்கியம். வினக்குக்கு செய்தான் வேணும்னு எரிய விட்டும் தாராளமா. ஆனா, சாப்பாட்டு விஷயத்தியே..." என்று இழுத்தார் கம்ச்சிவாயம். சிறுமி ஒயறிட்டாள்:

"கம்ச்சிவாயம், கீதட, செட்டுப் போலிட்டே பட்டணம் போலி, சப்பைக் கட்டு கட்டறியே டப்பி செய்க்கி!"

கம்ச்சிவாயம் கூறினார்: "டப்பிசினென்னபளுது? பழனி பஞ்சாயிசுதம்சுட, லீக் செய்த டப்பிசினே வளுதே. இதுதான் ஆச்சி. கம்மா செய் மட்டுமோ, கைரக்காய் மட்டுமோ சாப்பிட்டா பகவதானது. கம்மாத்தானு பெரியவங்க பஞ்சாயிசுதம்னு அஞ்சக் கைத்து சாப்பிட்ட சொன்னாக்க. உடம்பியே தெம்பு வரணும்னு ஈதும் கைத்து கம்மா சாப்பிட்டனும், தெம்பு பவீத்பெய் செய்பனும், பிராந்தீய செய் வேண்டியது சரிதான் ஆச்சி, ஆனாலும் கம்ப முயற்சியைக் கையிட்டகூடாது. ஆண்டவன் ஏன் மனமில் போய்க் குத்திக்கிட்டிருக்கார், முன்னாறு படி ஏறினாத்தானே முருகப்பெருமான் அருளு!"

"சிராமத்தியே இருந்தப்பிர குழந்தை கேட்டதெல்லாம் நான் வாய்க்கித் தருவேன்—ஏண்டா சொனி, கீ கேட்டபோதெல்லாம் கைடவேருந்து வாய்க்கித் தாரலியா முறுக்கு!" என்று சிறுமி. கனாகனே பாக்கியம் சிரித்தவிட்டுச் சொன்னாள்: "கைடறியே விக்கிற முறுக்கோ! சரிதான். திறத்தபடி தாசியடித்து கைடியே விக்கிற எண்ணெய்களிலே பண்ணிடுவாக்க. அதை வாய்க்கித் தந்தா ஓடம்பு ஏன் கேட்பது?"

"அது சரி, டப்பி செய்லீ..."

"ஆச்சி, அது செய்லியை, டாக்டர் வளன்பதி. புத்தம்புது தாவர எண்ணெய்களிலேருந்து கத்தமா தயாரிக்கிற தாவரக் கொழுப்புதான் 'டாக்டர்'! அசல் செய்லியே இருக்கிறமாதிரி குட்டமமா கைடமீன் ஏ இக்கை தாதுப் போனா 'டாக்டர்'லிலேயும் புருத்தப்படுது; கைடமீன் உயும் புருத்தப்படுது. அதனால்தான், நோய் நொடி வராம ஆரோக்கியமா இருக்கவும், பங்களம் எலும்பும் தெட்டமா வளரவும் உதவுது 'டாக்டர்.' பால் அதிசய சேத்ததுக்கிட்டு, அபிதாட 'டாக்டர்'லிலே எல்லாப் பலகாரங்களும் தயாரிக்க, சாப்பிட்டுப் பாரும், ருக்கி ருசி, சோகத்துக்கு சோகம், செட்டுக்கு செட்டு!" என்று வினக்கினார் கம்ச்சிவாயம். குழந்தை வேறுவுக்காகக் கொணர்ந்திருந்த பொங்கலி வேளியே எடுத்து, சிறுமிக்கும், பேரப்பிள்ளைக்கும் கொடுத்தான் பாக்கியம். "கல்லாத்தான் ருக்கிது!" என்று ஆச்சி.

"சந்தேசப்படாதே ஆச்சி. குழந்தை வேறு 'டாக்டர்'லிலேயே வளந்தவன். எம்மாந் தடியா மனமியறான் பாரு." என்று கம்ச்சிவாயம்.

பழனிவாண்டவர் சந்தியிலே குழித்த மானிவக்கிய செய்க்கி கட்டித் தையேறி, தரிசனமும் பஞ்சாயித் அபிஷேகமும் முடித்துக் கொண்டு இறங்கி வந்தபோது ஆச்சியின் மனதில் ஓர் புதிய கவராக்ஸியம் தோன்றியிருந்தது. "குழந்தை தவசியான குழந்தை குமரக் கட்டினை மீண்டும் அம்மைப்பரது பராமசிப்பிய ஒப்படைத்ததுபோல, இந்தக் குழந்தைகையையும் ஒப்படைத்ததுவிட வேண்டும். பெற்றிருக்கும் தெனியும் பிள்ளை வளக்க!"

DL 3385-19 TK

வித்துவான் சிவா கிஷ்டெட், மய்யாடி

மனதான?

பேராசிரியர்
சி.சி.வி.வாசுதேவன்

வருவானேன்? 'காயம் போய்' என்ற உண்மையை ஏற்றுக் கொள்ளாமல், எரிந்து விடுவதும், இரண்டு நயா கப்பராவிலும் அந்த உண்மை காணில் விழாமல் தடுத்துக் கொள்ள முயல்வதும் அறிவுடைமை ஆகுமா?

இருங்கள். 'இந்த உடல் விவரணை அழிந்துபோகும் தன்மை உடையது.

தெருளிலே பிச்சைக்காரன் குரல் கேட்டது. பழைய பிச்சைக்காரன் தான், வழக்கமாக வரும் பிறவன்தான். அவன் பாடி வந்த பாட்டும், கேட்டுக் கேட்டுப் பொருளற்றுப் போன பழைய பாடல்தான்.

காயம் இது போய்விட்ட.

சுற்றடைத்த காயம்.

[காயம் - உடம்பு]

போய்யோ என்னவோ, காற்றடைத்த பைதாது பாடியது.

மாயலி குயவன் செய்த

மண்ணின் பாண்டம் ஒட்டி.

மண்பாண்டமா, ஓடா? ஆமாம்.

உப்பு மண்ணும் ஒட்டி மூங்கிலும்

ஒட்டி வைத்த கட்டி.

எனக்கு எரிச்சலாக இருந்தது. வெளியே சென்று, மின்னாமல் கிரியாமல் இரண்டு நயா கப்பராவை எடுத்துப் பிச்சைக்காரனிடம் எரிவேன்.

'தரும் துரையோ! நீ தவறா இதை அணும' என்று என்னை வாழ்த்தி விட்டு அவன் நகர்ந்தான். நான் கொடுத்தது தரும்மீகியை, தற்காப்பு என்பது அவனுக்கு எப்படித் தெரியும்? பக்கத்து வீட்டு வாசலில் நின்றுகொண்டு மூன்று நிமிஷம் உரத்த குரலில் அகன் பாடினான்:

காயம் இது போய்விட்ட

காயம் போய் என்று இந்தப் பாடல் கற்றுவிடுதே. அது ஒருவகையில் உண்மை தான். உண்மை என்றால் உள்ளது, எப்போதும் உள்ளது, நினைத்து நினைத்து உண்மைக்கு மாருளது போய். ஆகவே, சில நாட்களில் அழிந்துபோகும் இந்த உடம்பைப் போலவேயன்று குறிப்பிடுவதில் தவறென்ன? தவறென்றும் இல்லை. அப்படியானால், இந்தப் பாட்டைக் கேட்டதும் எனக்கு எரிச்சல்

ஆகவே இது போய்' என்று சொல்லி கொடுக்கும். 'காயப்பாகத்தான் இருக்கிறது, என்றாலும் மறுக்க முடியாது' என்று ஒப்புக்கொண்டு விடலாம். ஆனால் அதை மட்டுமா இந்தப் பாடல் பேசுகிறது? இந்த உடம்பு காற்றடைத்த காயமாக, உப்பு மண்ணும் ஒட்டி மூங்கிலும் ஒட்டி வைத்த கட்டி... அதாவது...

காயம் குழியே மூங்கிலுக்கு

உதரம் புறமே உடைத கோத்த

காயத்த குயவனிடம் பாண்டம்

காயமேட்டுக் (உ) காயமேட்டு (உ)

குடி பாம்பே

அதாவது, போய் என்பது மாதிரியும் இல்லை. அது இருக்கின்ற சில நாட்களில் கூட, இந்த உடம்பு ஒன்றுக்கும் உதவாதாம்.

காழ்க்கை நிலைவாது என்பதில் தடை ஏதாவதில்லை. ஆனால் அது பயனற்றது. ஆகவே போய், வெறுக்கத் தக்கது என்ற குறிப்பு இந்தப் பாடலில் வருவதே, அதுதான் என்னும் ஏற்றுக் கொள்ள முடியவில்லை. நிகையாமைமையப் பற்றி எவ்வளவு உண்மையோடு, எவ்வளவு கவியோடு வள்ளுவர் பேசுகிறார்:

நெருக்க உதவ ஒதுக்க இத்த இத்த -

என்றும்

வெறுமை உடைத்த இத்தகரு

'தேற்ற இருந்தான், அப்பா, ஒருவன். அவன் இன்று இல்லை. இது இந்த உலகத்தின் பெருமை, அதன் தவிர் ஏற்று' என்று வள்ளுவர் பேசும்போது, நிலையாக இருக்கிறது எவ்வளவு ஆழமாக அவர் தெரிவிப்பதென்பதற்கு எவ்வளவு தெரிகிறது. ஆனால், இங்கே நாம் இருப்பது சில நாட்களே என்று அந்தக் குறுகிய காலத்தில் நன்றாக வாழ முடியும், வாழ வேண்டும் என்

பதை வள்ளுவரைப் போல் வற்புறுத்தி
வலர் வேறு யார்?

மண்ணில் தன் மண்ணை வழுவி

என்பதை அவர் மறுத்திருந்தால்,
வாழ்க்கை நரலாகிய திருக்குறள் என்ற
அற்புதத்தை அவர் இயற்றியிருப்பாரா?

வள்ளுவர் மட்டுமா, திருமூவர் என்ற
ஞாலி என்ன சொல்கிறார்? 'நிலையாமை
சால் நிலை பெற்றதன்றே' என்று,
நிலையாமைத் தத்துவத்தை அவரும்
பேசுகிறார். சாணைப் பற்றி அவர் குறிப்
பிடும்போது, அவருடைய சொல்லுக்கு,
இல்லாத நிலை வேகம் ஒன்று வந்து விடு
கிறது. அந்தச் சொல்லில், பிணக்
கொட்டியல் நெஞ்சை இடிக்கும் பயங்
சுரத்தை நாம் கேட்கிறோம்; அதிலிருந்து
எழும் மயானப் புளகயின் சிச்சில், நாம்
மூச்சுத் திணறுகிறோம். நிலையாமையைப்
பற்றி அப்படிப் பேசியவர் திருமூவர்.
வள்ளுவராவது 'விடு' என்பதைப் பற்றி
நேரடியாகப் பேசவில்லை. திருமூவரோ
விட்டை நோக்கித் தளராமல் நின்ற
தமது மெய்ஞானப் பார்வையினால் இந்த
உடம்பையும், உலகையும் இங்கே
உயிர்கள் வாழும் வாழ்க்கையையும்
அளந்து மதிப்பிட்டவர். அவர் கூட—
அழிவில் அகண்டா காரத்தை அழுத்த
மாகக் கண்ட அவர் கூட—இந்த உடம்பு
வேறும் மண். பயனற்றது, வரை
யோட்டுக்குக் கூட உதவாது என்று
அதை ஒதுக்கித் தள்ளியலை. உயிரை
விடுதலையை நோக்கித் திருப்புவதற்குப்
பயன்படும் அநுமையான பயிற்சி சாலை
யாகவே உடம்பை அவர் கருகிறார்.

உடம்பை வளர்த்தே உயிர் வளர்த்தே.

என்று உடம்பின் பெருமையை உயிரின்
பெருமையோடு ஒன்று சேர இயைந்தே
அவர் பேசினார்.

இப்படி எத்தனையோ பேர், இருத்
தாலும், குருட்டுத் தத்துவம் பேசும்
ஒட்டைக் குரல்கள், இன்னும், உடம்பை
யும், உலகையும் வெறும் மண், பய
னற்றுப் பொடியாகும் புழுதி என்று
பேசத் தலைப்படுகின்றன. ஏன் எரிச்சல்
வராது?

அப்படி எரிச்சல் வந்தது மேல்நாட்டுக்
கவிஞன் ஒருவனுக்கு. யாரோ ஒருவன்
பேசினால், கவிஞனுடைய காதிச்
விழும்படியாக.

'மண், மண், புழுத்து அழிந்துபோகும்
மண்' என்று இவ்வுலகையும், மனிதனை
யும் பற்றி அந்த அப்பாவி ஏதோ
சொல்லி வைத்தான். அவன் உடம்புப்
பிரசாரம் செய்யும் ஒருவன், சமய
போதகர் என்று தங்கைச் சொல்லிக்
கொண்டு, 'வாழ்க்கை என்பது மண்,
மண், மண்தான்' என்று கூச்சலிட்ட
சாருகலி. அவனுக்குக் கவிஞன் பதில்
தகுதிருள்!

'புழுத்த புழுதி' என்னுள் அமை.

அந்த பற்போதகம்.

உலகம் கிழித்தெழுந்தது.

என் காலடியினே, சேத்த கழுகும்

உயிர் பெற்றுச் சிவிர்த்தது.

என் உடனே, அதன் ஒங்கொரு அணுவும்
துடித்துப் பேசுவது;

'யாரிடம் தீ?

விடிவாத் திகைகெனப் பழித்

உங்கைத் தூக்கி சேயாமல்.

உங்கையும் பொறுமைபாரத் தாங்குகிறேன்
அவன் மூகத்தை. இந்தப் பூமாதேவின்

உதயத்தை,

மிதத்த மழைப்படுத்தும் கொடுமைப்பேயே,

உா, அத்து இதைக்கேள்.

தவார்க்கின்ஸ்

கை ஆர்மோனியம் பெட்டிகள் செய்வதில்
கைதேர்ந்தவர்கள். மேற்படி ஆர்மோனியம்
பெட்டிகள் தயாரிப்பதில் புதுமைமையப் புதுத்தயாரி
களில் 'தவார்க்கின்ஸ்' குன்னியில் நிற்கிறார்கள்.

விலை: ரூ. 40/-என்று ரூ. 550/-வகையில்
விலை விலகி ஐரோப்பாவுக்கு ஆர்வலத்தில் எழுதுங்கள்
தவார்க்கின்ஸ் & சன் லண்டனில்.

8/2, எல்பிளேசுரோ ஸ்ட்., கல்கத்தா-1

காஞ்சி காமகோடி பீடம் துருத்து சங்கராச்சாரிய கயாலிகளில் ஆயிஷ்டம் மதராஸ் அட்வர்டைஸ்கில் கம்பெனியின் மானோஜரான ஸ்ரீ கே. ஜயராமன் அவர்கள் சென்ற டிசம்பர் மாதம் 15-ம் தேதியிலிருந்து ஒரு மாத காலத்துக்கு ஹைஸ்கூலிலுமாக வேத விதிப்படி நடத்தினார். மேற்படி சங்காடியம் சென்னை போலாஸ் புரத்திலுள்ள அகரது இக்கத்தின் நடத்தது. ஸ்ரீ ஜயராமன் அவர்கள் பாதப் பிரகாசனாகப் செல்லவதப் படத்தில் காணலாம்.

உத்துவைய வெறும் புத்தி நடத்தா விட்டு
இங்கே வா! வந்து
இந்த உயிர் புத்தியைப் பாரி.
மண், மண் எந்த ஒலாவை கைக்கிடுவோ
உன் பேச்சில் ஓடிவிட,
பொய்ச், ஒயிர் பிழம்பாயிர்
உட்கிடும் இம் காக்கையிர் பாரி.
பாடலா!

சென்னை சென்னைக்கு வித்துக் காக்கை:
இந்தப் பேசை சேத்த பூக்கை:
கற்கை: கைக் குரத்திய பாரி:
தேத்தின் இயைபு:
தங்க தோத்தின் உட்கிடுகை:
கூம், புத்தியின் திரைகை,
இதையிர் பாரி.
பார்த்துக் கொண்டு, பேசு!
பொருள்... கைக் கொடியிர்
பாரி ஒத்தின் கிடு
காது வித்திரை துறியை
அவன் திரையிர், கைக்குத் தெரியுள்.
அங்கே, அந்தப் பொய்காதுக்கின் உத்தமியை
கேளிக் கிடுகிற் பூவகும்.
அதையிர் பாடலா! பார்த்தாயிர்,
அ., கையின் கிண்டியை,
கைக் உய்யுள் கைக்கிடுகை,
உன் சேத்த கைக்கிடுகை உட
திருச் சிங்கத்தின் பூக்கை விழும்.

திருச் சிங்கையிர் கூம்,
அங்கேயுள் தாய்,
தக்கைக்கிடுகை தாயிர் குருகு கோத்
தென்கிடுகை பார்த்துப் பேசியது:
அவ் கைக்கிடுகை,
காதுகைக் இதைக் கைப்புகையதாயிர்
உட்கிடுகை ஒத்தை,
புத்தியைக் கொண்டு, வெறும் புத்தியைக் -
கொண்டு

பகலுக்கப் பேசிக்கேள்.
அவரே அந்தையிர்:
கைக்கிடுகை பார்த்தாயிர்:
அந்த ஒயிர்,
கை, கை எந்த கையுள் கைக்கிடுகை,
கைக்கிடுகையிர் தித்தும் அவைத் கைக்கிடுகை
அவன் உத்தமியை வெறும் பூக்கிடுகை -
த பார்த்தாயிர்
உன் கைத்தாயிர் விழும்.
பிறகு புத்தியைக் கொண்டு,
உன் புத்தியைப் பார்த்து *

இது ஆங்கிலக் கவிஞன் ஒருவனுடைய
செனத்தாய்வு உணர்ச்சியும், காதல் உள்ள
முடிவு. "இந்த உடம்பு ஒன்றுக்கும் உத
வாத வெறும் புழுதி. உலக வாழ்க்கை
வெறும் பொய், ஒரு மிடி சாம்பல்"
என்ற குருட்டுத் தத்துவத்துக்கு அவன்
தருகின்ற பதில்.

* G. K. Chesterton: The Prisons of Dust

FOLDELUXE

போல்டிலக்ஸ்

நாற்காலிகள்

- * நிமிஷத்தில் மடிக்கக் கூடியவை
- * உயர்ந்த எஃகு குழாய் சட்டங்கள்
- * தீடித்த உறைக்கக் கூடியவை
- * பல வகைகளில் கிடைக்கும்

தொட்டிகள், கிளப்புகள், ஆஸ்பத்திரிகள், மினிமர், நாடகக் கொட்டகைகள், நூல் நிலையங்கள், வீடுகள் முதலான இடங்களுக்கு உபயோகமாகும்படி விரத்தியைமாதத் தயாரிக்கப்பட்டவை

விகிதே.10ஸ்ரீகம் : அடிஸ்ஸி 6 கோ., மினரவேட் வீரீரீரீட்

150, மடிக்க 0.09, மெகை-2

உங்களுக்குத் தேவை

பாண்டியன் இன்ஷூரன்ஸ் கம்பெனி லிமிடெட்

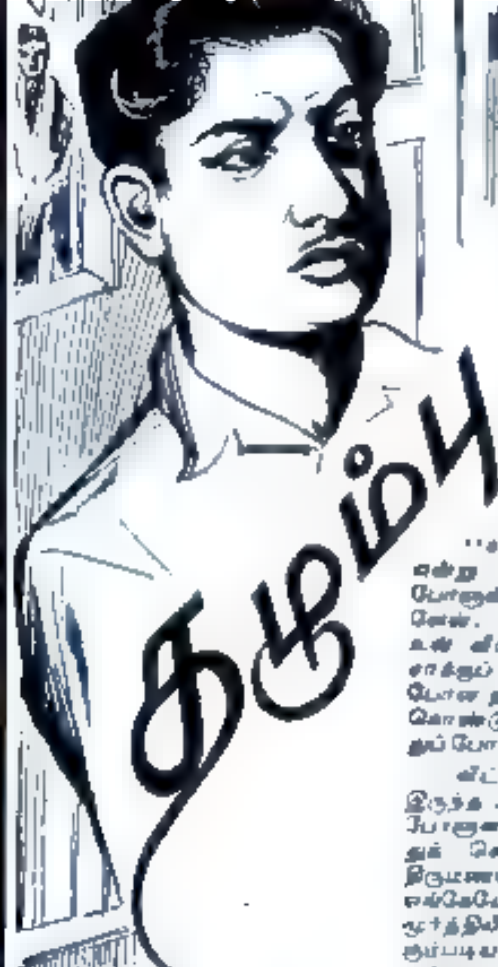
நெருப்பு - கார்ல் - விபத்து

இன்ஷூரன்ஸ்களுக்கு

ஆஸ்திகள் : ஆ. 1 கோடிக்கு மேல்

தலைமைக் காரியாலயம் : பாண்டியன் பிளாக் : மதுரை

கிளைகள் : பம்பாய், கங்கத்தூர், டெல்லி, சென்னை, ஈரவூர், வேரவாப்பூர், மெய்க்காடு, திருவனந்தபுரம், கோயம்புத்தூர், கொச்சி

பெங்களூர் அவைத் தேர்தல்

என்று கவிஞர் கண்ணியங்கைய நான்.
காரியம் விவரமாகப் பெங்களூருக்குப்

பேசியிருந்த சமயத்தில் பங்களூருயில் இருந்த என் தம்பி ஒருவர் விலாசத்தைத் தேடுப்போதுதான் ராசு லாத்தி எதிர்ப்பட்டான். "பத்தாம் தேர்பர் விடு எது கார்?" என்று மூக்குவதாக அவனாத்தான் கேட்டேன். முதலில் நான் விசாரித்த இரண்டு பேரும் தெரியாதென்று கண்டதில் சொல்லி விட்டுப் போய் விட்டார்கள். எனக்குத் தெரிந்த அனாதைகள் கண்டதில் அவனை விசாரித்தேன். அவன் என்னை ஏற இறங்கப் பார்த்ததான் "என்னை? நீ நடுவகையா? நீ எங்கேயோ பம்பாயில் இருக்காயே. இங்கே எப்போது வந்தாய்?" என்று பதில் தரவில்லை பதில் சொல்லவில்லாதான். நான் அவன் முகத்தை உற்று நோக்கினேன். ஆராய், அவன் ராசு லாத்திதான். உடனே நானும் அவனும் டிரைவருக்கு கொஞ்சம் தூரம் பிரிவாகச் சென்று கொண்டோம்.

"ஓ, சரி. இன்று நீ நம்ம வீட்டிலும்தான் சாப்பிடவேண்டும்" என்று வட்டாய் கடுத்தி விட்டுக் கூறாததைக் கொண்டு போனான். "காரியம் விவரமாக அவனைச் சொல்லி வந்துள்ளேன். திட்டப்படி 'புத்தேவைய' உண்டு. அதை வினாக்கி விட்டு உன் வீட்டில் சாப்பிட மாட்டேன். அப்படி இப்படி" என்று சொல்லு போக்கு சொல்லியும் அவனிடம் பதில்களில்லை. நான் தேடிப் போன தம்பியின் வீட்டுக்குள்ளே அவன் கூடவே அட்டைபோய் ஒட்டிக் கொண்டு வந்து. கையுடன் என்னைவும் அவன் விட்டுக் கூறாத தம்பியோனான்.

வீட்டுக்குப் போனதும் ராசுவாத்தி என்னை. நான் அனாதையி் இருந்த ஆளத்தின் அபர்த்தி விட்டு, உன்னை எவ்வளவுதான் போனான். என் எதிரில் உன்னை மாட்டியிருந்த படகுகளைக் கவனித்துக் கொண்டிருந்தேன். அந்தப் படகுகள் ராசுவாத்தியின் திருமணப் புகைப்படமும் இருந்தது. ராசுவாத்தியின் மனைவியை எங்கேயோ பார்த்ததுபோல ஒரு நினைவு உண்டாயிற்று. ராசுவாத்தியின் மனைவி அப்படி ஒன்றும் மீண்டும், மீண்டும் பார்த்துப் படியான மீத சிறந்த அழகியும் இல்லை. பெண் எங்குமே அழகு என்று ஒரு அர்த்தம் இருக்குமானால் அவன் 'ஒருக்கும் விழியுமா' இருந்தான். அழகைப் பற்றி என்ன எச்சம். குடும்பப் பெண்களுக்குக் குடும்பம் இருந்தால் போதாதா?

ரேசுவாத்தி கண்டதத்தைத் தாங்கொழியாகக் கொண்ட வந்தான். என்னுடைய அவதூறல் பெற்றிருந்த தமிழ்நாட்டிலேயே வசித்து வந்ததின் காரணமாக அவன் தமிழ்நாடு சுத்தமாகப் போவான். அவன் தாங்கொழி கண்டதம் என்று அறிந்தவர்கள் கூட அவன் தமிழில் குறை என்ன முடியாதபடி தமிழை. ஆகவே சொன்னால் என்னுடன் படித்தான். மீண்டும் ஒன்றாகவே உத்தி போகப் பார்த்தான். எனக்கு ஒரு அதிகாரம் அது அடித்து, பம்பாயில் தங்கியது. பத்து வருடங்கள் கழித்து இன்று இங்குப் பார்த்தேன். ராசுவாத்தியின் அதிகாரம் பெங்களூருக்கு அவனை மாற்றி விட்டது போதும். தங்களை பணியாற்றிய அதே ஆபீஸின் பெங்களூர் கிளைக்கு மாற்றி வந்து விட்டது. தாங்கொண்டதே அடைந்துவிட்டான். இனி அவன் சொன்னவராக இருப்பான் என்று எண்ணினேன். அவனுடைய வீட்டில் நான் அவன் சொன்ன வகை இருப்பதையும், அவன் மனைவி படித்த ஒரு காகித யுகதி எப்போதும் தங்குதல் காட்டியது.

அனாதையின் அடைவல் இவ்வாறும், கச்சிதமாக ஒருவொரு நம் இருக்க வேண்டிய இடத்தில் இருந்தது. நான் என்னைக் கூறவில்லை. அவனின் கவனத்தைத் தொல்லை. படகுகள் காரியம் முடியாதபடி ஓடியதாக இருந்தது. பத்தகங்கள். பத்தகங்கள் அடியாளியில் அடியாக அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருந்தது. அது சிறிய அனாதைகள். என்னும் தெரிந்தவர்களையும் விசாரணையும் தொற்றுபெரித்தது.

உன்னை சொன்ன ராசுவாத்தி அனாதை மனைவி தொழிலையும் கெளரவம் வரவே இல்லை.

பின்னர் அவளை காய்ச்சி கொண்டு வந்து கொடுத்தான். கொடுத்து விட்டுக் கூடிக்கும் வகையில் பெண் கொண்டிருந்துவிட்டு பின்னும் சமைத்து அதற்குள்

சென்று விட்டாள். என்ன, சமைக்கிறாள்? அப்படியானால் அவள் மனைவி? ஒரு வேளை விட்டால் இல்லை? அந்தச் சமையத்திலும் தனிபேய் தண்டாடி விருத்தோம்புகா? 'இது எதற்கடா?' என்று கேட்கவும், உள்பேர என்ன செய்கிறாள் என்று பார்க்கவும் எண்ணி உள்பேர போக வந்தவிடத்தேன். அந்த சமையம் உள்பேர 'தொடராத என்னை தொடக்க லடாது' என்று இருந்தது கேட்டது.

வாரோ ஒரு பெண்ணின் குரல்—அவள் மனைவியாகத்தான் இருக்க வேண்டுமே—'வந்திருப்பவர் எதிரில் உடல் என்னை அவமானம் செய்வாதிர்கள்'—என்று மெதுவான குரலில் கேளுகிறது கேட்டது. குரல் மிகவும் இனிமையாக இருந்தது. இது என்ன போராட்டம்? அவர்களுக்குள் லடலா? அப்படியானால் இவள் ஏன் அவரைத் தொட விடமாட்டேன் என்கிறாள்? எங்கே ஒன்றுமே புரியவில்லை. மனத்தில் ஆயிர மாயிரம் கேள்விகள் எழுந்தன. இந்தப் புதிதான எப்படி விருகிப்பது என்று தோன்றாமல் விழித்துக் கொண்டிருந்தேன்.

ஒரு பெண் உள்பேர இருப்பதை அறிந்து கொண்டு நான் உள்பேர போவது இவ்வளவு குறைவு என்று பேசாமல் இருந்தேன். பின்னர், ஏதோ தோண்டியே, 'ராகவா!...' என்று கத்தினேன்.

என் குரல் கேட்டு ராகவன் வெளியே வந்தான். 'இதெல்லாம் என்னடா? என்னை உட்கார வைத்துவிட்டு நீ சமைப்பதில் பிழைத்து சமைத்த தொடக்கி விட்டா? வா! வந்திருக்க எப்போது நீ வந்ததான் அறிந்து கொண்டாய் என்று ஏன் என்விடம் சொல்வது உச்சம் என்னடா? இதெல்லாம் இவ்வளவு பிழைக்கொருவர்? என்று ஏதோ ஒரு பொருள் காணப் பெடுனேன்.

''ஒன்றுமில்லடா பேரமாம் இருக்கிறீர் தான் சமைப்பது ஆடுதது. இன்னும் அரை மணிக்குள் தயாராகிவிடும்'' என்று சொல்லி உள்பேரோ வந்தவிடத்தான். 'இத்தொடர் நீ கஷ்டப்பட்டு என்னை விருத்து வைக்க வேண்டாம். நான் தொடக்கில் காப்பிட்டுக்

கொடுக்கிறேன்.' 'என்று சொல்லி விட்டுப் புறப்பட எழுந்தேன்.

''கஷ்டம் என்ன? என்னுடைய தின்படி அது வந்தானே சமைப்பது!''

''அப்படியானால் உன் மனைவி...!'' என்று கேட்டு விட்டேன் என்னை அறிவாமல்.

''இருக்கிறது'' என்னுள் இடிந்தாற்போல். ''என் உடம்பு சரியில்லை?''

''குரு. என் கஷ்டம் என்னுடைய போகட்டும். நீ வேறு கேட்டு ஏன் அவியப்பட வேண்டும்? என்னைப்பற்றி நீ தெரிந்து கொள்ளவே வேண்டாம்'' என்று ஒரு மாதிரி அதுப்பிடல் சொன்னால் அவள்.

''கம்மா சொல்லு, கஷ்டங்கள் நம்பரிக் குடல் பிடித்து கொள்ள வேண்டாமா?'' என்று கேட்டேன்.

''சரி உள்பேர வா! சமைத்துக் கொண்டு உனக்கு விசரித்துக் கொடுத்துவிடுதல்'' என்று சொல்லி உள்பேர போனாள்.

நான் என்னை சொல்வது? அவளைப் பின் தொடர்ந்து சமைப்பதற்குப் போனேன்.

தொண்டை மற்றும் மரபு உபாசகங்களுக்குக் குணமளிக்கும் **பெப்ஸ்** விகிதகளை

உட்கொண்டவன், உங்கன் இருமல்
உடனேயே அகலும்

பெப்ஸ் விகித குணத சகலத்தால் வலியைக்
குணதகவும், தொண்டைப்புண் போககவும்,
இருமல் அகலது ஹஸ்தோஷம் இவைகளுக்குக்
வாணமான கிருமிகளைக் கொல்லவும் செய்கும்,
அதன் குணமளிக்கும் சூனியை அனுபவியும்
உன் பெப்ஸ் உடனே நிவாரணம் அளித்து,
விவரவிகித குணமுட்டுகிறது. அபாபவான மற
த்துடன் இவிகித ரோகிலி, குணதகங்களுக்கும்
கூட அபாயவிகித கொடுக்கலாம்

MY-TAM

பிரயங்ககடிஸ்,
தொண்டைப்புண்,
மண்டைகீர்,
அடைப்பு,
ஐதோஷம்
மற்றும்
இருமலுக்கு
உடனேயே
விவாரண
மளிக்கிறது.
எல்லா மருத்து
விவாரணகனிடமும்
கிடைக்கும்.

ஸி. இ. புல்போர்ட் (இந்தியா) பிரைவேட் லிட்.

கோல் ரஜன்டுகள் : தாதா & கம்பனி
99, காதலியப்ப நாயக் தெரு, சென்னை - 5

நான் உங்களை வருவதை அறிந்து, அவன்
மீண்டும் வெளியேறியான், வெளியே போன
வீடு ஒருமுறை இரும்பு ராணுவத்தினால்,
தீயமாய் பார்த்தான். 'தவறு செய்து கொள்
வாதினான்' என்று உக்கிரவெய் செட்டுக்
கொள்வது போலிருந்தது. அந்தப் பார்வை,
ராணுவத்தி உட்கொண்ட சென்று அப்பிவி
பக்கத்தில் உட்கொண்ட கொண்டான். நான்
அவன் பக்கத்தில் உட்கொண்ட கொண்டேன்.
ராணுவத்தி கொண்டான்.

"ஐயோ! இப்போது போனவன் நான்
மீண்டும். இந்த வருடங்களுக்கு முன்னர் கல்
வான் நடத்தது. ஏதோ ரீதியேத்தினான் ஏதோ
பாராட்டிப் படித்த பெண் என்று மனத்து
கொண்டேன். இவன் பெற்றோர் என்னை
சொந்திவிட்டார்கள். இந்தப் பெண்ணுக்குத்
திரை விபாதி. அதை முடி மனத்து என்
க்கு கொடுத்து விட்டார்கள். பின்னர் நான்
என்றுபிடித்து விட்டேன்."

"என்ன விபாதி என்று டாக்டரிடம் காட்டி
அறிந்து கொள்வதுதான்?" என்றேன்.

"எல்லாம் க்கொடும் ஆகிவிட்டது. கொண்டு
வந்தபின்பு போய் வந்தாவிற்று. என் கடி
வான் கொண்டு என்னைத் திட்டாட
வந்தது விட்டது. டாக்டரும், நிபதியும்
அவளுக்கு விபாதி இவ்வீ என்று ஒரே குரலில்
கொண்டு விட்டார்கள். ஆகலும் என்
என்னவோ மனம் ஒத்துக்கொண்டேன் இவ்வீ.
இப்படியே ஒரு ஏற்பாடு. நான் சகலவர்க்
செய்து காப்பிட்டுவிட்டு, மீதியை வைத்து
விட்டுப் போய் விடுகிறேன். அவன் தானே
காப்பிட்டுக் கொள்கிறான்."

"அப்படியானால் அவன் தொடர் பாத
திரைகளை மட்டும் நீ தொடர்வான்?"

"என்ன செய்வது? திரைபடம். தலைவர்,
உணவு, இவைகளுக்கான தொத்து விபாதி
வாய் ஹை விடுகிறான்?" என்றான் ராண
வர்த்தி. எனக்கு என்னவோ ஒரேமாதிரியான
கொண்டது இந்த ஏற்பாடு.

"இவ்வியை? நீ விபாதி என்று என்னு
பிடிப்பதற்குமுள்ள ஏதேனும்....."

"என்றுபிடிக்க ஏதேனும் துப்பறிய வேண்
டுமா, அவன் முதல் முதலில் பார்த்தபோதே
நான் தெரிந்து கொண்டு விட்டேன். கல்வா
வத்தில் எட்டு டஜன் வரிசைகளின் மட்டும்
மனத்து விட்டார்கள். என் விட்டுக்கு வந்த
அவ்வநடுதான் என்னிடம் பட்டதே."

"என்ன.....?"

"அந்த வெள்ளைத் தரும்புதான்."

"என்கொ....."

"இடது கா மனிக்கட்டில் ஒரு கடிவரம்
கட்டியதென்பால் வெள்ளை வெள்ளை என்று
இருந்த தரும்பை மனத்துவிட முடியுமா?"

தீரே அகத்த தொடர்ந்து ஏதும் கெட்ட
விவ்வீ. என் மனம் பழைய கல்வான் ஒன்றில்
சென்று வயித்தது. அப்போது நான் திருவி
விய் இருந்தேன். ஆகமர கிடாரிக் பத்துப்
பதிலுத்து குடித்தவர்களுக்குத் தருவிக் தான்
அப்போது குடிவிருந்த ரேரத்தில், அதித்
குடித்தவர்களுக்கு ஒருவராகிய ரங்கராய்
விட்டில் இரண்டு பெண்கள். மூத்த பெண்
னுக்கு தாது வயது; சின்னப் பெண்ணுக்கு
ஒரு வயதுதான் ஆகி விருந்தது.

அந்த விட்டு அம்மான் ஸாணவியின் என்னைத் தவறு ஏதோ செய்து போனது இருக்கிறது. அந்தச் சமயம் ஸாணவிக் உரோ அழைத்தார்கள் என்று ஸாணவியை இதைத் தவறு விட்டு என்னே போயிருக்கிறது. அந்தச் சமயம் குழந்தை மருத்தும் தெரிவாமல் உங்களை போல் ஸாணவியின் விஷயம் செய்து விட்டது. ஸாணவியிலிருந்து என்னென்ன தவறில் செய்துவிட்டது. குழந்தை அழைத்ததை கேட்டு இந்த அம்மான் உங்களை அழைக்கிறார். என்னென்ன குழந்தையின் தவறில் பட்டு செய்து விட்டது.

உடனே மூதல் உதவிக்காகத் தேவதவி
விட்டு, அந் தேவதவிக்கு அந்த அம்மான்,
ஒரு வாதத்தைய எடுத்துக்கொண்டு என்மோ
பெரும் வந்தான். எனக்கு ஆச்சரியம்
இருந்தது. நல்ல தீயிதான் ஒரு கந்தி
தன்மம் வாங்கிய புதியபட்டு விட்டான்
என்று எண்ணினேன். என்விடமும் அந்தத்
வாதம் வந்தது. படித்துப் பார்த்தேன்.
'அடோடா!' என்ன ஆக்கிரகம்..... அந்தத்
வாதத்தின்: 7-10-1959, திருச்சி, ஆய்வு
என்போன்ற குடியிருக்கும், முத்துநகர் அவர்
வின் குமாரர் சங்கராவுக்கும், குயிலி
அம்மாவுக்கும் பிறந்த இரண்டு வயது மகன்கள்
மேலானபாய் என்ற ஒரு வயதில் குழந்தை
மேலுக்கும் என்னெவ்வ வானவியில் விக்ரம்
செய்ததில் காரணமாக என்னெவ் பட்டு
இருக்கையில் புண்ணியிட்டு எத தாக்கம்
அதிலேயும்' என்று எழுதி அந்த அடோடா
ஆய்வுகள், பெண்கள் அரிவாறு எதவெழுத்
திட்டிருந்தனர். நானும் என்மோவின் செய்
தின், அந்த அம்மான் நான் ஆக்கிரகம்
எனக்குச் சரியாகிவிட்டிருக்கப்பட்டது.

ஆனால் இன்று ராஜஸ்தான்நிலைய மின்து
யின் திட்டமிடல் உள்ள பெண்டுகளுக்கு அந்த
சுயம்மான் செய்தது போன்ற ஏற்பாடு எந்தவித
உதவி செய்யும் என்று எண்ணி நான். என்
செய்து? எவ்வளவுமே வேகமாக
தாண்டிப்போய் செட்டிப்பாடுகிறா. என்?

11 அப்படியானால் இதை ஏற்பாட்டில் எத்தனை நாட்கள் இடம்பதிக உத்தேசம்? எவ்வாறு அரசாங்கம் தீர்மானம் மேற்கொள்ளும்?

“எத்தனை நாட்கள் காணா! கனது தாயே
கனது அன்போ காணும் வரையில்...”

செய்தாண்டா? சிறு வீட்டில் இருந்து
கொண்டு அது நடந்ததா?"

“எட்டாமல் என்ன? அனத்துக்குப் பிடிக்கா
விட்டி ராஜ்யம் எட்டாமலா?”

பிழைகளிலிட்டால் மெது அல்லாமை
செய்து செய்து வருவது¹¹

“அதற்காகத் தான் கோ + ட்டுக்குப் போனேன். அவளும் எங்கேயுப் பாதகமாகத் திரிப்பு செய்து விட்டாள். ‘சரி, உடவுள் நமக்கு அங்குதவதான் கொடுத்து வைத்த தாள்!’ என்று என்னைப் போனால் இருக்கிறேன்” என்று ராசாவாணித்தி.

இதற்குள் மணி ஒன்பதரை ஆகிவிட்டது.
சனமயமும் ஆகிவிட்டது. இருபடி இரண்டு
தட்டுகளில் உட்கார்த்தோம். அந்தப் பெண்
மேலாக வந்து, எடுத்துப் பரிமாற ஆரம்பித்
தான். ராக்கூர்தி, 'தொடாதே
என்றால் தொடாதே! பொன் கிறீ' என்று

EPHRILIME
எப்ரிலைம்

அவரது ஆய்வுகள் உலகமே
களைக் குளப்படுத்த எப்போதும்
யின் சிறந்தது. ஒரு லாட்டின்
மருத்துவ உபயோகத்திற்காக
அதன் பூரண பயன்செய்த
தான்லாதி.

[illegible]

ஆய்வினைத் துறை அமைச்சர்: ஆம்.
காரணங்கள்: 2, இரண்டாம்நிலை, மத்திய-

உங்கள்
தேக ஆரோக்யத்திற்கு
உயர்ந்த ரக

லாப்டீஸ்
வெண்ணைய

உயோகியங்கள்
என்கிறார்கள்

C.I. 1962

2. $\frac{1}{2} \times \frac{3}{4} = \frac{3}{8}$ — $\frac{3}{8}$ of the way!

அல்லா ஏதே பரிகளிலும் கிடைக்கத்

வித்யாசய பரணமேன் பரத நாட்டியம் அருளுதையும், வினாக்களம் பொழி வதையும் காணலாம். திரு என். சை. சத்தரம் தந்தி தெரிவிக்கிறார் அருவி வித்யாசய திரு. பி. க. சாஜன்.

ஸ்ரீ என். சை. வித்யாசயம்-பரத நாட்டியம் அருகத்திக் ஆண்டு விழா கொண்டாட்டங்கள் திரு. பி. க. சாஜன் அவர்கள் தலைமையில் கொண்ட விழையின் திவ்யாட்டிக் தலைப்பேற்றது. பரதிரபய பாடல்களையும், சமீபத்திலுள்ள பரதநாட்டியம் ஆதார சத்தரம் தந்தி பரணமேன் திரு. பி. க. சாஜன் வித்யாசயத்தின் தொண்டுகளைப் பரணமேன்.

சத்தினும், அந்தப் பெண்ணின் கண்ணில் கண்ணீர் தரும்பேறு.

எனக்கு அந்தப் பெண்ணின் பாரிசை பரிதாபமாகப் பட்டது. என்னை அறிவாமல் என் கண்ணில் அந்தப் பெண்ணின் இடது கைத்தலும்புக்கும், அவள் முகத்துக்குமாக அணிந்தன. அந்தப் பெண்ணின் முகத்தையப் புனைப்படுத்திய பாரித்யோதே அறிமுகமானது போல ஒரு பாகம் வெளிப்பார்த்தது அந்த உறுதி செய்தது. எனதயோ எண்ணித் கொண்டு. "உன் மனைவி எந்த ஊரடா?" என்று கேட்டேன்.

"தஞ்சாவூர்" என்றான்.

"ஓயோ?... உன் மாமனார் பெயர்...?"

"ரங்கராசு..."

எனக்குத் தூக்கி வாரிப்போட்டது. ரங்க ராசு சரி. தஞ்சாவூர்... எனக்கு ஒரு துணியும், ஒரு தீமானும் ஏற்பட்டன.

"என்னம்மா? நீ ரங்கராசு பெண்ணா?"

என்று அவளையே கேட்டேன். அந்தப் பெண்ணின் முகத்தில் நாணம் படர்த்தது. "ஆம்" என்பதற்கு அறிஞறிதாக்கத் தவிர்ப்பதைதான்.

"அப்படியானால் நீனோனுவா? நானுவா?"

"நானு என்னை அக்கா...?"

"அம்மா நோனா! என்னை உன் சகோதரனாக எண்ணித் கொள், உன் தாய்ப்புறமும் தானும் ஒரே கப்பலில் திருச்சியில் குடி விருந்தோம், உன் இடது கையைக் காட்டு."

அந்தப் பெண் தன் கையை என் முன் நீட்டினாள். ஆம்! அதே எண்ணைக் காட்ட தழுடிக்கான். "அப்படியானால் உன் தாயார் முன்புறபாடாக ஒரு கடிதத்தில் எழுதி வைத்துக் கொண்டானே, அது உட உன்னைக் காப்பாற்றவில்லையா?" என்றேன்.

"அதுதான் கொட்டிக் கண்ணில் காப்பாற்றியது. ஆனால் இவர் மனை கொட்டிக் கடித தூக்கவில்லை..."

"அந்தக் கடிதத்தை கவனிக்கிறேனா?"

என் வார்த்தை முடிவதற்கு முன்னேயே அந்தப் பெண் தன் பெட்டியைத் தேடினாள்.

கண்ணாடி சட்டமிடப்பட்ட அந்தக் காகிதத்தை என்விடம் கொடுத்தாள். பாரித்யேம். அதே கடிதம்தான், பதிவித்தவர்தான் என் கையேழுந்தது.

"என்மடா ராணா! இந்தக் கடிதம் உன்னைத் திருப்பிப் படுத்த விக்கியாடா?"

"இல்லை" என்று அவள் தலையாசைத்தான்.

"எம்..." என்றேன்.

"இதில் என்னை எவரும் கொரிட்டுக்கு நெரில் வரவில்லை. அதன் சட்டனமாக இது ஒரு தயாரித்த தந்தையோடானே என்று எண்ணி கொள், தவிர இது திருச்சி கிலாசம்" என்றான் ராணவழித்தி.

"போடா, ஓட்டான். சந்தேகத்தால் ஒரு தங்கத்தை இழக்க இருந்தாயே, இதில் என் கையேழுந்தது இருக்கிறதே, அது உட உன்னைத் திருப்பிச் சேவையில்லையா?"

"என்மடா! குஞ்சாயி நீ முருவந்தானா? அநிலம் நீ திருச்சியில் இருக்கிறார்களா என்று எனக்கு எங்கே தெரியும்?"

"அப்படியானால் இன்று நான் சொல்லுகிறேன். இந்தக் கடிதம் உன்னைத் தந்தாயேனாதான். இந்தப் பெண்ணின் தாயார் இதைத் தயாரித்த சமயம் நான் உன் சிரித்தோம். இன்று அதன் பயன் புரிகிறது. ஆனால் உன்னைப் போன்ற சரிவழட்டான அந்தக் கடிதமும் காப்பாற்றவில்லை, சந்தேகத் தழுடி மனத்தில் கொண்டு விட்டாய். உன் மனைவியின் உடலிலிருந்து தரப்பாய் எடுத்து விட என்னால் முடியாவிட்டாலும் உன் மனை தரப்பாய் மாற்ற முடியும் என்று என்னுடைய நினைவு" என்றேன். ராணவழித்தி பேதல் பேத்த விழித்தான். அவன் மனத்தில் என்ன போராட்டமோ?

"குழம்பு போடம்மா?" என்றேன். சோனா பரிமாறினாள். ராணவழித்திக்கும் தான். இப்போது அவன் முன் மாறிவிட்ட விவரம், பேசாமல் இருந்தான், அவன் மனத் தழுடி மனத்திடு கொண்டிருந்தது!

நிலவளம் சிறந்தால்

உணவு உற்பத்தி பெருகும்

1965 டிசம்பர் 1
கூடுதலாக உற்பத்தி
கூடுதலாக உற்பத்தி
உணவு தானியங்கள் அதிகமாக
உற்பத்தி செய்யப்படும்
நாட்டின் மேம்பாட்டிற்கு
சிறப்பாக வழங்கும்.

இது இயைந்த வரிசைமையின்
தன்மை உடனடியாக
தன்மை வரிசைமையின் வரிசை
மையின் மேம்பாட்டிற்கு - திறமையான
வரிசைமையின் அதிகமாக உற்பத்தி
செய்யப்படும் திறமையான
மேம்பாட்டிற்கு உதவும்.

கூடுதலாக உற்பத்தி - உணவுக்கென

நிறைவேற்றுகிறது

திட்டம்

உணவு

விசுத்திரச் சலாங்கை

— கதை —
விசுத்திர மாமன
மலம் ... பாய

என் மகன்
யின் கோலம்
கிழிந்தால்
மகன்

நான் இதைத் தான்
தான் என் மகன்
உயிர் கோலமா
புது என்

நான், இந்திரன்
என் மகன்
புது என்
மகன்

என் மகன்
புது என்
மகன்
புது என்

நான், இந்திரன்
என் மகன்
புது என்
மகன்

நான், இந்திரன்
என் மகன்
புது என்
மகன்

திருத்தருள்வாய் களையுமாறு
நமசிதயாக நாளிவந்து மருந்து
நினைப்புகள் நான்மேல் குழைந்து
நென் னு முகந்தரம் தான்
எனக்கு நிகழ்தீ

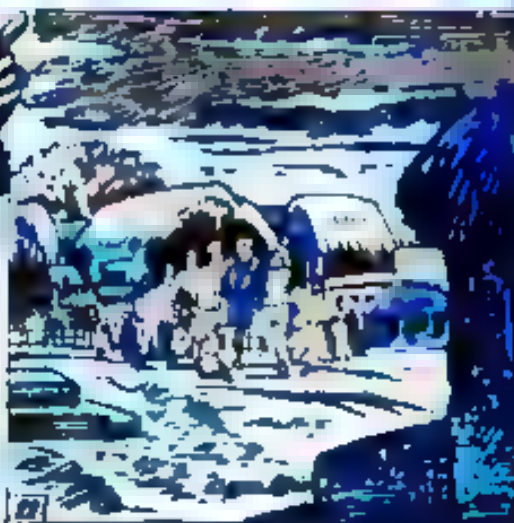
07:15:00, 07:15:00, 07:15:00, 07:15:00
 07:15:00, 07:15:00, 07:15:00, 07:15:00
 07:15:00, 07:15:00, 07:15:00, 07:15:00
 07:15:00, 07:15:00, 07:15:00, 07:15:00

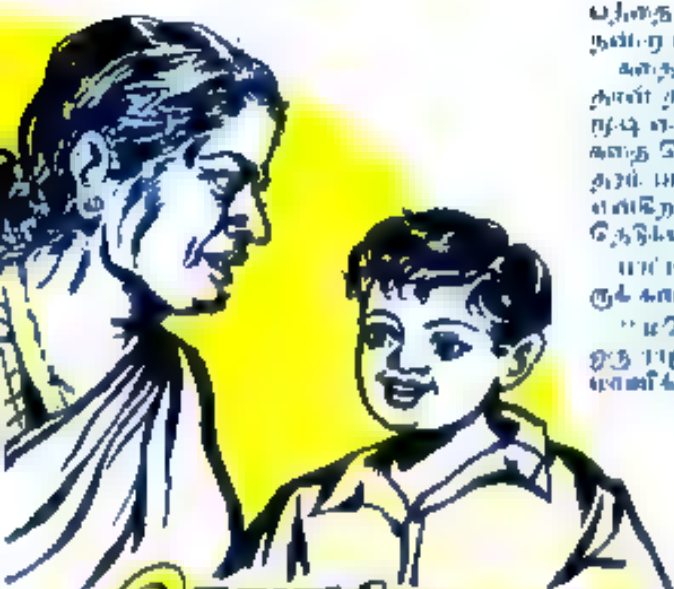

1. 3000 6000 10000 20000 30000 40000 50000 60000 70000 80000 90000 100000 110000 120000 130000 140000 150000 160000 170000 180000 190000 200000 210000 220000 230000 240000 250000 260000 270000 280000 290000 300000 310000 320000 330000 340000 350000 360000 370000 380000 390000 400000 410000 420000 430000 440000 450000 460000 470000 480000 490000 500000 510000 520000 530000 540000 550000 560000 570000 580000 590000 600000 610000 620000 630000 640000 650000 660000 670000 680000 690000 700000 710000 720000 730000 740000 750000 760000 770000 780000 790000 800000 810000 820000 830000 840000 850000 860000 870000 880000 890000 900000 910000 920000 930000 940000 950000 960000 970000 980000 990000 1000000

[illegible]

1. சென்னை - தமிழ்நாடு
 2. மதுரை - தமிழ்நாடு
 3. கரையூர் - தமிழ்நாடு
 4. கரையூர் - தமிழ்நாடு
 5. கரையூர் - தமிழ்நாடு
 6. கரையூர் - தமிழ்நாடு
 7. கரையூர் - தமிழ்நாடு
 8. கரையூர் - தமிழ்நாடு
 9. கரையூர் - தமிழ்நாடு
 10. கரையூர் - தமிழ்நாடு

யொல்லாத யொழுமை

"யொழுமை யொல்லாதது.

மனக்கொளிக்க கண்டால் ஏனென்தும்
யொழுமை; ஏனெனையக் கண்டால்
மனக்கொளனுக்கும் யொழுமை. அறி
வானவையக் கண்டால், அறிவு அற்றவர்
களுக்குப் யொழுமை; அறிவு அற்றவர்
களைக் கண்டால் அறிவாளிகளுக்குப்
யொழுமை. யொழுமை என்றும் இந்த
விவாதி மக்களிடையே மாறாமல் இருத்
தால், இவ்வுலகம் கொடிகொடுக்கிற
தும், யொழுமைக்கு இடம் தானே!"

மகாமன் திற்பித்த திருவி இத்
தம் மாராவலம் மடித்துக் கொண்டிருந்
தான். யொழுது விழுந்தால் மின்னல்
அதற்காகத்தான் விழுந்து விழுந்து
தொடுத்தும் மண்ணிக் கொண்டிருந்
தான். என்ன மடித்து என்ன?
மடித்து விஷயம்? மண்ணக் குடையில்
ஏறினாற்போன?

யொன் பதில் பங்கு துறும் மார்த்த
மாவெதிப் பாய்வுக்கு ஆத்திரம் ஆத்திர
மாக வந்தது. மனக் அநாமம் பெற்
துவன் அல்லவா? "என்ன மாயம்
எழுதி விடுக்கிறான். யொழுமைத்
தாதுரை குடவடையில் விழுந்துள்ள
என்னு! குழந்தைக்குக்கும் புரீயுமடி
மாக ஒரு கவந்தமயம் கொள்ளி விஷ

படுத்த விளக்க வகைத்தால் அல்லவா
நன்றி விடுக்கும்?" என்று.

கனது பெய்றொல் காதில் விழுந்தது
தான் தாமதம்; மகாமன் மூண்டுகனது
முடி ஏங்கிவிட்டான். "மாயி, மாயி!
கனது கொள்ளி. இந்தப் மாயம் எத்தனை
தாம் மடித்துள்ள மூளையில் ஏறாமல் கொள்
என்கிறேன்!" என்று மாயிவயத் துணித்
தென்க ஆரம்பித்து விட்டான்.

மாயிபுறம் வெறு வழிமீறிப் போனாக்
குக் கனது மொல்ல ஆரம்பித்தான்.

"மகேத்திரபுரி, மகேத்திரபுரி என்று
ஒரு பரம்பம். அதிலே மானிக்க காயர்,
மானிக்க காயர் என்று ஒரு ராஜா, அந்த

ராஜாவுக்குக் காலிக்கொயன்,
காலிக்கொயன் என்று ஒரு
விதாணகன்."

"தென்னிலாமன், ஒரு
வாழத்தான், விபால் தினர்
கிளப் போலவா, மாயி?"

"ஆமாம், அவன் வேடிக்
கவகாயன் மென்னும் தாட்
திக் தள்ளுகைய கொல்லு
வான். அராய் தயானா வழி
மில் கொன்றல், துணை மிகா
கள் மொத்தினேயே அவரைத்
திருத்தி விடுவான். அதனால்
அரை அவன்மேல் மயிரைய
வலத்திருத்தார். எப்பொழுது
பார்த்தாலும் காலிக்கொய
வரைக்கொயன் அவருக்கு!"

"ஏன், பாடி! நீ நாம ஸ்ரீமாதேவன் பண்ணுவாப்பே, அதுமாதிரிப்பா?"

"ஆயா, அப்படிப்பேதான் கவச்சக் கொடுப்பேன்! நீ இப்படிக்குதுக்கே பேசினால் நான் கவசைய எப்படி புடிக்கிறது?..... அரசர் காவல்காரப்பிள்ளை அவ்வளவு அன்பு வைத்திருக்கிறதென்ப பார்த்து, மத்திரி பிரதானிகளுக்கெல்லாம் கூட அவரிடம் பொருமை பற்றிக் கொண்டு வந்தது. அவனாக கணபகல அவர்களுக்கு ஆக வில்லை. அவர்களுக்கு மட்டும் என்ன? பிச்சைக் குப்பனுக்குக் கூடக் கொத்யும் பிடிக்கவில்லை!"

"பாரி இதற்குப் பிச்சைக் குப்பன்?"

"அவருதான் அப்பகுக்கு முடிந்திருந்து பலன். அப்பாது வந்ததிறன் அரசரை மயக்கி விட்டது. அதனால் அவனுக்கு அளவுக்கு அதிகமாகவே இடம் கொடுக்கலானார். அரசரிடம் கொள்ளுக்கு அதிகரிக்கலாம், அவனுள் காவல்காரப்பிள்ளை கவிக்கலானான். பொருமை எங்கிரு விவாத அவன் உள்ளத திலே விடி. விருடியாக வளர்ந்து விட்டது. காவல்காரப்பிள்ளை ஒருவிதமாக ஒழித்துக் கட்டி விட்டு, தான் அந்த விதமானதெனக் கெடப்பற்றி விட வேண்டுமென்று தீர்மானித்தான்; அதற்கான தருணத்தையும் எதிர்பார்த்திருந்தான்.

"அன்று அரசர் மானிக்க வர்மரின தந்தைக்குச் செய்தும், காலஞ் சென்ற தந்தையின் நினைவாக அரசர் உட்கார்ந்திருந்தார். பிச்சைக் குப்பன் பின்னால் சென்று, மகாராஜை! வஞ்ஞன்.

அரசர் திருப்பீழ் பாடித்தார். பிச்சைக் குப்பன் நின்று கொண்டிருந்தான். 'என்ன, பிச்சைக் குப்பா! இன்று வந்திருக்கிறாயே! என் தந்தையின் சீராத்ததின் மாடிசே! நான் முடிந்திருத்திக் கொள்வதற் கில்லையே!' என்று அரசர்.

'வளக்குத் தெய்வத்துக்களா? நான் அதற்காக வரவில்லை.'

'பீன் பதற்காக வந்தாய்?'

'இன்றைக்கு அதிகாலையில் ஒரு அதிசயக் களவு கண்டுபிடிக்க!'

'அதிசயக் களவா? என்ன களவு அது?'

'காலஞ் சென்ற மகாராஜை கொடுக்கதிலே கவலை பிடுகு கிருந்தும், புதுவசனமத்திலே பண்ணிய புண்ணியத்தினாலே அங்கு தேவெந்திர மகா ராஜாவுக்கே மத்திரியாய்!'

'அப்படியா? அப்பதும்?'

'என்னாக் கண்டதும் ஓடோடி வந்து நம்மைப் பற்றி பேசல்லை ரொம்ப ரொம்ப பக் கேட்டாகுங்க.'

'அப்படியா? அவர் சௌக்கியமாக இருக்கிறார் அல்லவா?'

'சௌக்கியத்துக்கு ஒன்றும் குறைவில்லை. ஆனாலும் அதனைப் பெரிய தேவெந்திரம் மட்டையத்திலேயும் அவருக்கு ஒரு குறை, மருத்துக்குக்கூட அங்கே ஒரு விதாஷுக் கொடாதுங்க, கண்ணி விடாக் குளையாகக் கூறி, காவல்காராய் மாதிரி ஒருவர் இருந்தால், இன்பமாகப் பொழுதைப் போக்கலாமே என்றார்.'

'சௌகரியமானே? சீர்ப்புற ஐராளய்யும் இல்ல வேன்றால் வார்தலே வந்ததுவிடத் தான் ரெய்யும்!' என்றார் மன்னன்.

'முடித்தால் என் பின்னிடம் கொள்
ஒரு வருஷத்துக்காவது காண்கறானை
இங்கே அனுப்பினவர்க்கு கொள் என்று.'

'அதற்கு நீ என்ன சொன்னாய்?' என்று
வியப்புடன் கேட்டார் அரசர்.

'வேறு என்ன சொல்லவேண்டுக?
மோனதும் அரட்டும் சொல்லிக் கட்டாயம்
காண்கறாயமாய் அனுப்பி வைக்கிறேன்
என்று சொன்னேனாக!'

'மேல்! நீ கெட்டிக்காரன்தானடா,
பிச்சாக்குப்பா!' என்று அவனைப் பாராட்டி
மேழ்த்தார்.

'காண்கறாயன் வரப்போகிறார் என்று
நினைத்தமாதிரித்திரை, அவர் கண்கள்
வென்று சித்திராபுக, அவர் சித்த
நிரப்பிலே என் கண்ணும் கிரிய்ப்புக்
கொடுத்துவிட்டதுங்க!' என்றுள் பிச்சாக்கு
பம்பன்.

'அப்பா! சொன்னபின் மறு பேச எது?
நின்பொழுதே காண்கறாயனைப் பிடித்துக்
கொடுக்கத்துக்கு அனுப்பி வைக்கிறேன்!'
என்று அரசர்.

அரக்குவாய் பிடிவாத குளம் கங்கு
தெரிமுறாமகபாசி, 'ஒழித்தது சனிபன்'
என்று மனத்துள் மெழ்த்தவாறே பிச்சாக்கு
பம்பன் விடுத்த தகவலைக் கட்டினான்.

'விநாயகன் தொலைத்தான்' என்பதில் ஏத
பட்ட அனாததும் அவனது கம்பீர துடையிலே
தெய்வமாகத் தெரிந்தது.

"அப்பதும் என்ன ஆயிற்று?" ஆர்வத்
துடன் கேட்டான் பரகாசமன்.

"என்ன ஆகும்? அடுத்த வாரத்துக்குள்
கொடுக்கத்துக்குப் புறப்படத் தவாராக
வேண்டும் என்று காண்கறாயனுக்கு
உத்தரவிட்டி விட்டார் அரசர். காண்க
றாயன் எத்தனையோ சொல்லியவார்த்தான்,
உடலை விட்டு உயிர் போனும் ஒழியக் கொடுக்க
த்துக்குப் போக முடியாதே என்று! அவன்
கொல்லக் கொல்ல அவர் பிடிவாதம்
தான் அதிகமாயிற்று. 'அதெல்லாம்
எனக்குத் தெரியாது. அடுத்த வியாழக்
கிழமை இரவு ஏழுமணிக்குள் நீ புறப்பட்டு
விடவேண்டும். உயிரோடும் உடலோடும்
செதவியே நீ எதிவிட வேண்டாம்தான்'
என்றுச் மானிக்கவரிமா சீர்மானமாக.

"காண்கறாயன் என்ன பெய்வான்,
பாவம்! 'பிளந்தகூடல் தன் புத்தி கொண்டு
தான் பிழைக்க வேண்டும்' என்று சீர்
மானித்தவனுய் விட்டா, அகடந்தான்.
கிபத்து தான் நெருங்க நெருங்க அவன்
நனை பாவமாய் வேண்டும் செய்தது!" என்றான்
பரகாசமன் பாட்டி. (அடுத்த இதழில் முடியும்)

சுவை

+தமிழழகன்+

பெருசுபெருசு பெட்டெனத்தான்
பெருக்குருவி கத்தறாய்!
பெட்டம்பெட்டு வட்டமிட்ட
பெட்டபெட்டிக் கொத்தறாய்!

பெருசுபெருசு பெட்டெனத்தான்
பெருக்குருவி கத்தறாய்!
பட்ட(டு)இரக்கை விரித்தபடிப்
பாய்ந்துமோட்டில் தாவுதாம்;
சுட்டப்பிடிக்கு முன்னமேயே
எய்த்தவிட்டுப் போவுதாம்!

பெருசுபெருசு பெட்டெனத்தான்
பெருக்குருவி கத்தறாய்!.....

பெட்டபெருசு பெட்டெனத்தான்
பெட்டெனத்தான்;
'எட்டுத்திசை வானமெவளம்
என்டவகம்' என்னுதாம்!

பெருசுபெருசு பெட்டெனத்தான்
பெருக்குருவி கத்தறாய்!.....
பெட்டெனக்கண்ணைச் சாய்த்துசோளப்
பெருகனைத்தாடிக்கொதலாம்;
பெட்டெனகாவல் இல்லாஎன்றே
விவையாத்தகத் தாடுதாம்!

பெருசுபெருசு பெட்டெனத்தான்
பெருக்குருவி கத்தறாய்!.....

**தென்னுட்பெங்கம்
இப்பொழுது
நடைபெறுகிறது**

**ஜனதா பிக்சர்ஸ்
மணமாலை**

கூடரக்ஷன்:

CH.நாராயணபுரத்தி.ப.அ.

கதை:

வேதா

வசனம்:

விந்தன்

சென்னை நியூ குளோப், ராஜகுமாரி, மகராணி & உமா

யோன்னி எங்கே?

1௯17-ம்-ல் நதி வெம்போவியுடன் சேர்த்துக் குறித்து ஆர்ப்பாட்டம் வன்மையால் நாட்டில் மக்கள் போல் ஓடிச் கொண்டிருந்தது. அங்கு அடித்த இனம் காற்றிலும் காடுகளிலும் தண்ணீர் வெளியேற்றும் சிவிர்த்தது. வியத்தகுந்தது பார்த்தது. சூரிய வெளியைப் பட்டுப் போய்விட்ட நதி ஜோதிப் பிரகாசமாய் நிகழியது. வேகமாக ஓடும் தண்ணீரின் தாக்கம் அந்த வெளியிலும் நிறைந்து ஒலித்தது.

ஆற்றின் பட்டுப் போய் மார்பினைத் காற்று அங்குமே தட்டிக் கொடுத்தது. சூரியன் தன் வெம்மையைக் கிழிசலால் ஆற்றின் உடம்புக்கு வெதுவெதுப்பு ஊட்டியது. இந்தச் சரண ஆலிங்கனத்தால் காவேரி அது கொதிப்போய்ச் சிவ இடங்களில் வலம்வந்து அசையாமல் நின்றது. உடனே பெருமூர்சு அறியாத போல் தன்னை ஓடிவது.

நீண்டு குறையாக வந்தது செல்லும் ஆற்றின் குள்ளிருந்து புறப்படுவது போல் தாரத்தில் ஒரு கோயில் போலும் தோன்றியது. காவேரி ஆற்றின் ஒரு நிறுப்பும் பக்கத்துக் கிராமத்துக் கோயிலைக் காவேரி வெள்ளத்தில் இறக்கிவிடுப்பதாகக் காட்டியது. அந்தக் கோபுரத்தில் அடிப் பாகம் தெரியவில்லை. தீவலானத்து ஒளிப்பரப்பின் கீழே நிர்மலமாக ஓடிக்கொண்டிருக்கும் காவேரியை நோக்கிக் கிராமப்புறத்திலிருந்து மனத்துக்கு இதம் தரும் கவலான காற்று வீசியது.

காவேரிக் கரையின் பக்கமாக மரங்கள் இருந்தன. அந்த மரத்தின் நிழல்கள் ஆற்று நீரில் பவலித்த தோற்றங்களில் காட்சியளித்தன. சில மரங்களின் கிளைகள் தண்ணீரைத் தொட்டுக் கொண்டிருந்தன. அது காவேரியைக் காட்டி அழைப்பது போல் இருந்தது.

காவேரிக் கரையின் இருந்த மர நிழலின் மொண்டை காவேரி நீட்டிப்புப் படுத்துக் கிடக்கிறது. அவனுக்கு அருகில் ஒரு புங்காக்குழம் கிடக்கிறது. அவன் அந்தக் கிராமத்துப் பெரிய பண்டையார் மகன் அவனின் பார்த்தால் அவன் கிராமத்து விவசாயி போலவே காட்சி அளிப்பான். தனியே முண்டாகும், இடைவீழ் கட்டியிருக்கும் ஆடையும் அவன் எழுதப் படிக்கத் தெரியாத பட்டிதட்டாடாக்கமாதிரி நினைக்கச் சொல்லும். ஆனால் மொண்டைப் படித்தவன்; பட்டம் பித்தவன். உலகம் தெரிந்தவன். தான்புறத்து ஓசாரை வாழ்க் கவலை செய்காமல் தனது அறிந்தவன். அகலு வேடுவன் அவனுக்குக் கிராமம் மிகவும் பிடித்திருந்தது. கிராம மக்களுடன் தானும் ஒருவரும், ஏழையோடு ஏழையால் வாழ வேண்டும் என்பதற்காக இவ்வாறு எளித குழைவில் ஆடல் அளித்து கொண்டான். இதைப் பார்த்து அவன் பெற்றோர்கள் வருத்தப்படுவார்கள். விஷயமறியாத அவன் தனப்பர்கள் வேதனைப் படுவார்கள். அவன்

தனது அறிந்தவர்களோ அவன் உலகத்த பண்டைய எண்ணி விபத்து போவார்கள்.

மொண்டை சேற்றின் இறங்கி ஏர் பிடித்து உழுவான். மண்ணெட்டி பிடித்துத் தோட்டம் கொடுத்துவான். வரப்பீழ் நின்று தெம்மாங்கு பாடுவான். குழம் எடுத்து அப்படிமாக ஊதுவான். கிராம மக்களுக்குப் பல வகையில் உதவி புரிவான். மொண்டையிழை கிராம மக்கள் எல்லாருக்குமே மதிப்பும் மரியாதையும் உண்டு. ஆனால் பழையமையில் வந்திய பெரியதனக்காரர்கள் எல்லாம் மொண்டைக் கண்டு காய்வார்கள். காரின் கரை வத்தையே கெடுத்து விடுவதாகக் குறைபுதுவார்கள். அப்படித் குறை உறுபவர்கள் உடல் போய்விட்டால் உயர்த்த குறைத்ததை எண்ணி மனத்துக்குள் கண்டையாகவே பாராட்டி மிழ்வுவார்கள்.

பெரிய பண்டையில் நிலங்கள் தான் காவேரியின் இரு புறங்களிலும் கண்ணாக்கெட்டிய தாரம் காட்டி அளிப்பான். வயல் வெளியைச் சுற்றிப் பார்க்க வரும் மொண்டை தான் காவேரிக் கரைக்கும் வரும் வெளியைக் காவேரிக் கரையே அவனைக் கவர்த்து இடித்தது. மொண்டை காவேரிக் கரையின் குப்புறப் படுத்துக் கொண்டு மொவானை உலகம் கவலை தாங்கி விடுத்தான். கரையை ஒட்டித் தாரத்தில் மயங்கி தெரிவான் ஊர்ப்புறமாக வாரையோ ஆவதுடன் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். அவன் வெளியின் மத்தியில் தெரிந்த ஒரு உருவத்தின்கீழ் அவன் கைகள் இடையாது நின்று நின்றன. அந்த உருவம் தெருக்க தெருக்க ஆனந்தத்தோடு அதைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

மன நிறையோடு அவன் புங்காவை புதித தான். இவ்வ மொண்டை வந்து கொண்டிருக்கிறான். அவன் வருவான்; சிப்பான்; அவ குடைய இதயம் ஆவலால் மிமிசித் தருக்கும். தன் உருவம் நினைட் மென்மையான கைகளால் பவம் பொருத்திய அவன் கைகளைப் பற்றி வருவான். அவன் தன் முத்துப் பற்கள் தோற்ற, 'கனீர்' என்று சிரிப்பதைக் கேட்டுக் காவேரிக் கரையின் இருக்கும் பறவை இனங்களெல்லாம் சிரித்துப் பறக்கும். தன் கிட்டிப் படக்கும் விஷயங்களை வெல் காம் கொஞ்சிக் கொஞ்சிக் சொல்லுவான். பிறகு இவிய குழியை பாடுவான், அது மொண்டை தனியே பாடுவது போல் இருக்கும். அந்தப் பாட்டை, மொண்டை தாதவரம் போன்ற இருக்கும் தன்னுடைய புங்காக்குழையில் ஊதுவான். அந்தக் குழைகளில் மொண்டை தனின் மறத்த வயத்தில் ஆழ்ந்த கிடப்பான். மருமன் குறை இவ் மயக்கும்

பகிரதன்

சரீர்ப்பம்போலப் போகின்றன. குழந்தைகளில்
மயக்கி நெளிவான். காவேரி யாவும் சொழ
தாட்டு மண்ணில்தான் என்ன சத்திகள் இருக்
குமோ? இளையை அறிவாத மக்களே அங்கு
இருக்க மாட்டார்கள். அங்குள்ள கம்பைக்
காய் கவி பாடும். மண்ணெல்லாம் கரம்
பாடும். புல், பூண்டு, மரம், கொடி, செடி
எல்லாம் இளையை அணுபவித்து மகிழும்.
அப்படி இருக்கையில் பொண்ணும் பொன்
னையும் இளையில் குழலிக் கிடப்பதில் என்ன
வித்தை இருக்கிறது? பொண்ணு குழல்
காதுவதை திறந்துவான். பொன்னி இந்த
உயருக்கு வருவான். அவன் கரம் பற்றிக்
காதல் கீழ் இளைப்பான். சிறகு காவேரிக்
கரையில் உட்கார்த்து நேரம் போவதில்
நினைப்பின்பிற் புகைவார்கள். காவேரித்
தண்ணீரில் காவாத தொங்க விட்டுக்கொண்டு
புகைவார்கள். கரையிலேயே ஈக்க நீட்டி
நிமிர்ந்து படுத்துப் புகைவார்கள். கடைசியில்
சிறிய மனமின்றிப் பிளிந்து செல்வார்கள்.
இப்படித்தான் ஒய்வொரு நாளும் காவேரிக்
கரையில் நடப்பது வழக்கம். மாவிலில்
ஞாயிள் மறையும் வேளையில் அவனைக்
கொண்டு போய்ப் பொண்ணை கார்ப்புறத்தே
விட்டு விட்டுப் போவான்.

அப்போதெக்காரம் அவன் அவனைப்
பார்த்துக் கொண்டிருப்பான். அவனும்
அவனைப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பான். அம்
மாதிரி கையங்களில் அவனையும் அவனையும்
பார்த்துக் கைவகையோ
கையெகையோ விருக்கும்.

அன்று பறவைகள்
கூட உறையில்களாமல்
இருந்தன. சில பறவை
கள் வான வெளியில்
உணர்வற்று நீதிப்பறத்
தன. இவர்களாக ஒன்றோ
டொன்று போட்டியோட்
டுப் பாய்த்து தரையும்
முக்கிசத்ததைக் கூட
அவன் துறந்தன.

வயல் வரப்புகளில் புள்ளி மான் போலப்
போகணி துணித் துள்ளி வந்து கொண்டே
யிருத்தான். அவன் வரும் அழகைப் பார்த்துப்
போகணை புண்ணை புரித்தான். அவன்
அருவிய் வரும் வகையில் அவனும் போதுண்டி
யுடன் இருக்க முடியவில்லை. "போகணி!
போகணி!" என்று சத்திக்கும்.

அந்தச் சத்தத்தைக் கேட்டு மரத்திலிருந்து
பறவைகள் திடுக்கிட்டுத்தன. பப்பப்பென்று
சிறகுகளை அடித்துக் கொண்டு பறப்பதற்குத்
தயாராய் எழுந்து நின்று.

"அத்தான்!" என்று பொன்னிலில்
விளையின் தாதம் போன்ற இவிய ருக்
பரத்து விட்கும் வயலிலிருந்து வந்தது.

"என் இன்று இத்தனை தாழி?"
விசீப்புத்தான் பறவை வந்தது.

"பொக்காத பெண்" என்று வாய்க்குள்
காலையே முணுமுணுத்துக் கொண்டு அவன்
நோக்கி நடத்தான் பொகணை.

அவர்கள் இருவர் கரங்களும் ஒன்றை
ஒன்று ஆசையோடு பிடித்துக் கொண்டன.
எனக்கு என்னென்னவோ காதல் மொழி
பேசின. பொன்னியின் முகம் வத்தில் ஆனந்த
மும், ஏதாவதும் வந்தது நோன்றின.

"நாளும் பார்த்தேன். பார்த்தேன். என்
மனக் கிடந்து தனித்தது. ஆனால் அப்பா
எனக்கு என்னென்னவோ வேலை கொடுத்துக்
கொண்டே இருந்தான். நான் இங்கே
வருகிறேன் என்பது தெரிந்தே எனக்கு வேலை
மேல் வேலைபாக்க கொடுத்தான்."

பேசும் போது பொன்னி இரண்டு கைகளி
யும் பிசைத்து கொண்டே பேசினான். அப்
போழுது கனியும் ஞாயிள் திறந்த அவன்
கண்ணைக் கண்டு குழம்பிழைப் பொகணை.

"எனதையோ சொல்வதற்காக இப்படிப்
பிசைக்கிறாயா?" என்றான்.

அவன் பதில் சொல்லாமல் அவன் முகத்
தையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

"என்ன பதில் சொல்ல மாட்டாயா?"

"இதோ, சொல்வது
தான் போகிறேன்."

“நம்முடைய திருமணத்துக்கு முன்பு சேபெ நீங்கள் ஒரு முக்கியமான விஷயத்தைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். என் றுமூடைய பிறப்பின் ரகசியத்தைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.”

இந்த வார்த்தைகளைச் சொல்லுவதற்குப் பொன்னிலிரு ஒரு தரம் உடனெழுந்து விவரித்து விட்டது. பொன்னிலிடம் இருந்து கொல்லுவதற்கே அவளுக்குப் பிடிக்கவில்லை. ஆளுநரும் இனம் தெரியாத ஏதோ ஒருதர அவளைச் சொல்லும்படி தூண்டினார்.

“அப்படி என்ன உன் பிறப்பின் ரகசியம் இருக்கப் போகிறது?”

“நான்மணிவர்காரர் மகனே இய்ய.”

“என்ன! உன்னை மகனா?” என்றான்.

“ஆமாம்.”

“அது உனக்கு எப்படித் தெரிந்தது?”

“நான் உங்களைச் சந்திப்பதைப் பற்றி வாரியர் பலர் பல வார்த்தைப் பேசிக் கொள்ளுகிறார்

களாம். அதைக் கேட்ட பின் அதைத் அப்பாவிடம் சொல்லி எனக்குச் சீக்கிரம் திருமணத்தை முடித்துவிட வேண்டும் என்று வற்புறுத்தினார்கள். அப்பொழுது அப்பா இந்த உண்மையைச் சொன்னார். ‘உன் மகளுக்குப் பொன்னிலியைச் சொடுப்பதில் எனக்கு ஒன்றும் ஆட்சேபம் இல்லை. அதற்குநான் அவன் பிறப்பின் ரகசியத்தை நீ தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்’ என்று அத்தனை நாட்களாக எனக்குக்கூடத் தெரியாத அந்த ரகசியத்தைச் சொன்னார்.

“இதைக் கேட்டாலும் அந்த அம்மான் ‘அப்படியா சமாசாரம்’ என்று சொல்லி வந்த வரிசையோடு விட்டார்.

“அந்தக் சேன்ற பிறகு அப்பா என்னிடம் உங்களைப் பற்றி பெங்களாம் விவரித்தார். நீங்கள் என்னைக் காதலிப்பது உண்மையானது என்று பிறப்பின் ரகசியத்தையும் நீங்கள் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். தெரிந்து கொண்ட பிறகுதான் திருமணத்தைப் பற்றிப் பேச வேண்டும் என்று சொல்லி விட்டார்.”

“உன் பிறப்பின் எந்த ரகசியமிருந்தாலும் எனக்குக் கவலைவில்லை. இதுதான் பிறப்பின் நீதான் என் மனைவி. இத்துப் பிறப்பின் என்ன? எத்தனை பிறவி எடுத்தாலும் நீதான் எனக்கு மனைவியாக வாய்க்க வேண்டும். அது நான் என்னுடைய பிரார்த்தனை” என்று பொன்னன், அவன் குரலில் அமைக்க முடியாத உறுதி தோன்றித்தது.

பொன்னி நீண்ட நேரமூக்க விட்டான். எப்போதும் சிறப்பு குமிழும் தன் காதற்குக் கண் களர்வப் பொன்னின் பார்ந்தான்.

பொன்னன் திரிந்தது அவன் மூக்குக்கு மூக்கம் நேராகப் பார்த்தான். அவனது ரோஜா நிறம்பொண்ட உருண்ட கண்ணங்கள், அடித்துக்கும் பவன உதடுகள், புள் சிற்பி குழல் அவை வெளியும் கோலம் எங்காவதிறையுப்பார்த்தான். அவன் அணித்திருந்த அடக்கு

திறப்படைவை அவன் தங்கதிற உடம்புக்கு மிகப் பொருத்தமாக, அமைப்பாக இருந்தது. அவன் உடம்பு உட்கூட வளைந்த தோள்களை அது மெல்லப் பிடித்தது. எடுப்பாக எடுத்துக் கொள்ளும் என்னுடைய அவனுடைய கண் களைத் திறந்து சந்தேகத்தை மட்டும் அவ குக்கைப் பிடிக்கவில்லை.

அவன் பிடித்தான் இம்மாதிரி பேசு வதற்குத் தெரிய குரலில் கேட்டான்.

“நான்மணிவர்காரர் ஆயிரம் காலத்துப் பின்பு அங்கு வந்தேன். அதற்குமுன் ஒருவரை

ஒருவர் தன் குகைத் தெரிந்து கொள்வது பல்லாருக்கும் தகவது இயல்பானா?” என்றான்.

“நல்லதுதான்.”

“அதற்குத்தான் என் பிறப்பின் ரகசியத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். என்னுடைய தந்தையும் அந்தவே விதம்முள்ளான்.”

“சரிசொல்லு. அது பங்கு அவ்வியல்பில், நான் உன்னை மனப்

பாடுமூக்க காதலிக்கிறேன். நான் ஆள் மகன். நீ பெண் பிள்ளை. அது ஒன்றே எனக்குப் போதுமானது. ஆளுநரும் உன் மனத் திருப்திக்காகக் கேட்கிறேன்.”

“எனக்கும் தங்கப்பிது அவநம்பிக்கையே கிடையாது. பங் இதுபத்தித் தங்களைத் தான் வேறு பாருக்கும் இடம் கிடையாது. ஆண்டவிய வந்தாலும் அதை மாற்றியிட முடியாது. தாங்களே என்னை உதறித் தள்ளி விட்டாலும் தான் கண்ணியாக வாழ வேண்டுமென்று வேறு ஒருவனுக்கு மாலைவிட மாட்டேன். ஆளுநரும் என் பிறப்பின் ரகசியத்தைத் தாங்கள் மறக்கட்டியே தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பது தந்தையின் விருப்பம். இந்த உகவிய் பென்னுடைய பிறந்து விட்டால் எங்கவது தொல்லைகள் இருக்கின்றன? எவ்வப் பிடித்த மனைதர்கள் அவர்களை என்ன பாடுபடுத்தி விடுகிறார்கள் என்பதைப் பாருங்கள்” என்றான். சட்டென்று எழுந்தான். சற்றுத் தூரத்துக்கு அப்பால் இருந்த எலிமார்ட்டுக் கூடைக்கு அருகில் அமர்ந்தான்.

மிக அநியமமான கைதைய எதிர்பார்த்த வனுப் “அது என்ன என்றுதான் சொல்பேன்” எனக் கெடுகிறான் பொன்னன். பிறகு அவ னுக்கு எதிரில் போய் அமர்ந்து கைகளைக் கண்களில் கண்ணி ஒய்யாரமாகச் சாய்த்து படுத்தான். பொன்னி தான் பிறந்த விதித் திரை கைதையச் சொன்னான்.

“... ..”

“... ..”

“... ..”

“... ..”

“இந்தக் கார்டியைத்தான் இவ்வாறு அட்டைப் படவாகச் சந்தித்திருக்கிறேன் ஒவியி விது.

தேக ஆரோக்யத்திற்கு இன்றியமையாதது!

ஒவ்வொருவரும் கிடைத்த சாம்பூர் சாதல் கண்டு
தயாரிக்கப்படும் காவேரி சூப் சோப் ஒரு உயர்ந்த
அருமை சோப். கையடக்கமான கைவல், எப்பொழுது
தும் நீங்கள் கெட்டு வாங்கவேண்டிய சோப் காவேரி
சூப் சோப்.

காவேரி சூப் சோப்

தயாரிப்பு :

கேட்டுர் வெங்கட் & இளமன், சிவத் ஸ்ட்ரீட், கோவை விகிட்டு.
கேட்டுர் அரிசை சேலம் ஜில்லா
மாவட்டம், கடுமலை, கோவை விகிட்டு மாவட்டம்.

80-359

ரீடா மெக்கானிகல் ஒர்க்ஸ், லூதியானா

ரீடா தையல் மிஷின் களின்

விளக்கம்

மிகக் குறைக்கப்பட்டுள்ளதை

அறிவிக்கிறோம்

உங்கள் அருகாமையிலுள்ள கலரை விசாரியுங்கள்

செல்லுபடித்த தைப்பது ரீடா

விளக்கு எரிவது நிற்றவில்லை. உணர்வே ஒய்ந்திருந்தாலும் அந்த விட்டிக் இருக்கும் அவன் மட்டும் ஒவமாட்டான்.

இளங்கோவன்; ஆம். அவனை எவ்வாருக்கும் இளங்கோவன் என்ற பெயரிடதான் தெரியும். வறுமையின் எங்கிலை கோட்டைப் பார்த்தவன். காழ் வயிற்றை நினைப்பதில், காழ் மட்டுமல்ல, உயிரைத் தன் உடலில் கைகளாகக் கொண்டிருக்கும்படி செவ்வக் கூடாத நிலையில் அவன் தன் சொந்தக் கொடும் மான முயற்சியை விட்டுச் சென்றிருப்பதை அடுத்துத் தந்தான். சாப்பாடு சாப்பாடு என்று ஏங்கி வரடி. மூட்டிப் பவியுடன், கண்ணன் குழி விழுந்து, கண்ணன் மூட்டி அவன் தன்னாடித் தன்னாடி, சென்ற வந்து செந்தான். அன்றைய நிகழ் இளங்கோவன் காராவது பார்த்தான் அவன் மீது இரக்கம் காட்டாமல் இருக்க முடியாது. எப்படியும் பிழைத்துக் கொள்ள முடியும் என்ற நம்பிக்கையில்தான் சென்றிருந்த வந்தான்.

'சென்ற நகரம் யாரும் அவனை எதிர் கொண்டு அழைக்கவில்லை. அவனைப் பார்த்துச் சிலர் சோம்பேறி என்று தூற்றினர்; இருட்டன் என்று சிலர் வாய்த்தினர்; 'காட்ட சாட்ட மான உடலை வைத்துக் கொண்டு வேலை செய்வதற்கென' என்று கேட்டுத் தூத்தினர். அவன் படுவை உணர்ந்து யாரும் அவனுக்குச் சொறு போடுவார் இல்லை. அவனுடைய சொந்த மனத்துக்கு ஆறுதல் கொடுக்க மனம் படைத்தவர் யாருமில்லை.

இளங்கோவனுக்கு மனித குலத்தின்மீதே கோபம் வந்தது. அவனுக்கு மட்டும் சக்தி இருந்தால் சென்ற நகரையே கட்டு எரித்திருப்பான். அதுதான் அவனிடம் இயல்பே! ஏனோ; பாலம், தெரு நாய்ப்பால மீது விதிவாக, விதிவிலக அங்கத்தான். கடைசியில் அவன்மீது ஆண்டவனுக்குக் கருணை பிறந்து விட்டது. மயிலாய் பூரிக் இருந்த ஒரு தமிழாசிரியர் அவனுக்கு ஆதரவு தந்தார். ஆம், தமிழ் அறிந்தவர்கள் தான் ஏழைக்கு இரங்கு வார்கள். ஏழைகளைக் கண்டு இரங்கும் பண்பு அவர்களுடையதான் இருக்கும். அந்த மயிற் பண்புதான் இளங்கோவனுக்கு இருக்கக் காட்டியது.

தமிழ் ஆசிரியர் அவனுக்குச் சாப்பாடு போட்டார். தம் விட்டி வேயை கூட இடமம் கொடுத்தார். இளங்கோவன் தமிழ் ஆசிரியரைத் தெய்வம்போல் பார்த்தான் தன் தன்முன்னர்க்கு வயச் சொல்ல அவனுக்கு வார்த்தைகள் விடைகளில்லை. கண்ணன் நீர் மகத்த தமிழ் ஆசிரியர் திருப்பாதங்களில் விழுந்தான்.

கையில் விழுந்த காளிபுர வாகி எடுத்துத் தேறுதல் சொன்னார் தமிழ் ஆசிரியர். "இந்த உலகம் பெரியது. பவப்பொருள், தனராது தன்னம்பிக்கையோ, கைகளும், உழைக்கும் சக்தியும் இருந்து விட்டால் போதும். எதைவும் சாதித்து விடலாம்" என்றார்.

தமிழாசிரியர் விட்டிக் காப்பிட்டுக்கொண்டு அவர் விட்டுக்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்த வந்தான் இளங்கோவன். அவன் தமிழாசிரியர் விட்டுக்கு வந்த தாளிவிருந்து அவருக்கு விட்டிடப்பற்றிய கவியேயே போய்விட்டது. தமிழாசிரியர் மனைவி இளங்கோவனைத் தனியே தூக்கி வைத்துக்கொண்டு சுத்தாடினார். ஆனாலும் தமிழ் ஆசிரியருக்குப் பாரமாத காழ் அவன் மனம் இடம் கொடுக்கவில்லை. ஆகையால் மூன்று விடைக்கும் போதெல்லாம் இளங்கோவன் வேலைக்காக எவ்வளவோ ஏழைகள் பார்த்தான். ஒன்றும் பவல் விடைக்க வில்லை. வயது அதிகமாகி விட்டபடியால் சர்க்கார் உத்தியோகத்துக்குப் போக முடிய வில்லை. விவாயாரு ஸ்தாபனங்களில் வேலை பெறுவதற்கு வேண்டிய பெரிய மனிதர்கள் சிபாரிசு அவனுக்கு இல்லை. தமிழ் ஆசிரியர் சத்தியம் தவறுதலார். சில பெரிய மனிதர் களைப் போல அட விட்டப் பண்ணி வேலை வாங்கிக் கொடுக்கும் 'நிறைமனை' ஒன்றும் தெரியாதவர். அதனும் அவரும் சிரமப்பட்டார். இளங்கோவனும் அதை விக்காமல் இருந்து வந்தான். தன் எவிரிகாவத்தைப் பற்றிப் பல நாட்கள் போன்கள் செய்தான். தமிழ் ஆசிரியருக்குச் சித்திரம் செய்தார். கடைசியில் தமிழ் ஆசிரியர் இளங்கோவனுக்கு ஒரு வழி காட்டினார். அவனைப் பத்திரிகைக்குக் கதை எழுத ஊக்கினார்.

ஒட்டை போட்ட முக்கந்தமுமில் தன்னிர் வைக்க முடியாது. காரணம் அது ஒட்டை யாகிவிட்டது. ஆனால் அந்தக் குழுவில் உள்ள ஒட்டைகளின் மூலமாக அற்புதமான எங்கித கரங்களை உண்டாக்கி இந்த உலகத்து மக்களை மகிழ்விக்கலாம் அல்லவா?

உருப்படியான காரியம் செய்த உழைத்து முன்றுக்குவர முடியாத உயிற்ற மனிதனை உற்சாகம் தரும் இவ்விதத் துறையில் எடு

படுத்தி எழுங்க மனிதனுக்கல்லாம். மற்றத் துறைகளில் பொருள் சேர்க்கத் தெரியாத வன் பத்திரிகைகளுக்குக் கதைகளாவது எழுதலாம். இந்த யோசனையைத் தமிழ் ஆசிரியர் இளங்கோவனுக்குச் சொன்னார். இளங்கோவன் தன் ஒட்டையோடு வாய்க்க கையையே கதைவாக எழுதித் தமிழ் ஆசிரிய

ரிடம் கொடுத்தான். அதைப் படித்துவிட்டுத் தமிழ் ஆசிரியர் விபத்து போனார். இளங்கோவனின் கை உன்னததை. இவ்வித ரசனையை வெறுவாகப் பாராட்டினார். கடைசியில் தமக்குத் தெரிந்த பத்திரிகை ஒன்றுக்கு அந்தக் கதைகள் அனுப்பி வைத்தார். இளங்கோவன் கதை பத்திரிகையில் வெளியாகிற்று. அது தன்னுடைய இருக்கெதென்று மக்கள் பாராட்டினர். எழுத்துவசம் இளங்கோவனுக்கு ஒரு தங்க இடம் ஏற்பட்டது. பத்திரிகை ஆசிரியர்கள் இளங்கோவனைத் தேடிச் சென்றனர். நாடகக்காரர்கள் அவன் கதைகளை நாடகமாக்கி மேடையேற்றினர்.

இனக்கோவல் மேலும் மேலும் பல கதைகளையும், நாடகங்களையும் நாடகக்களங்களிலும் எழுதிக்கொட்டினார். பத்திரிகை உலகில் அவன் பெயர் அடிபட்டது. நாடக உலகில், சினிமா உலகில், ரங்குலர்கள் மத்தியில் அவன் பெயர் அடிபட்டது. உணர்ச்சி நிறைந்த கதைகளை எழுதுவதில் அவனுக்கு இன்ன பாரும் இல்லை என்ற நிலை ஏற்பட்டது. அவன் இப்பொழுதில் ஆசிரியர் விட்டியல் தலைம் இருக்கும் இனக்கோவல் இங்கே. தன் சொந்த விட்டியல் வாரும் கதையை எழுதித்தான். அவன்

விட்டியல் துள்ளல் வரவே இரவெல்லாம் விளக்கு எரிவதைப் பார்க்கலாம். நாடகங்கள் எழுதுவதும், கவிதைகள் புனைவதும், கதைகள் இயற்றுவதும் தொடர்ந்து நாடகபெருக்கி கொண்டிருக்கும்.

ஏனெனவே இனக்கோவலுக்கு எடுமையான உழைக்கச் செய்தது. இனசபையின் அவன் பட்ட கட்டிடம் என்றால் இவர்களைப் பற்றிக் கவனித்த படிப்பிடம் தனக்கிப்பது. தமிழ் ஆசிரியர் அவனுக்கு இவக்கியை அறிவைவும் போதித்த கவித்தாளர். அதையும் அனுபவமும் ஆற்றலும் சேர்ந்தே அவன் எழுத்து மேலும் மேலும் "சோ பி க த

தொடக்கிவது. செங்குலம் புலும் தாழ்க வளர்த்தன. இனக்கோவல் இப்பொழுது செங்குலம் நிறைந்த பெரிய எழுத்தாளன். உலகம் புலும் அறிஞன். செங்குலம் புலும் அவன் உடனுக்கு அழகைக் கொடுத்தன. ஏனென்று ஒரு கவிதையையும் பிழிவிழிப்பையும் ஏற்றின. அவன் எழுதவேண்டிய கவிதை கவிதை யாழ்த்ததாவி விட்டது. அவன் கதை எழுதினதும் அதை எழுத்திழுத்த கிழுத்த படித்துப் பாராட்டுவதற்குப் பக்காவிற்கு வணக்கம் வணக்கம் ஏற்பட்டு விட்டார்கள்.

மகனார் கந்தி வண்டுடன் கொல்ப்பது போல அவனைக் கந்தி சவிவர்க்கு உடல் முறிதகை இட அடிபித்த விட்டது. வயது ஏறந்த தாய்க்கந்தி ஆண்டையும் பெண்களும் அவனுடைய அன்பைப் பெற முயன்றனர். நிறைந்த செங்குமோ, இன்ன பற்றி புறோ அவனுடைய உணர்வு போக வரை செறிந்த உடலாற்றிவிட விலகி.

கவியாணம். காட்டி. பொழுதுபோக்கு இனசபையினர் அவன் மனத்தில் தோன்றாத எண்ணங்களாக இருந்தன.

"கவியாணம் செங்குமோண்டாம் என்று?" என்று கேட்டாக அதற்கு அவன் விடுத்திர மாகப் பதில் சொன்னவான்.

"கவியாணமா? வேண்டுவே வேண்டாம். தான் ஏற்கனவே ஒரு இவக்கியைப் பெண்ணைக் கவியாணம் செய்து கொண்டு விட்டேன். அவனுடன் பாராளுவதற்கே வணக்க நேரம் போதும்கூட. ஒரு உண்மையான பெண்ணையும் வேறு மனத்திடு கொண்டாக அவ

னுக்கு அடிமையான இருக்க வேண்டும். தம் முடைய கவிதைகள் பெருமையின் அடிமையின் மனத்திடு கவக்க வேண்டும். உணர்ச்சித் தோன்றும் உணர்ச்சிகளை உணர்ப்பு வேகமாக எழுப்பாது. "கதைதமிழ் உணர்ச்சிப் போல் அழகுடைவன் ஒருநிலும் இங்கே" என்ற அவனை உணர்ச்சிக்கு மாறாகப் புகழ வேண்டும். இப்பொழுது யாருக்கும் அஞ்சாமல் மனத்திடு தோன்றும் எண்ணக்கலை கவகாம் எழுதிக்கொண்டிருக்கும் தான் ஒரு பெண்ணுக்குப் பவந்த எழுதவேண்டிய வரும்.

அத்துடன் என்னுடைய இவக்கியைப் படைப்பிடு முடிந்த போய்விட்டும். என்னை மனத்திடு தோன்றாத எழுதாமல் இருக்க முடியாது. அதைத் தடை செய்வதெனில் என்னைக் கொண்டு போட்டு விடலாம். ஆகையால் என்னைக் கவியாணமே வேண்டாம்" என்று அழுத்தித் திருத்தமாகக் கூறுவான்.

பெண்களைப் பற்றியும், கவியாணத்தைப் பற்றியும் இப்படி அவன் எத்தனை மனக் கவிதைகளும் இனக் கோவலின் பாரக்க வரும் பெண்கள் உடம்பம் மட்டும் அறிவித்துக் கொண்டே வந்தது. எப்படியாவது அவன் அணைப்பிடு பெற வேண்டும் என்று அவனுடைய கதைகளை உருப் போட்டுக் கொண்டு வந்து அவன் உடம்பம் புலுபுலுக்கி. நிறைந்தது அவன் உடம்பம் கொஞ்சமே பிழிவிட்டாவது போலலாம் என்று சில பெண்கள் ஆவனுடன் வருவார்கள். அவன் எழுத்திடு எப்படி எவ்வாரும், மயக்கி லுக்கினோ, அநேகமான அவனுடைய பேச்சிலும் எவ்வாறும் ஒரு கவிஞர் இருந்தது. பெண்கள் மட்டும் தான் அப்படியா? இங்கே, படித்தவர்கள், பட்டதாரிகள், பண்டிதர்கள், மாணவர்கள், ஆசிரியர்கள் எவ்வாறும் அவனை விவந்து பாராட்டினார்கள்.

இவ்வுடம்பும் அவன் புகழையும் பிராமத்திக்குச் செங்குமக் இருந்து. அவனைக் கந்திக்கும் காவியும் ஏற்படாமல் இருத்திருந்தாக இனக்கோவலுக்கு உண்மையான காதல் என்ற பத என்ன என்றே தெரியாமல் போயிருக்கும். பெண்ணின் பெருமையை, இவ்வாறு வாழ்க்கையின் இன்ப கதைத் துறையை மேலே அவன் அமரனுவி விருப்பான்.

தகர்ப்புறத்தில் இருந்து அதுத்துப் போன அவன் மனத்திடு வேண்டிய புகழ்க்கை பிராமத்திக்குப் போயிருந்தான். அவன் பிராமத்திக்குப் போய் ஏதேனாவோ ஆண்டுக்க "ஒடி மனத்திடு விட்டன. பிராமம் மட்டும் அன்று கண்ட மேன்கு அபிமானம் அப்படியே இருந்தது. ஆனால் அவன் அந்த கவிதை இருத்தபொது யாழ்த்த மயிதர்கள் யாவையும் காணவில்லை. காவத்தால் சிவர மாறியும் மனத்திடு போய் விட்டனர். அந்தக் பிராமத்தில் எழுதப் படிக்கத் தெரிந்தவர்கள்

அதிலும் இவ்வீ. அதுவும் அவன் புகழை அறிந்தவர்கள் யாரும் இவ்வீ. ஆனாலும் எப்படியோ அவன் பேரரை மட்டும் எங்கா லும் தெரிந்து வைத்திருந்தனர்.

ஓ ஒரு நாள் ரொமத்தின் ஆற்றங்கரை யோரமாகச் சென்று கொண்டிருந்தான். ஆற்றங்கரையை ஒட்டியிருந்த தோப்புகளுள் ஒரு இளம் பெண் பசுவொன்றை மேய்த்துக் கொண்டிருந்தாள். அவள் ஆடையும், அகற் காரமும் அவள் ஒரு ஏழைப் பெண் என்பதை எடுத்துச் காட்டின. ஆனால் அவள் அழகோ சொல்லி முடியாது. இளமையும் எழிலும் திறந்த அந்தப் பெண்ணின் மூகத்தைப் பார்த்ததும் இளங்கோவின் இதயத்தில் ஏதோ ஒரு உணர்ச்சி ஏற்பட்டு விட்டது. அவன்மீடம் எப்படியாவது பேச வேண்டும் என்று ஆசை ஏற்பட்டுவிட்டது. அவன் பெயர் என்ன? அவன் எப்படிச் கூப்பிடு வது என்று யோசனை செய்து கொண்டிருக்கும் போதே, அவன் பசு கள்தைப் போய்துள் ளிக் குறித்து ஓடி வந்தான். அவன் கால்களே சேறு படிந்து விட்டது. இருந்தாலும் சேறு படிந்த அந்தப் பாதங்களில்தான் எத்தனை உணர்ச்சி! ஓடிவரும் அந்தப் பெண்ணின் அங்க அசைவுகளைப் பார்த்துத் தன்னை மறந்துவிட் டான் இளங்கோவன்.

“தாய்கள்தானே இளங்கோவன்? உங்கள் கைதகைப் பெயர்தான் நான் திறைப்பப் படித் திருக்கிறேன்” என்று அவன்.

“உனக்கும் படிக்கத் தெரியுமா?”

“ஓ, தங்குத தெரியும்!”

அந்தப் பேச்சில்தான் எத்தனை இனம்! எத்தனையோ பெண்கள் தினம் தினம் வந்து அவன் அங்கப்பெறற்பேரி இருக்கிறார்கள். அந்தப் பெண்கள் பேச்சில் இவ்வளவு

இன்பத்தை (இந்தக் கிராமத்துப் பெண் ளின் பேச்சில் கேட் டான். அவன் 'பெட் டைக் கேட்' குப்போ தெய்வாம் இளங்கோ வன் இதயம் படர் புகென்று துடி துடிக்கும். விவரமாய் துடி புகையே நிறுத்தி விட்டும் போலிருக்கும். இப்படி அவன் தரு மர்த்திக் கொண்டிருக் தான். மட்டனத்து தாக்கிப் பெண்கள், இவ் வர்க ள் அங்கும் செயற்கை அழகுந்

திறந்த தெய்வம் பெண்கள்” அவன் என் னப்படுத்த தோற்றமிட்ட. காரியத்தை இந்தக் கிராமத்து ஏழைப் பெண் இரண்டே இரண்டு வாரித் தைகளால் எடுத்து விட்டான்.

“உன் பெயர் என்ன?” என்று ஆவலோடு கேட்டான் இளங்கோவன்.

“மகர்விழி!” என்று.

“மகர்விழி! மகர்விழி! ஆகா! என்ன அழகான பெயர்!” என்று சொல்லி அவன்

நீண்ட கருவிழியைப் பார்த்த ஒரு பெரு குச்சு விட்டான் இளங்கோவன்.

மகர்விழின் மூகம் “சும்”பென்று விபத் தது. தானத்தால் எட்டென்று தலையைக் குனித்து கொண்டான்.

“இத்தனை எழிலும், ஒளியும் திறந்த உனக்கு ஏன் இந்தக் கஷ்டம்?”

“நான் இளமையிலேயே தாய் தந்தையை இழந்தவன்; ஒரு அநாதை. என்மீது இருக் கல் காட்டி, என்னை மடுத்து வளர்த்து வருப வர் விட்டிய் ஒரு பெரியவர் எனக்கு எழுதப் படிக்கக் கற்றுக் கொடுத்தார்” என்றான்.

“உனக்கு அங்கு என்ன வேலை?”

மகர்விழி கற்றுமும் மூற்றும் ஒரு தரம் பாரித் தான். உண்மை மூடிக்கொண்டு நியாயத் தில் இருப்பதுபோல் நின்று. கண்கொண்டு பாட ஆரம்பித்து விட்டான்.

“தொகையே லாபவும் கந்தன் கடக்காத திருக்கும் வெந்தி வாகையே ஸமக்கும் வேலை! வாய்மையே தெய்வக் வேலை!”

ஆமாம்; இதுதான் என் வேலை” என்றான். தன் உண்மை யரை கிழித்து இளங்கோவின் ஆசையோடு பார்த்தான்.

இளங்கோவன் ஒரு கணம் அவரித்து போய் விட்டான். அவன் பாடிய அந்தப் பாரதியார் பாடலில் தன்னை மறந்து நீண்டுவிட்டான். அவன் என் மூன்றுத் தமீந்த தெய்வமான குருடன் தொன்றினான். அவன் என்னிதயிற் புது மனத்தடல் பொலியும் மகர்விழியைப் பார்த்தான். “நான் செய்யும் வேலையை பெக் காம் தெய்வத் திருப்பணியாகச் செய்து வரு கிறேன்” என்பதை எவ்வளவு அழகாகி

சொல்லி விட்டான். இவன் காதாரணப் பெண் அல்ல; சேத் தில் மலர்ந்த செத் தாமரை, மூப்பமில் லின்றத் தூற்றமணி என்று மனத்துக்கும் என்னினும்.

“என்ன அப்படி நினைந்தீர்கள்?” என்று மகர்விழி கேட்ட போதுதான் இளங் கோவன் தன் உணர்வு பெற்றான். இந்த உக் குக்கு வந்தான்.

“அது சரி. இந்தப் பசு யாருடையது?”

“இதை மேய்ப்பதற்காகத்தான் இங்கு வந்தேன். இது என்னை அப்போடு வளர்ப் பவரின் செல்வம் பசு!” என்றான்.

இளங்கோவன் அவன் அறிவுக் கூர்மையையும் அழகு போக்கும் இளமையையும் இணைத்து அவன்மீடம் பார்த்தான்.

“ஆச்சரியத்தான். மோமொன் உடைவி வேயி நீ இவ்வளவு அழகான இருக்கிறாய். வேறும் காலோடு வலவிலும் கரப்பிலும், சேற்றிலும் மண்ணிலும் ஒடுகிறாய், இப்படி

ஓட வேண்டிய பாதங்களை அகல! பட்டுக் கம்பளம் விசித்த பங்களாவில் சொகுசாக தடை பயில வேண்டிய திரும் பாதங்கள் அக்ஷரா? நீ மட்டும் நடனமாடக் கற்றுக் கொண்டிருந்தாயானால் அழகு தள்ளும் அந்த மலர்ப் பாதங்களில் இந்த தாடே தஞ்சை மலர்ப்பிடுக்குமே! இத்தனை அழகுடைய உன்னை இதுவரை வாரும் கல்வாணம் ரெய்து கொள்வதற்கு முயன்றதில்லையா?"

"இல்லை. என்னை வாரும் திருமணம் செய்து கொள்ள மாட்டார்கள். நான் எத்தன் சாதியைச் சேர்த்தவனோ என்று என் சேத் துச்சமாக வெறுத்தல் பேசுகிறார்கள்."

இதைச் சொல்லும் போது மலர்வீழியின் மூகத்தில் ஏக்கமும் சோகமும் படர்த்தன.

இளங்கோவன் மலர் விழியைப் பார்த்தான். அவள் தலைவிரித்து புரண்டு தெற்றியில் தொங்கிய கருண்ட சேதத்தைப் பார்த்தான். அமை அவன் தன் கரத்தால் ஒதுக்கி விட்டான். அவன் வகைகளின் தெற்றியில் பட்டதும் மலர் விழி அவனுடன் அவன் மூகத்தைப் பார்த்தான். சிலந்த அவன் தோள்களும், ஒலிமிக்க அவன் கழுத்தும், அவன் கூடற் கூட்டும் இளங்கோவனை ஒரு கைக்குக் கவக்கி விட்டன. அவளை அப்படியே வாரி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் போல் இருந்தது. சலிந்த புணையும் கைகள் பரபர வென்றிருந்தன. அவன் பேசினான்:

"உன்னை நான் அவழத்துப் போய்க் கல்வாணம் செய்து கொள்கிறேன்" என்றான்.

"அது எப்படி முடியும்?"

"ஏன். என்னை உனக்குப்பிடிக்கவில்லையா?"

"பிடிக்கவில்லை என்று வாரி கொள்வது?"

"பின் ஏன் முடியாது என்விரும்ப?"

"இத்தனை காலமாக என்னைத் தம் சொத்தப் பெண்ணைப்போல் பேணி வளர்த்து வருபவரீ சம்மதிக்க வேண்டாமா?"

"உன்னை வளர்த்து வருபவரிடம் உத்தரவு வாங்கி விடுகிறேன்."

"என்னை அவர் விடமாட்டார்."

"ஏன்?"

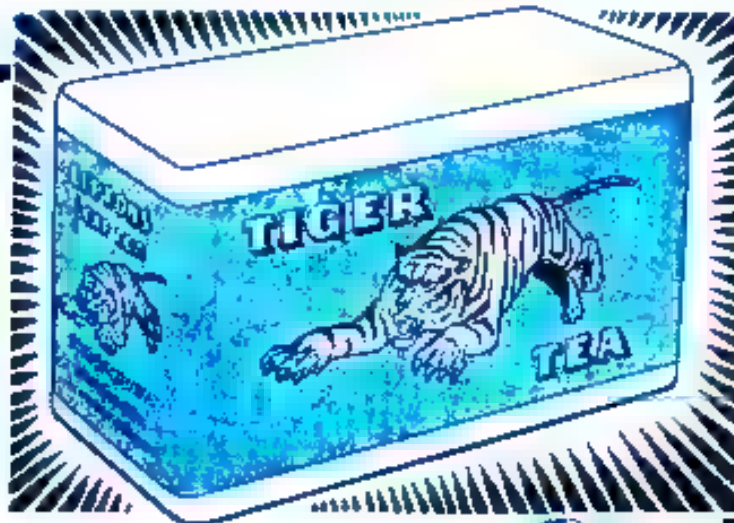
"அது எனக்குத் தெரியாது."

"என் அன்போ மலர்வீழியே! வானமே கவர முடியாத என் இதயத்தைக் கவர்த்தவனே! உன்னைப் பிரித்து என்னும் ஒருகணமும் இருக்க முடியாது" என்றான். மூக்க விடாமல் ஏதேனோ பேசினான்.

மலர்வீழி தலையைத் தொங்கப் போட்டுக் கொண்டு நின்றான். இளங்கோவனோ உணர்ச்சி வரப்பட்டுப் பேசிக்கொண்டே போனான். அவனுடைய உண்மையான பேச்சு மலர்வீழியின் மனத்தை உருக்கிவிட்டது.

அவன் இளங்கோவனைப் பார்த்தான். அவன் ஒளிபொருந்திய கண்களைப் பார்த்தான். நிடம் ரென்று "நான் என்ன செய்வேன், இளங்கோவே!" என்று கத்திய வண்ணம் மலர்வீழி 'ஓ'வென்று அலறினான். அவனுடைய அழுக்கை சத்தத்தைக் கேட்ட வெள்ளைப் பசு ஒரு துள்ளுத் துள்ளி அவனை நோக்கி வேகமாகப் பாய்ந்தது! (தொடரும்)

**புலி
மார்க்கு
தேயிலை**

**வலிமைக்கு புலி
மார்க்கு தேயிலை**

தமிழர்களுக்கும் உதரபயப்பும்

மேம்பாணைத்திலிருந்து வெளிவந்திருக்கும் இதற்கும், தமிழ் பரிலும் மாணவர்களுக்கும் உதரபயப்பும் தயவு முகத்தில் மேம்பாணைத் திருத்தப் பதிவிடு அளிக்கும் தோக்கத்துடன் வசிய நடைபில், எழுதப்பட்டுள்ளது. 427 பக்கங்கள் கொண்ட இந் நூல் மிகவும் விரைவாக அமைத்திருக்கிறது. வாக்ஸில் ஆக்கம் பரபு என்னும் பகுதியில் ஆரம்பித்து, கட்டுரை எழுதுதல், பெயர்த்துரை எழுதுதல், தப மெய்யுதல் என்னும் பகுதி வகையில் தலை ஆராய்ச்சியுடன் இந் நூல் எழுதி முடிக்கப் பட்டிருக்கிறது.

திருநெல்வேலித் தலைநகரில் கலாநாயகர் தலைமைத் தமிழ் விரிவுரைவாராண பங்குத முனி ி, உட்பாதிப் பித்தி அலர்வின் அளித்துரை இந்நூலின் மிறப்பை தங்கு எடுத்து இயல்புவினது.

இயற்றியவர்:- ஸ. பொன்னையா; வெட்ப் தும் இடம்:- மாற்றப்பாணை மியெகாணத்த அச்சம், மாற்றப்பாணை; விண்: ரு. 3-50.

கவி சொன்ன கதை

இந்நூலில் அடங்கியிருக்கும் நூற்று நெ கதைகளும் குற்றமுத்த நூற்றுவினையப் போல் ஒலிக்கின்றன; பருசேலக் கொள்ளையியப் போல் மிறத்து விளக்குகின்றன; ஒரு குத்து விளக்கு நூற்று நூற்றுவினையும் கவி விட்டு எகிவதுபோல் ஒலி விளக்கின்றன.

முதல் கதைவாள் கவி சொன்ன கதை தரத்திலும் முதல் கதைவாள் இறுக்கிறது.

"இமை கவலாள்" எகிவதுகடல் உள்ளங்கடையும் வகித்து எகிவது ஒரு தலை கதை. அவர் இயல்பைப் பற்றி ஒரு குறிப்பைப் பாருங்கள்:-

"அவரானு அடிக்கும் கடல், பல்பு வர் வகிவகாலாள் மலர் குத்துக்கும் முப்பச் செடிவள், அதன் மத்தியில் ரீவகார நாதத் துடன் தேன் தடிக்கும் வகிவகால், கவினை யும் எருத்தையும் கவிதும் அழகிய மரடி விருகன், அதன் முகப்பறத்தில் மிறத்தையுடன் வெட்டி விட்டிருக்கும் ஒன்றுக்கும் உயிராக மிகவாது மிகவாது செடிவள், தகில் உன்ன விசாவமாத விதிவன், அதில் தய தவமாத ஆண்ட அகலகவகிவகால் நடத்து செல்லும் மனிதரின், மோட்டார் வாகனங்கள், அதற் றின் அமர்ந்திருக்கும் பெரிவதக்காரர்கள், இன்னும் வகுப்புவாதிவன், குறப்புவாதிவன், துதத் தடுவிவன், தேசபதர்கள், தொழி வாளர்கள், தொழில் அபிவர்கள் எவ்வரும் என்னாழமே அவர்களுக்கு ஒன்றுதான்."

"கவினைவின் கடிதம்" இப்ப முடிவைக் கொண்ட ஓர் இயிவ கதை.

அதில் முகியப் பாததிரமாத செல்லுது. "அவ்வி இப்பொழுது தான் செல்லும் வறட் குக் கவிவ போதும் தொழிவாதித் தலைவன்

அவன், பகுத்தறிவுப் பிரகாரம் செல்லும் உணர்ச்சிவற்ற பிரகாரம் அவன், வாக்ஸ்க் கைவல் வாக்ஸ்து காட்டப் போதும் செல்ல முத்து!" எகிவது. கதைவின் முடிவில், கவினைவின் கடிதம் அவர் உள்ளத்துக்குக் கவிவிரைவு எகிவது கொடுக்கிறது.

"அவ்வுண் அப்பர் அலர்க்குத்து, தான் என்னுடைய கடுவகை காப்பாற்றிக் கொண் டென். ஆதும், உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொண்டு உக்குக்குப் பாரமாத வாக் விருப்பவிவ."

இதற்குப் பூட்டுகொண்ட கடிதம் "அவ்வித் துண் வகிவி" விவ வகுவிதது.

"நயிவினி" ஏம் கொக கதைதான். இதயம் கவியும் கொகமயுது எகிவகாணச் சயிவ வத்தின் பிவ்வகிவகை திரைவிதது.

அவன் துதம்பும் அடையப்படக்கை ஒலிவ் மனிவம் திரைவிதக்கிவது.

ஆசிரியர்: பரீதன்: பிரகாரம்: கவிவகன் பதிப்பகம், திரைவகாயதன், சென்னை - 17 விண்: ரு. 2-00.

அவ்விவ் குக்

தென்னுப்பிரிக்காவில், தேட்டாவில் மிறக்க ஆண் பெண் என்ற ஆசிரியர் எழுதிய நூல்க் இது.

எத்துவன் வகிவன் வாக்ஸ்து திய சக்தி மயயும் ஆகம் பகம் கொண்டு முறியாக்கி எகிவது எகிவகை இக்கதை தங்கு எடுத்துக் காட்டுகிறது.

பாடம் மிறத்த தலைவக்துப் பாதை தவர்க் செல்லும் பாவி மகலுவிதன். அவர் ஒரு பாதிவியா. தென்னுப்பிரிக்க திரைத் தியகார எகிவத்தப் போகிறும் முனிதப் பகிவல் மெற்கொண்டு அதற்காகத் தம் வாக்ஸ்கைவ அபிவகிவத் ஒரு உக்தம் பகுதகாரக் கொண்டு அதற்குத்தகார அதற்குப் பாவி மெற்கப்பட்டிருக்கிவன். அவ்வுதற்கார் வகு வாக்ஸ்கைவ: பாதிவியாரின் வகார அடுத்துவன் வகிவன் முகவாவிவின் புதல் வகிவ அவர் - கொண்டு கொடுவகிவின் தகைவ யும், கொடுவகிவின் உக்ததயும் சக்திக் கும்போது ஏற்குபும் முனித உள்ளங்கடையில் உண்மையான பிரதிபலிப்பு அபிவகார செவிவகாடுதது. தென்னுப்பிரிக்காவைத் தகிவன் தாமகமாத சகிவம் பாராட்டும் வெகிவகாரகிவ் மண்பாளர்மயவும், கறுப்ப காரப் பிரித்து வகிவகும் கறுப்பான உள்ளம யும் விவாமாகக் கறுப்பட்டுவகை இந் நூலில், 475 பக்கங்கள் கொண்ட இம் மய்பெரும் ஆண் சரணமாத தமிழ் நடை யில் ஸ்ரீ ி. ஸ்ரீவிவகன் மிகவும் அருகாக் மோழிபெயர்த்திருக்கிறார். தென் மொழி கவித் புக்தக பரவகின் ஆதாவில் வெளி வகிவக்தும் இப்பெயிவ தாமக் மகிவப் பதிப் பாசு செவிவிவப்பட்டிருக்கிறது.

வெட்புதலிடம்: தொழிவிவயம், திருவக் கிவிவகி, சென்னை-5; விண்: ரு. 3-00.

புகல் சோறு

சீரே நட நெருங்கி விட்டது என்பதை உச்சிப்போதில் கடுமை உணர்த்தியது. சந்தையிலிருந்து கதிகாஸ்பு வைபுடன் ஏகம்மா விரைந்து வந்து கொண்டிருந்தான். நேரமாகி விட்டது. எதுமாதாளுக்குக் கடைக்குச் சொது எடுத்துக் கொண்டு செல்வ வேண்டும். விடு நெருங்குவதற்கு முன்பே எதுமாவிலி வாசலிலே நின்று கொண்டிருந்தான்.

இப்பொழுது ஏகம்மா 'அக்க! அக்க!' என்று நடப்பான். குட்டை, குடுவை போன்ற

முகம், நாற்பது பிராவத்தைக் கட்டித் திருத்தாது. தலை நகர்த்து விடவில்லை. அவருடைய தாடி வேகத்தில் எது மிச்சமாகிய அளவான தலை முடிக்கும் உடலுக்கும் ஆடையிலே தொங்கியவை குறுங்கு, உடல் அளவில் துன்ப மறிவாத கவசங்களுக்குச் சிறிதவைக் கட்டி விட்டான் என்று சொல்லலாம்.

கடைவிதி தாண்டி அவன் வருவதற்கு முன்பே கொட்டையைப் பறிக்கப்பட்டிருந்த முகம் வந்ததாயிற்று. அவன் நிறும் பிக்கடப் பார்த்தான். கடை வைத்த தாண்டுவைக், "அக்கா...! அக்கா...!" என்று பயமாக குரல் கேட்டது.

முச்சிறைகள் திறந்த ஏகம்மா, கப்பிட்ட குறுக்குவெட்டு முற்றத்திலே, விழுகளை கருட்டிப் பார்த்தான்.

ஏகம்மா மாதாளுக்குத் தங்கை பெற்ற செல்வன் கனான விருதியும், சிறு வனும்தான் அவர்கள். ஏகம்மாவின் பிள்ளை பிள்ளைச் சொத்துக்கு, உழைப்புக்கு அவர்கள் வாரிசு. பிச்சுமில்லா வாழ்வில் அவர்கள் பிணித்துக்கொண்டிருந்த நிலத்தில் பூட்டுக்கள் எல்லாம் வைத்துக்கொள்ளலாம்.

"பரிசிக்கடத்திலேயோ என் பிள்ளை ஏன் வாரிசு? போகக்!" என்று அடட்டினான்.

"இப்போ, அக்கா! பரிசிக்கடத்திலேயோ போட்டாய்க்!" என்று பேசுவதற்கு அவன்

"போட்டாய்க் என்று சொல்ல வாரிசுதான் போகக்...! போட்டா போய்த் தின்றுக்க..."

"இப்போ வந்த நேரத்தில் அக்கே சொத்துக் கடை முடித்துவிட்டுப் போகிறதே. அறிவில் வாத மட்டிகளாக இப்படிவும் பிள்ளைகள் இருக்குமா?" என்ற எரிச்சல் தொனித்தது அவன் குரலிலே.

"இப்போ அக்கா, பெர் எழுதலியாம். நீ வந்து சொல், அக்கா..."

எதோ ஒரு நினைவுக் கண்டுவிட்ட மிழ்ச்சிக்கு அடைப்பாகத் தடை

ஒன்று அழுக்கிவிட்டுப் போய் செல்கிறதே குரல் அடைத்தது. ஆனால் சிறிதுச் சட்டென்று அவரின் வைத்துக் கொண்டான்.

ஏகம்மா ஒரு கணம் சங்கடத்தின் திசைத்தான். "நேரமாகிய தம்பி, நேற்றே சொன்னேன். வாதவிவரம்மாவிட்ட சொத்து, உக்க போவதும் எழுதிக்கிடச் சொய்கி. ஏழைகள், எக்க போவதும் எழுதிக்கிடக் என்று சொத்து, என்னு...!" என்று சொல்லிக் கொடுத்தான்.

"நான் சொய்கி விட்டேன், அக்கா! நீ வந்து சொன்னால் எழுதிக்கிடவாங்க..."

விட்டு வேகத்தில் கிடைக்கும் விட்டு குடியும், காலம் நீரிச் சொறும். அந்தக்கை கொடுத்து,

ஒன்று உயிரின் வாழ்வதற்குப் போதுமானதாக இல்லை. பீக்கிவளுக்கு எப்படியோ ஒரு வேளைச் சொறு கண்டாய் எத்தனையோ பூவுருகெடுத்து விடுமே?

எழுமாவியை நீற்றத்தை மதந்து. ஒத்ததைச் பீக்தொடர, அவன் 'விக்கிவிக்க' என்று பங்கிக்கடத்தை நோக்கி நடத்தான்.

செவ்வி நோநே வந்துட்டாதினால எத்தனைக் கட்டிக் கொண்டாய். அங்கணத்தெழுப்புடன் பார்த்தான். இன்று நோநே இருக்கிறமே இருக்காதோ என்ற கவையுடன் அங்கணம் வரத்தியாரம்மாவின முகத்தைப் பார்த்தான். வரத்தியாரம்மா அவனின் இருவரையும் மாறி மாறிப் பார்த்தான்.

"புறநா வந்து நேர்த்திரைமா?"

"ஆமாம்மா! ஆங்கணவியன்மட பட்ட வந்துப் பங்கிக்கடத்தியே இருந்ததும். நேற்றுத்தான் கட்டியவாத்து நேர்த்து விட்டேன். இதுங்க ஆத்தா குவிலுக்கெ வேண்டுகிட்டிருது. ஒரு வேலை வெட்டி செவியும் வந்திடுமே. உங்களுக்கு நோடி அங்கணம் அம்மா....."

எவ்வம்மா வரத்தியாரம்மாவின காவிய விழக்கடத் தயாராக இருந்தான்.

"நீ என் காவியே விழுந்து என்ன செவ் வது? என்னும் எதுவும் செவிய ஓடியவாது. பகல் நோநே இந்த மாத்திலிருந்துதான் ஆரம்பிக்குகிறது. நூறு பீக்கிவளுக்குத் தான் நோநே வண்டி. இப்பொருத்தெ இருபது பீக்கிவளை வந்து எழுதிவிடுகிறான். நீ வேறுமாதும்....." என்று வரத்தியாரம்மா இருத்தவையையும் செவ்வி அவளும், முருகியையும் பார்த்தான். மகன இவையிருக்க வேண்டும்.

"வேண்டுமானாலும், பெரிய நுபாணம் பார்த்துக் கேள். மெத்தை விட்டுப் பெரிய நுபாணம், பாரும் சொக்குவாக்க விடு. அவசியமிருந்து காவியம் வாக்வி வர. பழைய செவ்விநே....." என்றான்.

எவ்வம்மா மருண்டாதினால நிக்குன்.

மெத்தை விட்டுப் பெரிய நுபாணம் தெரி யாமல் அந்த வாக்வி எப்படி இருக்க முடியும்? அந்தப் பட்டம் அந்த வாக்வி ஒட்டு விக்வி விடையும் குடிவாணமால இருந்த எவ்வத் திசை இரண்டு அடுக்கு விடு கட்டிக்கொண்டு அவர் வந்திய நாளிலிருந்து திசைத்து இருக்கிறதே? உண்மையில் அந்தக் கொய்க் இன்று பட்டவாத்த வாக்விவாண்ட முகப்பொறி விடுக்கியே அவர்தான் வரணம் என்பதையும் அவன் பிறர் சொல்லக் கேட்குகிறான். வார்த்தெட், பூண்ட, பங்கிக்கடம், நோடு, பல் என்னவற்றிலும் அவர் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறார் என்றும் அவளுக்கு எட்டியிருந்தது. இத்தப் பகல் நோநே அவர் ஏதாவது தாது! புண்ணியவாள் என்று திசைத்து அவளுக்கு, அவர் தான் வேலை செய்யும் விட்டு எழுமாவருக்கு தன்மர், அடிக்கடி விட்டுக்கு வகுவார் என்ற திசைப்புகட எழுத்தது. எழுமாவி அம்மாவின் நோபத்தைப் பற்றிய கெடுமைய ஒட்டியிட்டது. வரத்தியாரம்மா ஒத்து மறுபடியும் குப்பிடுவோட்டு விட பெற்றுக்கொண்டு அவன் செவ்வி வந்தான். கறிவால் அப்பையக் கவமாத்ரிக் கொண்டு, இடுப்புக்குக்குப் பப்பய எடுத்து ஆளுக்குக் காவலு விடம் கொடுத்தான்.

"போகல், எதிலுதும் வாக்வித் திசைக்கும். எவ்வம்மாவா போர் எழுத்த காவியம் வாக்விட்டு வாரேன்" என்றான்.

செவ்விக்குக் காவலுணைக் கண்டறிய ஆவல் முகத்திம் தன்மையது. முருகியே,

செட்டகெக்குப் பீக்கிவன் அத்தன்க் நோநை விழுக்கிவிட்டுத் தட்டை எடுத்துக் கொண்டு நேருக் குழாய்க்குக் கிளம்பிவிட்டார்கள். வரத்தியாரம்மா குருத்தி, செட்டகை குவிலுக்கெ இருந்த வேறு-தாந்தளாவிய் அவர்தது ஒரு பெரிய நோட்டுப் புத்தகத்தைப் புரட்டிக் கொண்டிருந்தான். ஏனென்கையெக் குறித்து எவ்வம்மா வினக்க செவ்யுடி அவசியமே இல்லை. குற்றத்தைவிட நோற்றமும் உடையுமே போதும்.

வரத்தியாரம்மாவின கவையம் திரும்ப ஐந்து திசையும் ஆயிற்று. எவ்வம்மா வாக்விப் பப்பய ஓரமாக வந்துவிட்டு, பவத்து தடுவியையுமே பங்கிக் கட்டி அவளுக்குக் குப்பிடு போட்டான்.

".....கொய்க் ஏனென்கல், அப்பன் வந்தாதி, விட்டைக் கவையிடுகிங்க...இதும் செவ்வி நோநையும் பகல் நோநுக்கு நேர்த்திருக்க கெய், உங்களுக்குப் புண்ணியமுகி....."

“இந்தத் தகவல் எவ்வித அளவுக்கு

தேர்தலுக்கு
மத்திய ராஜ்ய
வாக்குவரை
கட்சி அரசு
விவரம்
கேள்வியுடைய
கேள்வியுடைய
கேள்வியுடைய
1951”

அவ்வுருக்கு வரிசை தீவிர எவ்வளவு வரிகளை
வாங்கி எவ்வளவு பெரியவருக்கு வரிகளை
பேரவை செய்தார்.

முதலாவது மூலம் குட்டி. கண்கள் பந்தத்
தில் போட்டிருந்தார். அவருக்கு மத்தியத்தின்
நிதியை வந்தாங்கட்ட. பக்கிவாட்டியானோ
குட்டி. அந்தப் பரிதாபமான பாகம் போகவே
தீவிர கேள்வி அப்படியாக. ஏழாவது
தரம், பிழைத்துக் கொள்ளும் எதிர்ப்புக்காக
வட்டம் மூலம். இரண்டு அடி கொடுத்தா
ரும் அதற்கு விட மாட்டார்கள். தாக்கீத
கொள்வார்கள். பழையபொது, பரிசுத்தபொது.
கார்ப்பொது எவ்வளவு போட்டாலும் அவர்
குட்டி தாக்கீத கொள்ளும். மூலம் போல்
வீட்டுப்புகை போக்தார். தீவிர கேள்வியை
வீட்டிக் கொட்டும் தீவிரம் போடுகட்ட
அவருக்கு வந்தக் கொள்வாது. ஒரு காலக்
கும் எவ்வளவுவாத அப்பாவித் தவறாதத
தவறாததும் குடியும் குளிக்கும் ஆவடி
கும் கொடுப்புகும் அத்திப்பட்டுக்குமாய்
‘அக்கா’ குடியும், பக்கிவாட்டும், படிப்பு
எவ்வளவுக்கு வந்தது இருக்கிறதென்ற
விஷயத்தின் எவ்வளவுவாது அளவிடவாத
பெருமைய இருக்கிறது.

‘அவர் கவியை எவ்விதம், பங்கு இவ்
வந்தது மட்டும் தரவே பக்கிவாட்டி போட்டிருந்
தென்ற இவ்வந்தது ஆளுகை படிப்பார்.
பக்கிவாட்டி அளவிட வந்ததால் அவர் வந்த
திருவார். அவர் வந்ததால் அந்தப் போய்
கிப் பங்கும் வந்திருப்போனோருக்கு இருக்கி
டெயர்’ என்ற அவர் அக்காவைத்துக்
கொள்ளும் போடுவ்வாய் அந்தப் பெருமைய
யேகிப்பரும். இவ் முறை தகவலிடம்
கவலை போட்டுத்தான் மூலத்தவின் அவர்
கவலைபட்ட அவ்வுருவத்து பக்கிவாட்டி
தில் போட்டிருக்கிறார். அவர் பக்கிவாட்டி
வட்டம் என்ற பிழைத்தார். பரிசு தாக்கீத
அளவிடவாத அளவிட மூலக்கட்ட விதம்
போட்டு விடுவார். பருமனின் அவர்
வாங்கத்தக்க இருக்கத் துப்புகி,
பக்கிவாட்டி படிப்பாரை கேட்டுத் தருப்பாய்
வந்ததில் கொள்வாதுத்தார்.

மூலம் போடு கொட்டதால் கவலைப்பி,
எப்படியோ ‘தந்திக்குறி’ அளவிடப் பந்தா
வது பக்கிவாட்டி வந்தது. துறாக்கி விடுவார்.
அவர் அப்படியும் குறுப்பித்தக் காப்பாத்த
முறை போடுகிறார்?

ஆதலால் எவ்வளவுவாத அவர் எப்படியும்
இவ் வந்ததில் தந்தது கொண்டு வந்தே
தவறாததோ இவ்வளவு? எவ்வளவுவாத
வாங்க வந்திருந்த போதும் பட்டபென்றது
கொடுத்தார்.

“அவ்வு? எவ்வளவு தெரிக் வந்தது? மணி
எவ்வளவு வந்தது. தெரியுமையோ?”

ஒரு எட்டிக் தீவிரம் தீவிரம் வந்த
எவ்வளவு பக்கிவாட்டி வந்தது கொண்டு வந்தே
வந்தது. பரிதாபமாய் அவ்வளவு கொட்டிக்
கவலை கொள்வாது.

“இவ் வந்தது. தகவல்கள் போது எடுத்த
திட்டு ஒரு. மணி ஒரு அடிக்கப் போகிறது”
என்று விட்டிருந்து எவ்வளவு.

மூலம் போடு தீவிரத்தவ்வளவுவாத எவ்வளவு
மார் மறுபடியும் எப்பாட்டு அடுக்கும் அவர்
மார் தெருவிட இவ்வளவு துறாக்கி.

“மார் போது, எவ்வளவுவாததால் பக்கிவாட்டி
கட்டித் போடுவார்கள். ஒருவின் வந்தி
தால், எத்தனை தீவிரம்? எப்படியாவது
அவ்வளவு பக்கிவாட்டி கொண்டும” என்று ஒரு
கொடுவதில் தீவிர, அந்தப் குறையும் தெரு
பக்கிவாட்டி போல் எவ்வளவுவாத கவலை வந்தி
தில் தவிரவாத மார்வாட்டி தீவிரம் தீவிரம்
வந்ததில் தீவிரம் பார்த்தார்.

மேற்கூறிய வீட்டு துறாவை அவர் பார்த்த
திருக்கிறார். எப்படி அவரின் கொண்டுமார்வாட்டி
கவலைவாத எவ்வளவுவாத எவ்வளவு அவருக்குத்
தகவல்கள் இருக்கிறது. அவ்வளவுவாத வந்தி
தில் அதுபந்திவாத இப்படி ஒரு வந்திப்பில்
வந்திருக்கவந்திவாத. மார்வாட்டி வந்திவாத
விதித்து வந்திவாதபோதும் வந்தி, பக்கிவாட்டி
வந்தி வட்டம் வந்திவாத வந்தி வந்திவாத இவ்
தாக்கீதத்தில் வந்தி, எந்த அவ்விதத்தில்
வந்தி தீவிரம் கொட்டுப் பழையதிருக்கி. வீட்டு
எவ்வளவுவாத மார்வாட்டி தீவிரம் மாட்டார்கள். எப்படி
விருக்க அந்தப் பெரிய மணித்தில் வந்திவாத
எப்படி வந்திவாத? வீட்டு எவ்வளவுவாத
கொண்டி, எவ்வளவுவாத மார்வாட்டி வந்திவாத
பெருமைய. ஆதலால் எவ்வளவுவாத அளவிட
பாட்டாவி வந்திவாத தீவிரத்தவ்வளவுவாத
வந்தி, வந்திவாத தீவிரம் மார்வாட்டி; பெரு
மைய வந்திவாத தீவிரத்தவ்வளவுவாத
வந்திவாத வந்திவாத இருக்கிறார்?

பக்கிவாட்டிவாத தகவல்கள்வந்திவாத. கவலை
தெருத்தால் இவ் பக்கிவாட்டி.

தகவல்கள் வந்திவாததில் மார்வாட்டிவாத கவலை
தெருவா அது?

மார்வாட்டி, வந்திவாத எவ்வளவுவாத
புறத்திவாத மார்வாட்டிவாத தீவிரம்;
வந்திவாததில் பக்கிவாட்டிவாத வந்திவாத
விருத்த வந்தி பக்கிவாட்டிவாத தெருவோ வந்தி
தகவல்கள்; பக்கிவாட்டி, தகவல்கள், பக்கிவாட்டி
கவலை, கொட்டக்கவலை எவ்வளவுவாத பட்ட
வந்திவாததில் தெருவோ. இந்த தெருவோ
தகவல்கள் அவ்வளவுவாத எவ்வளவுவாத
வந்திவாததில், மார்வாட்டிவாத தெருவோ, மார்
வந்திவாத எவ்வளவுவாத விவாபாரம். தெரு
வந்திவாத. இவ்வளவுவாத அவருக்குத் கொடுத்தி,
விவாபார மார்வாட்டிவாத எவ்வளவுவாத அவருக்குத்
மார்வாட்டிவாத வீட்டுக்கு வந்திவாத தீவிர
தகவல்கள் மார்வாட்டிவாத. மார்வாட்டிவாத தெருவோ
மார்வாட்டிவாத தெருவோவந்திவாத கொள்வார்.

கவலைவாத பக்கிவாட்டிவாத வந்திவாத, மார்வாட்டி
வந்திவாத எவ்வளவுவாத அடுக்கும் மார்வாட்டி
கொள்வாவின் மார்வாட்டி கவலைவாத எவ்வளவு
வந்திவாத தெருவோவந்திவாத தெருவோ
பந்தா மார்வாட்டிவாதவந்திவாத தெருவோ

கலிங்கா டியூப்ஸ்

தண்ணீர், காஸ், எக்சு, கலாய்
குழாய்கள் அரை அங்குலம்
முதல் இரண்டு அங்குலம் வரை
(B. S. S. 1387/1947 - Class A & B)

கலிங்கா டியூப்ஸ் லிமிடெட்

88, சித்தாஞ்சன் அவினியூ, கக்கத்தா-12

(பாக்கிரி: சென்தவார், கட்டாக்)

கேரளம், சென்னை, பாண்டிச்சேரி, மதுரை, ஆந்திர ராஜ்யங்களுக்கு
பிரத்தியேக விநியோகஸ்தர்கள் :

கொத இதிலா கார்ப்பரேஷன்
(சுதானகரீஸ்) பிரைவேட் லிட்.
2, அபிஷயத் தெரு - சென்னை-1

எம். சி. சுந்தரராஜன் & கம்பெனி
289, கக்கத் சாட்ரத் தெரு
பாக்கிரி தெரு. 182 - சென்னை-1

தென் பிராந்தியத்திற்கு காலம் ஏதுண்டுள் :

டி. யூ. பி. ஸப்ளை யர்ஸ் லிமிடெட்
2, அபிஷயத் தெரு - - சென்னை - 1

அடிக்கடி
சிறுநீர்
போதல்

[illegible][illegible]

60 மாத்திரைகள் கொண்ட
பட்டி ஒன்றின் விலை ரூ. 6-75 உட.

(ഇതിൽ പലർക്കും അറിയാം)

•

1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 26

வினா எண் 101: வினா எண் 101: வினா எண் 101 (உ. ம.)
தமிழ் மொழி, செ. 587, கல்வித் துறை

தீட்டிப் பெரியவகில் ஞாந் எங்கெழாவுக்கு
இறைவாகப் போட்டலு.

“வினாவுக்குக் கவனம் கொடுக்கிறேன். ஏதாவது குழந்தைகள் தர்மத்தாகப் பாடுகிறார்கள்?”

“தீவக கொள்வன வேறுமா? பன்னிக்கூடத் தம்பக்க கொடுத்துள்ளது கொஞ்சம்போடு வசிக்கமா விடுவேவ்வாறு கூறவில்லை. இது புதிதாருக்க, திறம் என்னமோ மாநில மருத்துவத்து தீவகத்தீவக, போன வருஷம் லாபவசிய்யாயம் 'கடலூர்' தம்பப் போகக், அருகாமையான பக்கலூர் புதி. விவகத்து தருத்து கூறத்த விடுவதென...”

மேதகர விட்டு ஐயாவின்கு சிவப்பொலி.

“பொருமை, பார்த்து...” என்று,

பலம் போதுமானவர்களுக்காகவும் இரும்
பித்தம் அளவாகியிரு எட்ட வேண்டுமோ?
உணவாகியிரு ஏறாது, அளவாகியிரு அது
விடைக்க வேண்டுமோ? எப்பாட்டு அருந்தின
மேலே வைத்து விட்டு இதற்கிடையாக, சிறு
கடைக்குள் எட்டிய பார்த்தான். உன்விருந்து
கம்பையன், "என்ன வேணும் எங்கம்மா?
அம்மா ஏதாவது சொல்லி அனுப்பிவிடுக
மா?" என்று விசாரித்தான். அவன்
எழுமாவின் தூர உறவுக்காரன். கடைபின்
அங்குக்கு உதாரணம் இருப்பான். "இப்போ
சிறு தொண்டாத்தேன்" என்று தலையி
ழைத்துக் கொண்டான்.

தூய கையினே செய்தத விட்டு தூய
சமாச்சன் வாக்குவதால், அப்படி மூலம்
பொலிசு எடுத்தம் வாக்கி விடலாம் என்ற
தேரே செய்ததில் எந்த வெற்றியின் அவன்
வாக்கன் 'விசு' விசு'சென்று தூர்த்த
தூயவாழ்வரே விருந்தினர்.

அவர் திருப்பிக் கொடுத்த அடிமைப் பிள்ளை ஒருவரின் மூலமாக வெளிப்போயிருந்தான். அந்தப் பிள்ளை அவர்களைக் காணவில்லை என்று சொல்லிவிட்டான். "என்ன காரணத்தினால் அந்தப் பிள்ளை இப்போது இங்கே இல்லை? இதைச் சொல்லுங்கள். இல்லாவிட்டால் உங்களைப் போட்டோடு விடுவோம்." என்று சொல்லியது அந்தப் பிள்ளை. "அந்தப் பிள்ளை எங்கே இருக்கிறான்? அவரைக் காண்க. உங்களைப் போட்டோடு விடுவோம்." என்று சொல்லியது அந்தப் பிள்ளை.

ஆகவே தீர்ப்பித் தொண்டு வந்த எங்கள்
மாவின் முகக் குடத்தை எமமாலி அம்மாவின்
ஒரே எட்டைக் குப்பறிக் கவிழ்த்த விட்டான்.

அவ்வாறு மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களின் தலைமையில் நடைபெற்றிருந்தது. அப்போது கருத்துரைகள், வினாக்கள், பதில்கள், தீர்மானம் போன்றவை நடைபெற்றன. இவ்வாறு மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களின் தலைமையில் நடைபெற்றிருந்தது. அப்போது கருத்துரைகள், வினாக்கள், பதில்கள், தீர்மானம் போன்றவை நடைபெற்றன.

இருட்டிசு துறையில் இரண்டு குழந்தைகளும் ஒட்டிய வயிறுடன் காத்திருந்தனர். நிம்மதிக்கு என்னெனப் வரவில்லை என்றேயும், செல்லி குவியக் கண்டதும் இவ் வந்தனர்.

“*சுருதிநாட்டினினை*”

மதுபிப் பேரவை, பனகாரம் ஒதுக்கீடு. அப்பி தொழில் வாரிசி வந்திருந்தால், சேகர வண்டி வாரிசி வந்த சிம்மாவடி ஒதுக்கீட்டுக் கமிட்டியைப் போட்டு அருப்புப் பற்றி வந்த வண்டியை வாரிசி வந்திருந்தால்

முதலில் பண்ணிக்கொடுத்திருக்கிற சொந்தத் தந்தை கைதாய்ச் சொன்னான். சொல்லி 'அந்தத் தந்தை மூக்குத்தி' பாட்டில் அபிவிருத்திக்குக் காட்டினான். எத்தனை எத்தனையோ ஆகாசச் சொட்டைகள் உயர், எல்லாம்மா நிரந்தர முறித்தான். உண்டதும் இரு குழந்தைகளும் அவளை அழைக்கொரு புறமாக ஒட்டிக்கொண்டு தூக்கிவிட்டார்கள். எல்லாம்மா எப்பாடு பட்டேனும் பெரிய ஜயாவிடம் பணம் சொந்தத்துக்கு எடுத்துப் தரச் சொல்லிக் கேட்டே வேண்டும் என்று உறுதி செய்து கொண்டான்.

மறுதலும் எஜமானியம்மாவின் குணம் எல்லாம்மாளுக்கு வாய்ப்பாக இருக்கவில்லை. எஜமானியைப் புருஷன் மீது கோபம் போனதும்தான் அவர்கள் இருவரும் 'தரும் புறம்' என்று இருந்தார்கள்.

எல்லாம்மானாகக் கடைக்குச் சொந்தெடுத்துச் சென்றமூலம் மெத்தை வீட்டுப் பக்கம் சென்ற குழந்தைபோது, வானவில் ஒரு வேட்டை தாய் அடிக்கண்டத்திலிருந்து எழுப்பிய உணர்வின், குடம் தெறிக்கப் பிச்சாக்கள் தோன்றிய தாயிற்று. உங்களுக்கு 8 காகம் எட்டிய பாய்க்கல் வீடு!

முதலாவது தொங்கப் போட்டுக் கொண்டு பிச்சாக்களின் ஊரறிவுடனாகத் தொந்தரையை அவன் சாலைக்குச் சொந்த அடுக்குடன் நடத்தான். கொட்டைகள் பண்ணிக்கொடுத்திருந்த சொந்தப் பத்தி முடிந்ததாயிற்று போனதும்தான் தெரு குழாய்ப்புறம்.....கட்டை. செவ்விய...செவ்வியதான்!

"சொந்த போட்டாக்களா?" என்று விசாரித்தான்.

செவ்விய உச்சுருவின் உங்கிளன்: "உம், வாத்தியாரம்மாவிடம், சொந்த போட்டாவிடமே தாக்க ஏதையும்கொண்டு அழுதோம். போனது ஒன்றுப் போட்ட சொந்தங்களை; அவ்வளவுக்கு ரொம்பப் போட்டாக் கொ. எங்களுக்கு கொஞ்சம்தான் போட்டாக் கொ. நீ போய் பெரிய ஜயாவிடம் காசும் வாங்கி வரேன் வியே? காசும் வாங்கிட்டு வந்தால் தான் போர் எழுதிக்கொண்டு திரைகள் போடுவார்களா."

"வாத்தியாரம்மா தங்கைய்களாகத்தான் இருக்கிறார்கள். ம், ஏதையும்களுக்குக் கட்டை இருக்கிறது" என்று எல்லாம்மா நடத்தான்.

நீட்டின் ஒன்று இருந்து ஒன்று ஒடிச் கொண்டிருந்தது. எல்லாம்மானாக இன்னும் பிச்சாக்கக் கட்டும் வாகக் குழலவில்லை. எஜமானியம்மான் சொலித்துக் கொண்டு பிறந்த விடு சென்று விட்டான். மருமகன் இவ்வாறு சமயக்களில் வீட்டில் எஜமானின் காதுகொரு அம்மா பட்டணத்திலிருந்து வந்து திரையாக்கத்தைக் கவனிப்பது வழக்கம். எனவே எல்லாம்மானின் கோரிக்கை திரை வேறாக வந்திருந்தது. இவ்வாறு, வாத்தியார் அம்மான் இவற்றும் காசும் வாங்கிவரச் சொல்லிக் கொண்டே பிச்சாக்களுக்குச் சொந்த தருமத்துக்குப் போட்டுக் கொண்டிருந்தான்.

இருபது நாட்கள் சென்றபின் ஒரு சமீக மிழைமலில் எல்லாம்மா சந்தையின் வாகத்தினால் அம்மானின் சந்தித்தான். தன்னைப்போலவே அவன் வாகத்தெடுத்துக் குப்பிட்டான்.

"புண்ணியச் சொந்தது, உங்களுக்குப் புண்ணியம்தான். பெரிய ஜயாவுக்கு ஒன்று

முத்தம், பிராங்கெட்டின் ஹெர்தைத் திருத்தம்

ஆத்தம், பிராங்கெட்டின், ஹெர்தைத் தாக்குத்தத் திரைகள். இருமல், தும்மல். முக்கைப்பு உபாந்தமமாக அங்கு பதும் பக்காவிருக்கவந்தவர்கள் இப் போது வெண்டாபொசு (Nixoderm) அருகில் அந்தத் திரைகளைக் கடைகிளர்ச்சி. இந்த திரை, கிழ்வுறான, அமெரிக்காவுக்குத் திரைத்தந்தின் கழியை வளர்ப்பு வயன், வளர்ப்பு குழாய்கள், மூக்குக்குச் சென்று அங்கு கெட்டியாக அடர்ந்தவன் சவியை இயக்கிக் கவர்த்திரை. பிச்சாக்க் திரை இருமல் தும்மல்களில் கவர்ப்பு வளர்த்துக் குழந்தைபோல் தூக்கமாம். கெமிக்கட்டை வெண்டாபொசு (Nixoderm) வாக்ருக. நிரூபித்திருந்த உபாந்தம் வாய்க்;

இருப் பருக்கள் நீங்கி வீடுநிறு-3 வளில் அதன் ஹெர்தைத் திரைப்படுத்த

திக்மோட்டர் (Nixoderm) முதல் முதலில் உபயோகிக்கத் தொடங்கியதே முன்பருக்கள் வளர்ப்பு மாவளாய் மறைவத் தொடங்கியிருந்தது. இவ்விரை திக்மோட்டர் (Nixoderm) உபயோகிப்புக்கள். கிசரலில் உங்கல் சருமம் மிருதுவாகவும், அழகுறப்பாவுகவும், மாசு மறுகின்றபின் ஆவனக் காண்போகல், திக்மோட்டர் (Nixoderm) சருமத்தின் மீது ஏற்படுக முன்பருக்கள், பிச்சாக்கள், நெய்க்கள், வர்ப்பாள், படை, உட்டிகள் இவ்வளவுக்குக் காரணமானிருக்கின்றன. பூச்சிக்கொன்று கொள்ளும் ஒரு புதிய முறை. இவ்வுரு உங்கல் கெமிக்கட்டை மிருத்த திக்மோட்டர் (Nixoderm) வாக்ருக்கள். முன்பருக்கள் ஒழித்த உங்கல் சருமத்தை உத்தமாவும், மிருதுவாகவும், அழகுறப்பாவுகவும் செவ்விய உத்தரவாதம். அந்தேன்

Nixoderm செந்துப் பெட்டி
திக்மோட்டர் 4ம் வய அனுப்பினால் ஒரு உபாந்தத்துக்கு பணம் வாய்க்.

தான் பார்த்துப் போனான். என் உதவு. உன் புண்ணியம், நீக்கவே சொல்லிப் போ பதிலுக்கிட்டான் ஒரு குடும்பம் சொல்லுக்கத் தன்னை. தாத்தாநீக்க... பொய் பெருட் டுக்கே, அப்பன் ஒரு மோகம். ஆதலா உது மிக்காமல் விழுந்திட்டான்..."

வாத்தியார்ப் பாலுக்கு அவன் தினையு படுத் திக் கொள்ளச் சில நிமிஷங்கள் சென்றன.

"ஓ.....தயா? ஒன்றுதெளிவிக்கிறுத்த பதிலு கொடுக்கே. ஒன்றுமாய் பக்கிக் கடம் வரச் சொல்லு" என்றான்.

எக்கம்மாளான் தந்திப் பெருக்கை வெளி வீட ஓடவென்கி, கடைகைதான் தன்னை வதவாமல் உலர்த்திக் குப்பிட்டான்.

மகிழ்ச்சி பூக்க அவன் அன்று வீடு திரும் பியபோது, கையன் இருக்கி பூக்கிப் படுத்த. "வயிற்றை பதையது. அக்கா!" என்று பவமாகக் கத்தினான்.

"எதிலுதம் வாக்கித் திருவா?"

"ஐயோ, இப்போ அக்கா..." என்று வலி தாளாமல் கையன் உடம்பை முறித்துக் கொண்டான்.

எக்கம்மாளான் பாலுக்கும் வீட்டுத் தெவாவேட மிருத்த வின்கொண்டெய் வீட்டு வாக்கி வந்து வயிற்றைத் தடவினான். இரவுக்குக் 'காப்பி வாய்ச்சிக் கொடுத்தான்.

மறுநாளும் கையனுக்கு வாய்ச்சை, வலி இரண்டும் விடவில்லை.

"பாதிப் பவதுக்குச் சோன் வீட்டு உடம்பு!" என்று அதுத்துக் கொண்டு எக்கம்மாளான் பாலுடன் தாக்கித் தெவாவேட கை வலித்தெவக்கோம் செய்தான். பவன் இக்கி, ஆகப்பதிர்த்துத் தாக்கிப் போனான். டாக்டர் அக்காவை அகலிப் படுக்க வைத்து விடவும், எக்கம்மாளான் பதையகத்தது. வீட் டுக்கு வந்ததும் வராததுமாய்க் கையன் கையன் வேதுகைப் பிடித்துத் தக்கைக்குக் 'காட்டு' எழுதிப் போட்டான்.

திரும்ப வாக்கிதும் மாக்கிதும் ஆல் பத்திரிக்கு நடத்தான். கையனின் உடக் திருவகையென்கும் கொக்கத்தென்கி, இக்கி வென்றும் சொல்வதென்கி. குக்கி உடம்பு கக்கிவாய்க் காய்த்திருத்தது.

"ஒன்றுமே குக்கி மார்பெக்கிடுக்க, அக்கா, தான் லுட்டுக்கு வாரேன், அக்கா..." என்று திருவன் இரக்கியமாக அகலிடம் அலு தான். ஆகப்பதிர்த்து ஒப்பண்ணை வேது, "பீக்கிவைப் பட்டகத்து ஆகப்பதிர்த்து அனுப்பி அபிராஷன் செயலுதம்" என்று அகலிடம் சொல்லிவிட்டான்.

எக்கம்மாளான் பீடு பிடித்துக் கொண்டது. "பீக்கிக்கு ஆதலா வந்திருக்குக்க, பட்டகத்துக்கு அழைத்துப் போய் பெசை ஆகப்பதிர்த்தென்கி லுட்டுவென்குக்க... இட்டுப் போகேன்" என்று டாக்டரிடம் அழைதி கெட்டான், குழைத்து கொண்டு.

அவர் வேதும் சீரும் பார்த்தார். மோகனை செய்தார். "தான் வீட்டு திரென். பெசை ஆகப்பதிர்த்து இட்டுப்போனதுதான் நடகது. குடம் வயிற்றென்காய் வேத்து போலிருக்கு" என்றார் டாக்டர்.

"இத்தமட்டும் 'பெற்றென்கி பிழைத்தோம்'; ஆகப்பதிர்த்தென்கியே ஆதலு இனி" என்று எக்கம்மாளான் பீக்கிவைப் இட்டுப்பீக் தாக்கி

கொண்டு ஒடிவந்து விட்டான். அகலெ தாட்டான அழைத்து வந்து, பரிசிக் கைத் திரும் ஒரு வாரம் செய்தான். கையன் கைர சாக எழுத்து உட்கார்த்தான். மோது திர ளுன். பக்கிக்கும் சென்றான்.

இரண்டு நாட்கள் பக்கிக்கடம் சென்று பவன் மோதுப் கடை கையன், மாக்கிவக் கருக்காய்க்கை வயிற்று தோடியுடன் திரும்ப வத்தான். இரவு பத்து மணி வரை பூடு வாய்த் துடித்தான்.

எக்கம்மாளான் வாய்தும் வயிற்றும் அடித் துக் கொண்டு அலுதான். பெற்றவனைக் காட்டிலும் அதிகமாகக் கதறித் துடித்தான். தன்னை பத்து நாட்கள் இருத்து அவனுக்குப் பதிலாக வீட்டு வேக்கிக்குப் போனான். பிறகு பாலுடன் இரே தாக்கி வீட்டுவீடம் போகி ருவின என்னை பவத்தித் செல்லவை மட்டும் வீட்டுவீட்டு, மருகனை அழைத்துக் கொண்டு போய் விட்டான்.

ஓர் கைம்மாளான் அன்று பவத்தான் வேக்கிக்கு வத் தான். வீட்டுக்கடத்தில் கைப்பலா பாருக்கோ அரி அன்று கொண்டிருத்தான். அரிவா அது? கைதும் மண்ணும், பூறுமாள... வீட்டிக்கு பின்புறத்து அறையில் அருக்கி வைக்கப்பட்டிருத்த அந்தப் பத்து லுட்டை கையும், மகழைப் மேக்தைம் ஒழுங்கிவதாய் தகித்து தெவாமலே மக்கிப் பழுத்தும் சொல்லிட்டான். அதைக் குறித்து ஆறு மாகக் கைக்கு லுக்கு அம்மாளின் கைகை குதையுக் கை தயா பத்து நாட்கள் வீட்டிக்கு எதிக் கொண்டிருத்தார்.

இந்த அரிவா வார் விக்கிக்கு வார்த்து இருக்கான்?

எக்கம்மாளான் பார்த்துக் கொண்டே பீக் கட்டுக்குச் சென்றான். வேது பீக் கட்டுத் தாழ் வாரத்திடு, கைப்பலாத தகையிட்டு ஏதோ பொடி சைத்துக் கொண்டிருத்தான். அருக்கிச் சென்ற பீக் அது செக்கற்பொடி என்று தெவீய வத்தது.

பாத்திரம் துக்க, வேது சைக்க மாட் டானே, அதுவும் தகையிட்டு? அவன் பார்த்தவையென்கி, "போதும், அரைப்படி இருக்கிடுக்க" என்று தயா வத்துவிட்டார்.

அவன் கைவிலாதகன் போல் பாத்திரக் கை கருத்துக் கொக்கிவிக் கொண்டு போட் டுக் கொண்டு துக்கலானான்.

"எக்கம்மாளா! எக்கம்மாளா! இக்கென்காய் கட்டு!" என்று உடத்திர்த்து கைப்பலா கிள்கு கைப் பாய்த்து வத்தது.

அவன் துக்கடப்பலும் கையமாக ஒடினான். அவன் கட்டுக்கையில் தயா ஓர்மாக தாந் கைவிக் உட்கார்த்து கொண்டிருத்தார். கைப்பலா கைக்குப் புத்தகலும் கையமாக தின்று கொண்டிருத்தான். அரிவையின் மக்கை தெடி போக்கினை.

"க்கக்" வீட்டே பீக்கி' கைக்குவன் கீழே எழுதினான்.

"தாது லுட்டை பரிசிகி: இரண்டு மணங்கு புக்: க. சகம்மாள பிளாக்கெட்டிக்கு போட்டுக்க. மீக்காய்த்தான் குணு விக்க..." எக்கம்மாளனுக்கு தெருக்கி கட்டி பாய்த் தாத் போல் இருத்தது. மறுநாளை செக்கி கையப் பக்கிக்கடத்துக்கு அனுப்பினான்.

முன்னெழுது!
இதம் பெருக!
நவீனமாய் இருங்கள்! சார்மிஸ்!

மனமுள்ள சார்பில் டாக்டர் பெயர்
உபயோகித்த சேக் சிக்ஸ் பெரும்
உணர்ச்சிகள் இவை. சார்பில்
குழுவையும் புத்தவாச்சியும்
அளித்திருது ... உணர்வு மிகு
சமீப மனம்
சொண்டது.

சார்மிஸ்
டாக்டர் பெயர்

உணர்வு மிகு சமீப மனம்
சொண்டது.

இருமல்!

இருமலுக்கும்
நித்திரமனை குணத்திற்கு

பி. ஐ. காப் எலிரப்

பெரிய இரும்பு.

டிப்ளோ : மதுரைத்திரை உ. கோ., 151, அழகியப்பா தாங்கு தெரு, மதுரை - 3

தங்கவேலுக்குத் தாய் தந்தையர் இல்லை. அவன் குழலான இரத்தப்போது ஒரு நாள் பாசிடலும் சொல்லிக் கொள்ளாமல் ஊரை விட்டு மறைந்தான். அந்தக் காலத்தில் அவனிடம் அன்பு காட்டியவர்களில் மூத்தவராக இருவரைக் குறிப்பிட வேண்டும். சொந்தவைக் கொல்லியுள்ள பித்தவரென்று நமக்கர்;

சிப்பாய் தங்கவேலன்

வி. எஸ். சுப்பையா

கூடவே இருப்பதும் 'கிரீக் கிரீக்' என்று கத்தமீறும் ஞானியைக் கொடுப்பதும் பெருமிதத்துடன் சொமத்துக்குள் நுழைந்தான் தங்கவேலன். அவன் பிள்ளை ஒரு ஆள் ஞானியைப் பெட்டி ஒன்றும் கள்ள ஸமக்காளதிகைக் கொண்டு வரப் பட்ட படுக்கை ஒன்றும் தூக்கிக்கொண்டு வந்தான். அதற்குத் த அவன் இளம் நெர்ப்புகில்.

அவன் வேறு யாரும் இல்லை பக்கு வானுக்களுக்கு ஒன்றும் கையில் காரி முன் சொல்லிக் கொள்ளாமல் வட்டாளத்திலே சொல்லுகொண்ட ஒழுப்போடு தங்கவேலன் தான். பட்டாளத்திலே திருந்தியவாடுப் பிறந்த மனலின் தொட்டு கத்திக்கொண்ட.

கொண்டதாயிப் பாட்டி காட்டுவான் அவனை இளம் கண்டு கொள்ளான். "அட, என் கிட்ட மனசை! இந்தியன் களிக்க வட்டி அப்பா தான் ஊதக்கு வரி தெரியுமா?" என்று சொல்லும் பிடித்துக் கொண்டு உபாதித்தான். அதன்மீதான் மற்றவர்கள் அவனை அடைவதன் கண்டு கொள்ளனர்.

மத்தெருவர் அந்தப் பூசாரியின் தங்கை போன்றுத்தாய். கையில் சரியான சொக்க மும் சரக்காரியின் எங்கேயாவது வேலை கொடுக் கும்படி பட்டாளாது அதுவாரிகள் கொடுத்த சிபாரிசுக் கடிதமும் அவள் கையில் இருத் தை. பிறகு மண்ணியேயே நல்லின்றுவது என்ற தீர்மானத்தோடு புறப்பட்டு வந்து விட்டாள் கங்கிவையன். இராஜாவதத்தில் தொண்டு புரிந்த அவளது மனம் இப்போது அடிபொட்டு மாதிரிக்குத்தது.

அவள் வந்ததும் வராததற்காக எண்பது வயதுக்கு மேலான பூசாரிக் கிறவரைப்பற்றி அக்கறைவோடு விசாரித்தாள். அவர் படுத்த படுக்கையாய்க் கிடப்பவரையும் கொயில் பூசைவரைக் கூட மறையர்கள் கவனித்துக் கொள்வதையும் அவள் பார்த்தாள்.

தங்கவேலில் கண்டதும் ஆச்சரிய மடைந்த கிறவா படுக்கையிலிருந்து எழுந்து நடமாற்று கொண்டார். தங்கவேலின் அவர் கூட நயலை விசாரித்தபோது, "ஐயம், என் தாய் என்னை எப்போது அறைத்துக் கொள்ளப் போகிறாள்? இனி மேல் சொம்பு நான் இங்கு தங்கமாட்டேன்" என்று கூறினர்.

தாய் என்று பூசாரிக் கிறவர் குறிப்பிட்டது ஸார் அங்குமேயே கொற்றவையவந்தான்.

"பாப்பா ஸார் நீங்கள் இத்தனை வருஷ காலமும் எப்போதாவது வராமல் இருக்க வேறு ஒரு தெய்வம் பெரம் காத்து வந்திருக்கிறீர்கள். நீங்கள் மட்டும் பிறகு உங்களுக்குச் சமாதி கட்டி வைக்கப் போகிறேன்" என்று சொல்லியும் தங்கிவையன்.

கிறவர் கொதுவாகப் பேசினார்: "எனக்கு அடெலமான வேண்டாம். தங்கவேலா! நான் உங்களை நேருவதற்குள் வந்து சொந்தப்போ, அப்பேய் போதும். இந்தக் கிறவனுக்கு

ஏதாவது நீ செய்ய வேண்டுமென்று நினைத் தாய் தான் ஒன்று சொல்லுகிறேன். செய் வாயா?" என்றார்.

"செய்கிறேன் பாட்டையா! ஏதாவதுதான் கூட்டாயும்செய்வேன். சொல்லுங்கள்" என்று மனச்சிறிபுடனும் உறுதிபுடனும்.

"எனக்கு நினைவு தெரிந்த காலத்திலிருந்து இதுவரை கொற்றவைக் கோலியில் விளக்குப் போட்டு மணி அடித்தல் பூசை செய்வது நிறுத்திப் போனதில்லை. இந்த காலகாலத்திலும் நான் இப்போது கொற்றவையதாய். ஆகையால் இன்னும் பூசை செய்வதை நீ கவனித்துக் கொள். பிறந்த மண்ணை விட்டு ஒயிர் போகாதே. குடியும் குடித்தனமுமாக இரு" என்று கூறினார்.

"சரி, பாட்டையா! அப்படியே" என்று வாக்களித்தான் தங்கவேலன் மூன்றின் யோசியாமல்.

பூசாரிக் கிறவரின் கட்டளைக்கு இணங்க, மறுதரவே பூசைப் பணியை மேற்கொண்டான் தங்கிவையன். குவித்து முழுகி விட்டுச் செப்புக் குடத்தில் தண்ணீர் எடுத்து வந்து கொற்றவைக்கு நீராவிடி விடுத்த அக்கறை யுடன் பூசை செய்வதாயும்.

மொத்தமாகச் சொல்லப் போனால் கிறவர் மனமறந்து விட்டார் என்ற குறைவை வெறு சித்திரத்தில் நீக்கி விட்டான் தங்கிவையன்.

தேசியப் பணியை அவன் ஏற்றுக்

கொண்டு நுன்று மாத காலம் கடத்திக்குக் குறி. அவன் கண்ணில் மலிவானதை அடிக்கடி தென்பட்டாய். ஒருநாள் அவனாகவே அவன் மீது ஒரு இய நாள்களை எதிர்த்து விட்டுச் சென் னான். அவதக் கயிற் தங்கிவையன் அங்கு போனான். இவ்விதம் வாய்ப்பு பெச்ச இல்லா மலே அவர்களுமா உருவ வளர்ந்து வந்தது.

எவ்விதும், ஒரு நாள் மாலையில் அவன் வீட்டில் தனியாக இருந்தபோது மாலையிலும் அங்கு

மிருசென்று அப்படித் கொண்டு வான் என்று அவன் சிந்தித் து எதிர்பார்க்கவே இல்லை.

"வாரு? மாலையிலுமையா?" என்று ஆச்சரியத்துடன் விசா ரித்து உரையித்தான்.

"என், மாலையிலும் உன். உனக்குக்கு இதைப்போய் இருக் கிறதோ?" என்று பதில் சொளி யோட்டான் மாலையிலும்.

"இல்லை, இப்போதுப்படி ஒன் றும் இல்லை. கர்மாத தான் கேட் டேன். உனக்கு என்ன வேண் டும்?" என்று பதில் பட்டான் ஒரு மாதிக் கொண்டு.

"மொத்திட்டுப் போகும். மின்ம். நீங்கள் மட்டும் மாதிரியேயே இருந்து போய் கொண்டு கொள்ளிப் பணமாகக் கொண்டு வந்து துக்கி உனக்கு உனக்குவதுமே போகும்."

"மொத்திட்டு கொண்டு பணம் இருக்கவல்லு போகவல்லு இருக்க வான் துக்கு. அதை கொண்டு கொண்டு வந்திருக்கிறேன்."

“பண்டிக்காவதற்கு நூற்றாய் எங்கள் வீட்டைப் பிரிக்கக் கட்டக் கொடுக்கப் பணம் வேண்டும். நீங்கள் நூறு ரூபாய் கட்டாகக் கொடுத்தீர்களா?”

தங்கவேலுக்குக் கட்டென்று எங்கள் பதில் சொல்வதென்று தெரியவில்லை. அவனது துணிச்சலும் அடம்பிடிமான பேச்சும் அவனை எங்கள்வாசை செய்தன.

“மலிவம்மை! சொல்வாய் போனாய் என் பணம் என் கையில் இப்பொழுது இல்லை. ஒரு நம்பகமான புள்ளியிடத்திலே கொடுத்து வைக்கிறேனே.”

“அப்படியா? தான் உங்ககிட்டே வந்து கேட்டேன் பாருங்க. அதைச் சொன்னாய்.”

தான் போலிட்டு கிறான்” என்று சொல்லி விட்டு வந்த கைகு தெரியாமல் காந்தியம் மறைத்து விட்டான்.

தங்கவேலன் தன் அசட்டுத்தனத்தைக் குறித்து வருத்தினான்.

தொப்பிலும் துறவிலும், காயக்காலிலும் வரப்பிலும் தங்கவேலன் மலிவம்மைவைக் காணும்போதெல்லாம் அவனுடைய பேசுதல் துரப்பாய். ஆனால் அவன் உறுத்து அவரிடம் பார்த்து விட்டு வெருட்கொண்டு திரும்பிய போல் விடுவான். இந்தப் பெண்ணிடம் எப்படியும் பேசுவான் என்பதற்குப் பவனாராக யோசித்து நிறுதியில்

ஒரு முடிவுக்கு வந்தான். அதாவது அவன் கேட்ட நூறு ரூபாயும் அவனிடம் கொடுத்து விடுவதுதான். அதைத் தெரிய கொடுப்பதற்கும் துணிச்சல் இல்லை. மலிவம்மை மறுத்தாலும் மறுத்து விடுவான் என்ற பயமும் இருந்தது. எனவே ஒரு அபாயகாசை இட்டிடிக்க வேண்டிய பின்னர், அவன் வீட்டுக்குச் சென்று கலியாணம் படிக்கட்டிக் ரூபாய் கொட்டுகளை ஒரே கட்டாகக் கட்டி வைத்து விட்டுத் திரும்பி வந்தவிட்டான்.

இரண்டே நாட்கள் அறிந்த பின்னர் அவன் முன்னாள் முடித்துக் கொண்டிருந்த போது ஒரே ஒரு நபர் மட்டும் திருத்தி வாய்க்கிக் கொண்டுவந்ததாக வெளியில் காத்திருந்தது தெரிந்தது. அது வேறு யாராகிலும், மலிவம்மைதான்.

திருத்திதைக் கொடுத்துக் கொண்டு. “என்ன உங்கைப் பார்ப்பதே குதிரைக் கொம்பாக இருக்கிறதே?” என்றான்.

“அதெல்லாம் இருக்கட்டும். நாளைக்கு இருட்டில் பிறகு எங்கள் வீட்டுக்குப் பின்புறமாவுள்ள தெருப்புக்கு வாய்க்க. உங்கள் பணத்தை வாய்க்கிக் கொண்டு போய்க், குருக்கருக்கும் தெரியாமல்.”

“சரி” என்றான் தங்கவேலன்.

மறுநாள் காலைவிருந்தே அவன் மனை இருதியிலே இருக்க. இருக்க நிச்சயம் இருந்து விடுபட ஏதாவது வழி காட்டா என்று யோசித்து வளைவாய் பார்த்துக் கொண்டு

வெகு நேரம் யோசித்துக் கொண்டிருந்தான். ஒன்றும் அவன் புத்தியில் பிடிபடவில்லை. அதன் சமயம் பொன்னுத்தாயிப் பாட்டி வந்து அவன் நித்திரையைக் கலைத்தாள்.

“அப்பா தங்கவேலா! என்ன விட்டது தான் இருக்கிறது?” என்று பேச்சை ஆரம்பித்தாள் பாட்டி.

“ஆமாம்! விட்டதுதான் இருக்கிறதே. கொந்தவை வயதுக்குப் போய்கிட்டு வர காபா” என்று யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறதே.”

“சரிதான், சரிதான். அன்னாரு இருந்த போது கோவிலில் எப்படியும் பார்த்துக் கொள் காறோ. அப்படியே நீ பார்த்துக் கொள்ளு

கிறதைப் பற்றி காராருக் கெய்காம் தொம்ப சந்தேகம். அதைக் கேட்கிற போது எங்கரும் மனசுக்குத் திருப்தி.”

“தாமம்...” என்றான்.

“ஆமாம்! கலியாணத் தைப் பற்றி ஏதாவது ஐடி வுக்கு வந்திருக்கிறதா?”

“தாமம்...கலியாணமா? ஆமாம், பாட்டி ஒன்னு யோசித்த வைக்கிறுக்கிறதே. கலியாணம் பண்ண வேண்டியதுதான். விட்டு வேலை செய்வான் இல்லாமல் சந்தைமராகத்தான் இருக்கிறது.”

“அதைத்தானே நானும் அந்த நான் பிடிக்கக் கொள் கிவிட்டு இருக்கிறேன்.”

“வந்து.....வந்து நம்ப கைநில மலிவம்மை” என்று ஒரு பொண்ணு.....

பாட்டி “உம்” கொட்டவில்லை. அவன் முகத்தையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

“.....அதைக்கட்டிக்கிட்டாக என்ன என்று ஒரு யோசனை.....”

“தங்க வேலா! பண்ணினேன், போ. இருந்த இருந்து அவரிடம் போய் காராவது கட்டுவாய்க்கா? வேண்டாம். தங்கவேலா! அவன் ஒரு காவாயும் பொண்ணு. நல்லப் பொண்ணு என்று எங்கரும் சொல்லியிருக்க. கலியாணக் கட்டிக் கொள்கிறது கைப்படற துக்கா-செடெப் படறதுக்கா?”

“சரிதான், சரிதான்!” என்றான் தங்க வேலன்.

“பாட்டியிடம் மலிவம்மைவைப் பற்றி ஏன் பேசுகா எடுத்தோம்” என்று வருத்தினான். தங்கு இருட்டி ஒருவர்க்கும் ஒருவருக்குத் தெரியாமல் இருந்தது. ஒருவரும் அறிந்து கொண்டதாக வண்ணம் தொப்பை தொக்கி நடத்தான். மலிவம்மை அவனுக்காகக் காத்துக் கொண்டிருந்தாள். போனதும் பணத்தைக் கொடுப்பான், வாய்க்கிக்கொண்டு வந்துவிட வேண்டும் என்பதுதான் அவனுடைய எண்ணம்.

“மலிவம்மை! நீ கேட்டென்னுதானே பணத்தைக் கொடுத்தேன்” என்று தயக்கிய படியே சொன்னாள்.

“பணம் கொடுக்கிற வண்ணமா இது. ஒருவருக்கும் தெரியாமல் இருக்காய் போல் வந்து எங்கள் வீட்டில்—”

உங்களுக்கு அதிக சக்தி அவசியம்

நீங்கள் சரி தளர்ச்சியிலும், நோயற்ற
இருக்கிறீர்களா?

நீங்கள் சக்தியற்றவர்களாக இருக்கிறீர்களா?
அப்படியென்றால், உங்களுக்கு க்ளூகோலிடா
அவசியம். க்ளூகோலிடா உங்களுக்குத்
சக்தியை ஊட்டுகிறது. க்ளூகோலிடாவில்,
சத்தத்துடன் சர்க்கரையும் கலந்துகொள்ளும்,
சர்க்கரை சேர்த்துள்ளது. இதனால்
க்ளூகோலிடா, உங்கள் தேவதிற்து
அவசியமான சக்தியை உங்களுக்குத்
தேவையான சமயத்தில் அளிக்கிறது.

க்ளூகோலிடாவிலுள்ள விடமின்கள்,
உங்களை பலமுன்னவர்களாக்கி, சுறுசுறுப்
படும், ஆரோக்கியத்துடனும்
இருக்கச் செய்கின்றன.

க்ளூகோலிடா

வெகு விரைவில்
சக்தியூட்டுகிறது

காபன் பிதாடகடஸ கோ + டிசுதாமா பிசாவேட் லி
பம்பாய்-1

சென்னை : மாரி அன்ட் கம்பனி லிமிடெட்

உங்கள் கேசத்தை அதிக கருமையுடனும்
பகட்டுடனும் வைக்க குளிர்ச்சியான வெண்ணிற
ப்ரீல்க்ரீம் உபயோகியுங்கள்

[illegible]

புதுப் பதிப்பிலும் அ. ச. நாயுடு திருவருங்குடி ராட்டினால்குமார் என்பவர் செய்திருந்த இரத்தினம் அருமை திருத்தரேசுவரர் கோயிலுக்கு, உத்தரவு இல்லாமல் பரிமாறியிருக்கிற தவறு தவிர்த்ததற்கும் அருமையாகியிருக்கிறது. நான் மூன்று பத்திரம் இது திருத்தரேசுவரர் கோயிலுக்கு அனுப்புகிறேன்.

தமிழக அரசு தலைநகரம் திருச்சி உபநகரமாக்கித் தரும் முறைப்படி 12-ம் பாதையில் 1-ம் பாதைக்கு இடையில் உள்ள பாதைகளை ஏராளமாகத் திருச்சி உபநகரமாக்கித் தரும் முறைப்படி நடத்தப்படும்.

ஸாழ்க்கைகளில் வெற்றிபெற்றவர்கள்

ப்ரீஸ்க்ரீம் **BRYLCREEM**

உபயோகிக்கிறார்கள்

தமிழ் வாராந்தரம் (திருத்தியா) மீதானே உரிமை உரிமை

"திருட்ட பணத்தைக் கொண்டு வந்து வைத்து விட்டுப் போவார்களே?"

"தெரியாமல் சென்ற எந்தக் காகிலும் திருட்டுத்தான்!"

"வெண்டாயம், மயிலம்மை! அந்தப் பணம் உங்களுக்குதான். நீயே வைக்கலாம்."

"இத்தான். உங்க பணத்திலே ஐம்பது ரூபாய் இருக்குது. மீதம் தான் இதே நேரத்திலே இங்கே வந்து காங்கிக் கொள் ளுகம்" என்று.

"சரி! மயிலம்மை தானாக வந்துவிடுவாள். இப்போ புரே நேரம் கடந்து போகப் போகுது" என்று சொல்லி வண்ணம் ஓரே ஓட்டமாக அங்கிருந்து கொழிக்கு ஓடினாள்.

அன்று நேரம் தவறாமல் புரே நடந்தது அம்மன் செயல் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். புரேப் பணியை ஏற்றுக் கொண்டது விழுந்த இதுவரை அவன் இங்கு தடு மாறியதில்லை. 'சே! மன்னவாழ்வும் இனி அந்த மயிலம்மைமையப் பற்றி நினைக்கவே கூடாது' என்று தீர்மானித்துக்கொண்டான்.

"அம்மா, தாயே! தான் அவரைப் பற்றி நினைக்காதிருக்க மனத்தில் வரு கொடுக்க வேண்டும்" என்று தோப்புக்கரையம் போட் டுக் கண்ணதிலும் அடித்துக் கொண்டு தெருஞ்சாண்டிகையாக அம்மன் மூக் கிழுந்த மூயிட்டான்.

ஆனால் ஏனோ அந்தப் பொய்க்காத மயில் அவரையே நினைத்து நினைத்து மருவியது. கோபத்தோடு அவன் போய்ப்போது கூட அவரைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கலாம் போக இருந்தது. பலவாறாகச் செறித்து இறுதியில் ஒருவிதமான முடிவுக்கு வந்தான். ஓன்று அவரைப் பற்றி நினைக்காமல் அம்மன் புரேவைப் ஒழுங்காகச் செயல் வேண்டும். அம்மது அந்த ஈனம் விட்டுப் போய் விட வேண்டும். இரண்டில் எதைச் செய்வது என்ற பிரச்சனை அவன் மனத்தில் நீரிமரக் கழுந்து நின்று. காலாடியப் பெண் என்று பெயர்செடுத்த அவரைக் கல்வரையம் செய்து கொண்டால் ஈனரார் ஈனம் செருகுவார் களோ என்ற பீதியும் அவன் மனத்தை அகிக்கத் தொடங்கியது. கிழத்த மன கதரிய டும் உறுதியும் வாய்ந்த அவன். பாட்டியின் கோபத்திற்கும் ஈனரார் ஏக்கலும் அடுகினால்.

முதல் நாள் கோயில் மணி வெகு நேரம் அடிக்கவில்லை. வழக்கத்துக்கு மாறாக இரண்டோடு தரம் ஒலித்தவிட்டு நின்று. தங்க வேண்டுகூட உடம்பு சரியில்லையா என்று சொல் கொண்டு கூட அவன் காதில் கிழுகிறது. எது என்னவாழ்வும் மயிலம் மையை மீண்டும் செறிக்க வேண்டும் என்று ஆதிரைப்பட்டிக் கொண்டிருந்தான்.

இருட்டியது. நோய்ப்புகுந்த தன்மறை லாகப் போனான். அவன் அவனுக்காகக் காத்திருந்தான்.

"இத்தான் உங்கள் ரூபாயில் இன்னொரு மூம்பு" என்று கிடுகினாள்.

"மயிலம்மை! அந்த ரூபாயை நீயே வைக்கலாம். இந்த மாதிரி என்னை வதைக் காடு" என்று கெடுபெயர்வண்ணம் சொல் ளும் தங்கவேனல்.

குருள்: தன் இரும்புக் குண்டாய்க் கைத்தொட்ட உங்களைமேல் உடம்பு சொந்தமேது! ஓட்டி இரும்புக் குண்டு - உடம்புமேல் இரும்புக் குண்டாகக் கைத்தொட்ட உங்களைமேல் சொந்தமேது! எந்த உங்களைமேல் சொந்தமேது? உங்களைமேல் சொந்தமேது? உங்களைமேல் சொந்தமேது?

மற்றவர்: ஓட்டி உங்களைமேல் சொந்தமேது? உங்களைமேல் சொந்தமேது? உங்களைமேல் சொந்தமேது?

"உங்க ரூபாயை வைக்கிறதற்கு அதுக்கு என்ன அர்த்தம்? நீங்கள் என்னு ளாரு?" என்று ஒரு பெரிய வெள்ளியைக் கேட்டான் மயிலம்மை.

"நான் பாடுதான் மயிலம்மை. ஆனால் உங்களைக் கவியாணம் செய்து கொள்ள ளும் என்று என்னுக்குக் கொள்ள ஆகலாம். உங்களைக் கவியாணம் கட்டிவிட்டு இந்த ஈனிய தான் எப்படிக்கு குடிவிடுப்பது!"

"என் கொள்ளலாம்? என்னைக் கட்டிக் கிட்டு இந்த ஈனிய எப்படிக்கு குடிவிடுப்பது? தன்னா இருக்கே உங்க பேச்சு. என் தான் ஒரு பெண்ணை உங்க கண்ணிலே படல் கியோ?" என்று அவன் முகத்துக்கு நேராகக் கேட்டு விட்டான்.

தங்கவேனல் பட்டாளத்து வீரன்தான். அங்கு வந்த காவத்திலே நுழைந்திருப்பதற் கெனவே போட்டிருக்கினான். இருந்தாலும் அந்தப் பெண் சிறந்ததுக்கு முன்னும் அவன் நடுங்குகிறான்.

"மயிலம்மை ஒன்னு கேட்கிறேன். என் கூட வந்து கிடக்கிறா? எங்கேயாவது என் னானது நேரத்துக்கு ஓடிப் போய்விடலாம்."

"என் ஓடிப் போகலாமாம்?" என்று கேட்டான் அவன்.

"வந்த தயார் என்று தானாக இருநே நேரத்துக்கு இங்கே வந்து இரு. என்ன?" மயிலம்மைவிடமிருந்து பறிய இல்லை.

"சரி என்று சொல்லு. உன்னுடைய பதிலில் தான் என் தீர்மானமும் இருக்கிறது!"

"சரி" என்று மயிலம்மை. அவனுக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லை.

"சரியாக இருநேரத்தின் இங்கு வருவேன். எட்டரை மணிக்குத் திரைக்கே போகும் ரயிலில் போய் விடலாம்" என்றான். "புரே நேரம் வந்துவிட்டது" என்று சொல்லிவிட்டு ஓட் டம் பிடித்தான். அவரைப்பார்த்துக்கொண்டு அவரையும் தீர்வுக் மயிலம்மை.

அன்று வழக்கத்துக்கு மாறாக அநிக நேரம் மணி அடித்தான் தங்கவேனல். அவனுடைய கண்ணில் மனமாவென்று கண்ணீர் சரிந்து கொண்டிருந்தது. அம்மன் முகத்தைப் பார்த்த அவனுக்குத் கதிரியம் இல்லை. குனிந்த முகத்தோடு கோயில் திருக்கைவுகளை இழுத் து சாத்திப் பூட்டிவிட்டுத் திரைக்கோலை இடுப்பில் செருகிய வண்ணம் போனியே ச. குமார விட்டை நோக்கி நடந்தான்.

“ஹா! இந்தக்
கண்ணா பக்க
கூட தாக்கக்
கிடக்கு கம்பெ
யோடுதான்?”

“கணம் மத்தி
ஹாவுக்கு மத்தி
ருக்கு, எடுத்துக்
கிடக்கும் யோடு
தான்?”

மாத்ர ஆனதும் அரண்மனையிலிருந்து வெளியே வந்தான். ஒரு திருவிளக்கு போல் கொழிதுக்குள் நுழைந்து அவன் இருவரத் தவிர யிழிவது போகிடுத்தது. விளக்குக்கு அப்பரிமிதமாகப் என்னென்ன வந்திருந்தான். நெடுஞ்சாண்டிகையாக விழுந்து கும்பிட்டான். பின்னர் கதவுகளை இழுத்துப் பூட்டி விட்டு விட்டை தோக்கி நடத்தான்.

பெட்டியிலிருந்து ரொக்க ரூபாயும் வேட்டி எட்டைகளையும் எடுத்து ஒரு சிறு பொட்டை மாகக் கட்டினான் தங்கியெனன். எக்களரில் எங்கேயாவது சிப்பந்தி வேலை கொடுக்கும் படியாக அதிகாரிகள் அவன் பட்டாளத்தை விட்டு நீங்கும்போது கொடுத்த சிப்பரிகக் கடித்தல்வகை மத்திரமாக எடுத்துச் சட்டைப் பையில் வைத்துக் கொண்டான்.

குறித்த நேரம் நெருங்கிக்கொண்டிருந்தது. மணிக்கால இருட்டு. இரண்டாம் பீதியை வென்று வேறு தூறிக் கொண்டிருந்தது. எட்டை மணிக் குக் கிழக்கு தோக்கிச் செல்லும் கண்டிவாய் பிடித்தான் வேண்டும்.

மணத்தைத் தெரியப்படுத்திக் கொண்டு தோப்பை தோக்கி நடத்தான் தங்கியெனன். மயிலம்மை அவனுக்காகக் காத்துக் கொண்டிருந்தாள். அவன் கொண்டு வந்த பொட்டைத் தை அவன் கையில் கொடுக்கான். “என்ன யோசிக்கிறாய், நட” என்றான்.

மயிலம்மை மூச்சு நடத்தாள். தங்கியெனன் அவன் நிழலியோல் தொடர்ந்தான். தோப்பைக் கடந்து மதரப் பாவத்துக்கு அவர்கள் வந்து விட்டார்கள்.

கோயிலில் கண்ணாலைவென்று மணி அடிக்கும் சத்தம் கேட்டது. தங்கியெனனுக்குத் “திடீ” என்றது. “திடீ, மயிலம்மை” என்று சொல்லி விட்டுத் தன் இடுப்பைத் தடவிப் பார்த்தான். இடுப்பில் செருவிய கோயில் திறவுகோல் பக்கிரமாய் அப்படியே இருந்தது. அதைக் கோயில் படியிலேயோ அங்கு தன் விட்டியேவோ வைக்க மறந்து போய் விட்டான். அவன் மனத்தில் அது பாராது கங்கியப் போல் அழுதிடக் கொண்டிருந்தது. அதோடு அற்புத ஆய்ந்திடுகெனத் மேலாகத் தைத்தோறும் ஒலித்துக் கொண்டிருந்த மணி இனி ஒலிக்கப் போவதெனியே என்ற ஏக்கம் வேறு சேர்த்து கொண்டது.

ஆனால் கோயிலைத் திறந்து மணி அடித்துப் பூசையை நிறைவேற்றியது யார்? தன் குடைய செயல் எவ்வாறு மறைந்திருந்தது பார்த்துக் கொண்டிருந்தது யார்?

“மயிலம்மை! திருவிளக்கு, தான் புறப்பட்டுப் போகலாம். தான் கோயிலைப் போய்ப் பார்க்க வேண்டும்.” அவனுடைய வேகம், தடித்துப்பிடி எதையும் திறந்த முடியாத என்ன கண்டான் மயிலம்மை. அவளைப் பின் தொடர்ந்து திரும்பி வந்தான்.

“நீ விட்டுக்குப்போ, மயிலம்மை, தான் தோப்பில் எங்கெல்லாம்” என்று சொல்லிவிட்டுக் கோயிலைத் தோக்கி விசைத்து நடத்தான்.

கோயில் கதவு பூட்டியது பூட்டியபடியே இருந்தது. விளக்கு பிரகாசமாக எரிந்து கொண்டிருந்தது. கதவைத் தள்ளிப் பார்த்தான். பூட்டி விசைக்கும் கதவு எப்படித் திறக்கும்? அதுவும் கொற்றவைக் கோயில் கதவுக்கு ஒரே திறவுகோல்தான் உண்டு என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள்.

இடுப்பில் இருந்த திறவுகோலை எடுத்துக் கதவைத் திறந்து கொண்டு உள்ளே போனான். யாரும் வந்து போனதற்கு ஓர் அதிருதியும் இல்லை. நாடாபக்கமும் பார்த்தான்.

மணி மட்டும் தகரவில் உருண்டு விடத்தது. அதைக் கவராமல் பக்கையில் வைத்ததாக லாபகம். மணி எப்படி உருண்டு விழுந்தது? மணியை எடுத்து அது இருக்க வேண்டிய இடத்தில் வைத்தான்.

“தாயே! என்னை மயனித்து விடு. இனி தான் உன் காலடியை விட்டு வந்தேயும் ஓட மாட்டேன்” என்று நெடுஞ்சாண்டிகையாக விழுந்து கும்பிட்டான்.

மீறதான் ஏதோ விடா மனது பெய்து வெளிச்சாடுபோல் அவனுக்குத் தோன்றியிருந்தது. கண்கள் வேறு மாறுதல் எதுவும் இல்லை. எவ்வாறு அது அதன்படி நடந்து கொண்டிருந்தது.

அன்று மத்தியானமாகப் போன்றதுதாயிப் பாட்டி வந்தாள்.

“அப்பா, கங்கியேறு! தேற்றே உள்ளத் தேடிப் பார்த்தேன். ராத்திரி கூட ரொம்ப நேரமா வரவில்லை. பூசை முடிச்சுவிட்டு எங்கே போயிட்டே?” என்று கேட்டாள்.

“ஏன் பாட்டி?”

“இங்கே, எத்தனை தான் ஒத்தைக் கட்டையா இருக்கப் போறே? என் கண் உள்ளபோதே, ஒரு பெண்ணைக் கட்டிக்கோ. நீ ஆசைப்பட்டாய், உனக்குப் பிடித்திருந்தாய், அந்த மயிலம்மைமடியே கங்காணம் சென்று சொன்னேன். நானு வேண்டாம் என்கிறேன். அவள் நல்லவள்தான். ‘வேடுக் வேடுக்’ சென்று பேசலாம், அங்கனவுதான். கங்காணம் ஆனால் சரியாகப் போயிடும்.”

“எனக்கு அவளைப்பற்றி எவ்வாறு ஒன்றும் தெரியலா. உனக்குச் சம்மதமானால் சரி தான். உன் இஷ்டப்படியே செய். ஆனால் ஸ்ரீரார் ஏதாவது சொல்லுவார்களோ?”

“அப்படிச் சொன்னால், என் கண்ணு! இப்போது எவ்வாறு ஏற்பாட்டையும் பண்ணி விடுகிறேன். தான் எம்மதிக்கு விட்டால் ஸ்ரீரார் என்ன சொல்லக் கிடக்கு?” என்று குதூகலத்துடன் சொன்னாள் பாட்டி.

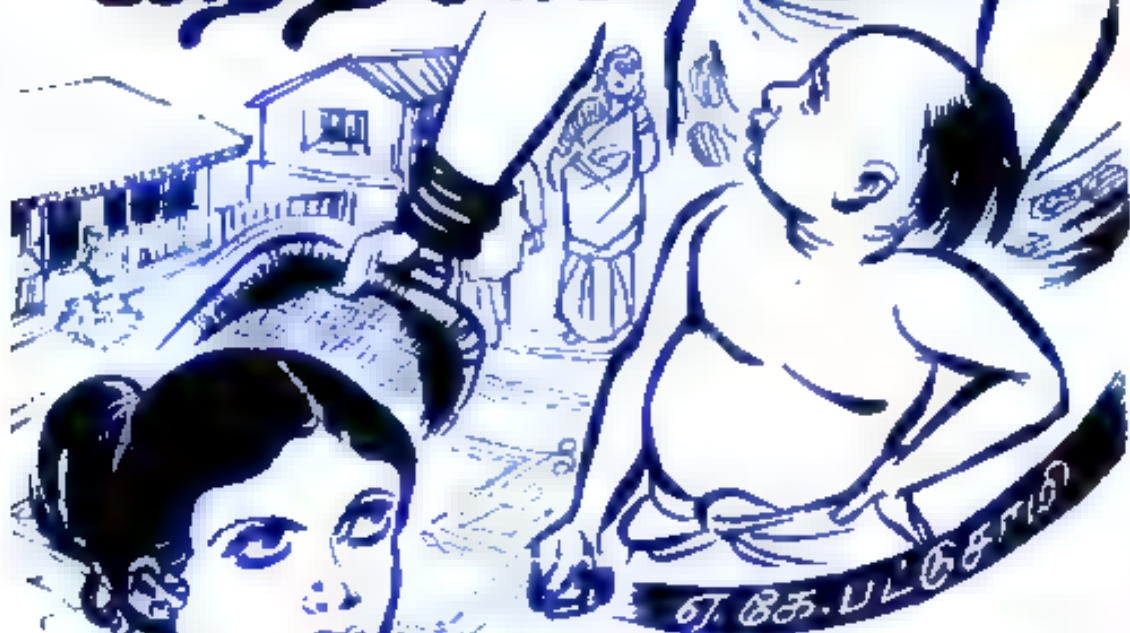
பாட்டியின் மனமாற்றத்துக்குக் காரணம் கொற்றவைமயின் அருள்தான் என்று என்னையுணர்விக் கொற்றவைமயை மனத்தில் திறந்துக் கும்பிட்டான் தங்கியெனன்.

பத்தொன்பதாம் அந்நியாயம்
சினிமாவுக்குப் புறப்பாடு!

முத்தம்மா ஸ்கூல் தன் தம்பி
போஸிஸ் உத்தியோகத்தில் இருப்
பதில் எம்வசலோ பெருகிய
தான். கந்தசாமியும் தினத்
தோறும் அவளிடம் "இந்தக்
திருடிகளப் பிடித்தேன். அந்தப்
செடியைப் பார்த்துப் பிடி
வேன். பாரே அந்தப் போலீசு :

கான்ஸ்டபிள் கந்தசாமி

பட்டணமே அதிர்ந்து
போய்" என்று எதையா
வது அன்று கொண்டு
இருந்தான். இப்படி ஊர்
புராவையும் கலக்கும் தந்தி
தம்பி பக்கத்து வீட்டு ரத்தம்
மானிஸ் கொட்டி அதை
அடக்குவதற்கு ஒரு வழி
யும் எண்ணிக்கையே என்று
வேருவாகக் குறைப்பட்டுக்
கொண்டிருந்தான் அவன்.
அந்தப் பெட்டை முழுவதும்
போய்விட்டான் வீடு என்று

பலபத்திபுடன் அஞ்சலி செலுத்திக் கொண்டிருக்க, இந்த ராங்கிக்காரி மாதிரித் துலிக்கட மரியாதையின்றி, அவளைக் கண்டாலே ஏளனமாகச் சிரித்துக் கொண்டிருந்ததைக் கண்டு அவனது மனம் புண்பட்டுக்கொண்டிருந்தது. தம்பியும், "ஊம்மா இரு, அக்கா!

"ஏய்! நானும் பார்த்துக்கிட்டே வரேன். ஏது வர வர உன் திமிர் ஏறிக் கிட்டே போகுது? குப்பையை எடுத்து வந்து கொய்த்து மேலே கொட்டு கிறியே!" என்று புத்தத்தை ஆரம்பித்து வைத்தாள் முத்தம்மாள்.

"என்ன! 'ஏய் ஏய்' என்று மாடா ஒட்டுறோ! நான் குப்பை கொட்டுகிற இடத்திலேகோவும் போட்டு வைக்கட்டு என்னமோ குதிக்கிறியே!" என்று எதிர்பாணம் தொடுத்தாள் முத்தம்.

சுமார் அரைமணி நேரம் வரையில் மின்னலும் இடியும் மழையும்போல் புத்தம் முழங்கி ஓய்ந்தது. மருதம்மாவின் மகனுக்கு இதெல்லாம் வேடிக்கையாக இருந்தது. அவர்களது புத்தத்தை அவன் வெகுவாக ரசித்தான்.

கந்தசாமி வீட்டுக்கு வந்ததும் வரா ததுமாக முத்தம்மாள் விஷயத்தை அவனிடம் கூறி முனையிட்டாள்.

'பிளான்' போட்டுக் கிட்டே இருக்கிறேன்!" என்று வேகு நாட்களா

கச்சமாதாவும் படுத்திக்கொண்டே வந்தான். அன்று காசியில் முத்தம்மாள் தெரு வாகையில் தண்ணீர் தெளித்துப் பெருக்கி லட்சணமாகக்கொண்டிருப்பது விட்டு வந்தே நுழைந்தாமோ இயல்பாயோ, மருதம்மாவின் ஒரு முறம் குப்பையைத் தொண்டு வந்து அவள் போட்டிருந்த கொய்க்கின் மேல் கொட்டினிட்டாள். கந்தசாமி அப்பொழுது வீட்டில் இல்லை. வெளியே போயிருந்தான்.

அவன் தனிவான குரலில் கூறினான்: "ஊப் சிப் என்று இரு அக்கா! என் 'பிளான்' வேலை செய்ய ஆரம்பித்து விட்டது. வரிசையை விசி விட்டேன். கண்டி இலுக்கவேண்டியதுதான் பாக்கி! தங்கவேலும் அவங்க அதன் வரும் தம்ப பிடியிலே வசாரா நாட்டிக்கிட்டாய்க்!"

"ஆமாம், இதை நியும் எந்தையோ தாளா சொல்லிக்கிட்டே இருக்கே!" என்று அலுத்துக்கொண்டாள் அவள்.

"இதுதான் உனக்கு அவசரப் புத்தி என்பிறு! செய்கிறதை வழியாகச் செய்யணும்! பார்த்துக்கிட்டே இரு!

இன்னும் இருபத்திரண்டு மணி தூரத் திலே அந்த மருதம்மா உன் காலிலே வந்து விழாதபோனால், என் என் மீளையை எடுத்து விடுகிறேன்!" என்று சபதம் செய்கான் கத்தசாமி. முத்தர் மான் அந்த விரலின் கட்டியையைக் கேட்டு மலைத்துப் போனான்.

மறுதினம் ஸ்டேஷனுக்குப் போன கத்தசாமிக்கு எத்தனையோ முக்கியமான அலுவல்கள் இருந்தன. முதல்தரப் பிண்டி சரிவரப் புகாரி கொடுத்தாரா, மேற் கொண்டு என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டார்கள் என்றெல்லாம் விசாரித்துத் தெரிந்து கொண்டு வந்தான். புகவருக்கு அவன் சொல்லிக் கொடுத்த பாடம் விண் போகலிலே என்று தெரிந்தது. இவ்ஸ்பெக்டரும் ஸ்டேஷன் ஸரட்டரும் கான்ஸ்டபிள் வேலப்ப ஐடன் அகருடைய வீட்டுக்குச் சென்

முத்தர் மான் கூறினான்: "தம்ப மருதசேன் வந்திச்சு, தம்பி! சிலிமாவுக்கு இரண்டு பேருக்கு ஒரு பாஸ் கொடுத்தாட்டுப் போயிருக்குது. ராத்திரி ஐட்டத்துக்கு முடியாமலான அரைச்சுக் கீட்டுப் போய் வந்துடு!"

"சரிதான்! மருதசேன் வந்தானா!"
"பாவம், நல்ல பிண்டி! நீ இவ்வாத சமயத்திலே வந்து உன் உடம்பைப்பற்றி விசாரிக்கட்டுப் போகுது!"

"நியாயம்தானே, என் உடம்பை விசாரிக்கணுமானால் ஸ்டேஷனிலே கேட்காமல் நான் இவ்வாதபோது இங்கே வந்துதான் சரி அப்படி வந்த போது சிலிமாவுக்குப் பாஸ் வேணுமென்று கேட்டிருக்கலாக்கும்!"

"நான் கேட்கவில்லை" என்று சொன்னான் முனியம்மாள்.

"சரிதான் தெரியுதே! ஏன் எங்கப்பா குதிருக்குவனே இவ்வேங்கறே! அவ

ளார்கள் என்றும் கண்ணம்மாளும் தங்க வேதரலின் வீடு சந்தேகம் என்று விஷயத்துக்குக் கண் மூக்கெல்லாம் ஓட்டவைத்துச் சொல்லி யிருக்கிறான் என்றும் வேலப்பன் மூலமாகத் தெரிந்து கொண்டான் கத்தசாமி.

மாடையில் அவன் விடு திரும்பியபோது மூலியம்மாள் அவனைப் பார்த்துப் புன்முறுவல் பூத்தாள். அவனைக் கண்டாலே புன்மைக் கண்டதுபோல் பதுங்கும் மூலியம்மாள் அன்று அவனைப் பார்த்து விட்டதும் புன்னகை புரிந்ததைக் கண்டு கத்தசாமி அதிசயித்தான்.

கையே வந்து உன்னை இட்டுக்கிட்டுப் போகச் சொல்லக் கூடாது?"

"நல்லாச் சொன்னே! ஒரு வயதுப் பொண்ணை காரான் கூடலா அனுப்பு வாங்க?" என்னுள் முத்தம்மாள்.

"அவன் கூட அனுப்பினால் என்ன? அவன் நல்ல பிண்டியாகச்சே அக்கா!...

இவ்வென்ற நியை அவரை அழைக்கக்
கிட்டிப் போ!'' என்னும்.

''எனக்கு உடம்பு சரியாக இல்லை,
கத்தசாமி. நான் சொக்திதகத்தகேனா.
முனியம்மாவும் சேகரத்தில் ஊருக்குப்
போகப் போவது.....''

''ஊருக்கா?'' என்று ஆச்சரியத்தோடு
கேட்டான் அவன்.

''ஆமாம், மாமாவுக்கு நான் கடுதாச
எழுதியிருக்கிறேன். கல்யாண விஷயத்
தைத் தை பொறத்ததும் போசித்துக்
கொள்ளாமனு.....''

''அப்படியானால் முனியம்மாளைச்
சிலிமாவுக்கு மாத்திரமில்லை, ஊருக்குக்
கூட நானே அழைக்கக்கிட்டிப்
போனேன்! ஐயோ பாவம், ஊருக்குப்
போகிடப் போவது; அதற்குத்தான்
நம்மை விட்டால் யார் இருக்காங்க!''
என்னுள் கத்தசாமி.

''ஆமாம் தம்பி, நல்ல யோசனைதான்.
நாசித்தநாட்கள் விஷ எழுத்துக்கிட்டி
அழைக்கப்போனும் மாமாவுக்கும் சே
தோஷமாக இருக்கும்'' என்று ஆமோ
தித்தான் முத்தம்மாள்.

வித்தநாடு சிலிமாவுக்குப் போகி
றும் என்ற சத்தோஷத்தில் முனியம்
மாள் தலைகாங் புரியாய்க் சதிரி நடை
போட்டுக்கொண்டு நடத்தான். போனும்
வழிவெல்லாம் கத்தசாமி கம்மா இல்லை.

இருபதாம் அத்தியாயம் மறக்கமுடியாத இரவு

பிடக் காட்டி இரவு கமார் ஒரு
மணிக்கு முடித்தது. கத்தசாமி பெண்ட
னுடைய 'கேட்டு'ப் பக்கம் காத்திருந்து
முனியம்மாளை அழைத்துக் கொண்டு
புறப்பட்டான். அந்த நேரத்தில் விடு
திரும்புவதற்குப் பங்கை எதிர்பார்க்க
முடியாது. விதியோரத்திலிருந்த ஒரே
ஒரு ரிக்கா வண்டியைத் தவிர வேறு
சாதனங்களுடைய எண்ணப்படவில்லை.
அவனுக்கு அவனோடு சேர்த்தாற்போல்
ரிக்ஸாவில் உட்கார விருப்பமில்லை.
எனினும் அவன் மாத்திரம் ஏதிக்
கொள்ளத் தோன்றி, தான் கூடவே
நடந்து செல்லலாம் என்று உத்தேசித்
தான். ஆனால் நாட்டுப்புறத்து முனி
யம்மாள் ரிக்கா வண்டியில் ஏறக் கூச்சப்
பட்டான். எனவே கால் நடைபாகவே
இருவரும் புறப்பட்டனர்.

பனி கொட்டிக் கொண்டிருந்தது.
தெருக்களில் ஊர தடமாட்டமே யில்லை.
நகரம் முழுவதும் மோனத்தில் ஆழ்ந்து
கிடந்த அந்த நேரத்தில் கத்தசாமியின்

முருகேசன் விஷயமாக அவனது
வாலைக் கிளிக்கொண்டே சென்றான்.

''முருகேசனும் நானும் எவ்வளவு
சிறெகம் என்று தெரிஞ்சா நீ என்னிடம்
விஷயத்தை இப்படி ஒளிக்க மாட்டே!
அவன் எந்த விஷயமானதும் என்விட்ட
சொல்லாமல் இருக்கமாட்டான் நீயும்
அவனும் பேசிக்கிட்டது முழுதும் எனக்
குத் தெரியும்!.....''

முனியம்மாள்வெட்கத்தினால் தலையை
ஒரேயடியாகக் குனிந்து கொண்டான்.

''பயப்படாதே, முனியம்மா! எனக்கு
இந்த விஷயத்தினே ரொம்பத் திருப்தி.
முருகேசன் தக்கமானவன். மாமாவிடம்
நானே சொக்துகிறேன். அவர் உன்
னைக் கேட்டால் மீன மேஷம் பார்க்கா
மல் 'முருகேசனைத்தான் கட்டிக்கு
வேன்' என்று சொக்தியிடு.''' கத்தசாமி
அவனது முகத்தைப் பார்த்தான்.

அவனும் அரை நம்பிக்கையோடு
அவன் ஓரக்கண்ணால் பார்த்தான்.

''அட மெல்லாகத்தான் சொக்தி
றேன், முனியம்மா! நீ கத்தியமாக
மனசில் இருக்கிறதைச் சொன்னால்தான்
காரியம் நடக்கும்! புரியுதா?'' என்று
நயமாகக் கேட்டான் அவன்.

குனிந்த தலையை மெதுவாக ஆட்டிச்
சம்மதம் தெரிவித்தான் அவன். ''அப்
பாடி ஒரு தொல்லை தீர்த்தது!'' என்று
நினைத்தான் கத்தசாமி.

செருப்புச் சத்தம் 'கிஸ்ரி' என்று
கேட்டது. குறுகிய சத்துகளில் வழி
பாக அவன் விரைப்பாக நடத்தான்.
சக்லோசம் காரணமாக அவனுக்குச்
சற்றுப் பிள்ளும் வந்து கொண்டிருந்த
முனியம்மாள் அவனுடைய நடைபின்
வேகத்தைப் பின்பற்ற முடியாமல்
ஒட்டமும் நடைபுறத்தை நினைத்திக்
கொண்டே வந்தான்.

மெதுவாக முனியம்மாளை ஊரில்
கொண்டு போய்த் தன்வி விட்டால்,
பிறகு முத்தம்மாளையும் 'தாஜா' செக்து
விடலாம் என்று சித்தித்துக் கொண்டே
நடந்த கத்தசாமி, சிறிது தூரத்தில்
காலடிச் சத்தத்தைக் கேட்டுத் திரும்
கிட்டான். அவனது போலீஸ் முகையில்
ஏதோ சந்தேகம் தோன்றியது. அந்தச்
சந்திச் மறுகோடியில் ஒரு உயரமான
மனித உருவம் கவரோரமாகப் பதுங்கி
நின்றதைக் கண்டான். அந்தச் சிறு
சந்தில் விளக்குகள் ஒன்றுகூட இல்லை

புதியதைவிட
அதிவெண்மையாகவும்
பிரகாசமாயும்
சலவை செய்யுங்கள்!

சலவை
கோப்புத் துளினால்

செய்

பிரகாசிக்கச்செய்யும்
"ஆப்பிளம் ராஸ்ப
பம்" கனத்துள்ளது

97% சுத்தமான கோப்

கோடா கிடையாது.

100% கதேசி

கிடை மலிவு துரித வேலை சிறந்தது

இவ் 90 கோத்ரஜ் உள்ளத தயாரிப்பு

கூடு - கோத்ரஜ் வாஷிங் கோப்புத் துளிகள்
பவுடர் குவத்திக் கரும் தாளை எதிர்பாருங்கள்

5,00,000
ரூபாய்கள்

பருத்தி நூல்கள்

செ. 80 வகை
நூல்கள்

மதுரை மில்ஸ் கம்பெனி லீட்., மதுரை

மில்கள்: மதுரை, துத்துக்குடி, அம்பாசமுத்திரம்

★

கைத்தறி இயந்திரத் தறி. பின்னால் தறிவதுக்கான
சகலவிதமான நூல்கள்

★

விசேஷ ரகங்கள்:

கயிறகம், கீழுதுகம், சித்தாங்கம், நாடாக்கம் முதலியவைகளுக்கான
விசேஷ நூல்கள்-தையல் நூல்-முறுக்கேற்றிய தீர்த்த எட்டுகம் முதலியன

★

மாதிரிநூல்கள்:

ஏ. சி. எப். ஹார்வி லிமிடெட்

பாண்டிச்சேர் பில்டிங்

டென்: 420 (4 லைன்)

மதுரை

தந்தி: "ஹார்வி"

கிரைப் ஸிரப் - ஐ. டி. எல்.

சிலக்கனின் திரைகள் போலாறுகளை நீக்கும்
சிறப்பான கிரைப். உடனே குணம் தெரியும்.

தொடர்ந்து உபயோகித்தாலும்
ஹார்வி விளைவிக்காதது.

ஐ. டி. எல். தயாரிப்பு

குழந்தைகள் விரும்பித்
சாப்பிடக் கூடியது

தயாரிப்பாளர்:

தி கைகுத் இண்டஸ்ட்ரியல் & டெஸ்டிங் கம்பிரைட்டரி லீட்.,
மல்லேஸ்வரம், பெங்களூர்-3.

கிதான் ஒப்பீசை: 85/87, நம்பு செட்டி தெரு, சென்னை-1.

மையால் தெலிவாகப் பார்க்க முடிய வில்லை. எனினும் பதுங்கிய ஆசாமி கையில் மூட்டை போன்ற ஏதோ ஒன்றை வைத்திருந்தான் என்பதை மட்டும் காண முடிந்தது. கத்தசாமி கரு கருப்புடன் சிறிது வேகமாகவே நடக்க ஆரம்பித்தான்.

அந்த ஆசாமி பின்னோக்கி நகர ஆரம்பித்தான். அவனது உயரத்தைப் பார்த்தபொழுது ஒருகால் தங்க வேலுவோ என்ற சந்தேகம் மனத்திலே தோன்றியது.

"ஏய்! தில்லு!" என்று ஒரு அநட்டம் போட்டான் கத்தசாமி.

அவ்வளவுதான்; அந்த மூட்டைக்கார ஆசாமி பக்கத்துச் சத்தியம் நிரும்பி ஓட ஆரம்பித்தான். அடுத்த தொடியில் கத்தசாமி வேட்டை தாம்போல் ஓரே பாய்ச்சலாகப் பாய்ந்து அவனைத் துரத்திக்கொண்டு ஓடினான். "அத்தான், அத்தான்!" என்று முனியம்மாள் கொடுத்த அபாயக் குரல் அவனது காதுகளில் விழவேயில்லை.

முன்னால் ஓடிய ஆசாமி, எதிரில் குறுக்கிட்ட சத்துகளிலும் பொத்துகளிலும் புருந்து புருந்து விரைவாக ஓடினான். கத்தசாமியினால் செருப்பைப் போட்டுக் கொண்டு அவனைத் துரத்த முடியவில்லை. அதை உதறி எறித்துவிட்டு இரைக்க இரைக்கச் சீராக்காமல் ஓடினான்.

சுமார் பதினாந்து திமிடங்களுக்குமேல் ஓடியவாவிட்டது. மூட்டைக்காரனும் ஓட்டப் பந்தய திபுனர்ப்போல் வெகு வேகமாக ஓடினான். எத்தனை நெருக்கம்! எத்தனை சத்துகள்! அவன் ஓட ஓடக் கத்தசாமியின் ஆக்திரம் அதிகரித்தது. "இன்று விடுவதில்லை. எப்படியாவது பிடித்துவிட்டு மறுவேலை!" என்ற நினைச்செய்துடன் தினைக்கொண்டே ஆக்ரோஷத்துடன் கத்திய வண்ணம் முச்சைப் பிடித்துக் கொண்டு துரத்தினான்.

எவ்வளவு நேரம்தான் ஓட முடியும்? கடைசியில் எதிரியின் வேகம்தணிந்தது. அவனது கால்கள் தள்ளாடத் தொடங்கின. கத்தசாமி அவனை நெருங்கி விட்டான். அவனுக்கும் அந்த ஆசாமிக்கும் இடையே ஏழெட்டு அடி இடைவெளிதான் இருந்தது. இன்னும் ஓரே நிமிடத்தில் கத்தசாமி அவனை ஓரே அழக்காக அரக்கி விட்டிருப்பான்! ஆனால் அதற்குள் சற்றும் எதிர்பாராத ஒரு சம்பவம் நடந்து விட்டது!

"டமா"ரென்று ஒரு வேடிச் சத்தம். அவன் முகத்தில் சிலசென்று தண்ணீரை வாரி அடைந்தது போன்ற ஒரு உணர்ச்சி ஏற்பட்டது. காலின் கீழ் கண்ணாடிப் பாண்களின் கலகலத்த ஒசை; சாராய

நாற்றம் 'சூப்'பென்று மூக்கைத் துளைத்தது. என்ன நடத்தது என்று புரிந்து கொள்ள மாட்டாமல்தடுமாறி தின்று கத்தசாமி. எதிரி ஓட்டமாக ஓடி மாய மாய மறைந்து விட்டான்.

கத்தசாமி முகத்தைத் துடைத்துக் கொண்டான். சிறிது சிறிதாக அவனுக்கு விஷயம் புலப்படத் தொடங்கியது. அந்த ஆசாமி ஒரு பெரிய கண்ணாடி ஜாடி திறையக் கண்ணாராயம் எடுத்துச் சென்று கொண்டிருந்தான். ஜாடி துணியினால் சுற்றப்பட்டிருக்கவே ஏதோ மூட்டைபோல் இருந்தது. மேலும் ஓட முடியாமற் போனவுடன் தான் பிடிபடாமல் இருப்பதற்காக அந்த ஜாடிக் கால்கள் காலின் மேல் போட்டு உடைத்து விட்டுத் தப்பி ஓடி விட்டான்.

அவனது முகம், கைகள்கள், ஆடை ஆகிய எல்லாம் ஓரே சாராய மயம்! என்ன துடைத்தும் தாற்றம் போகவே இல்லை! வேட்டியின் முன்பாகம் வேறு. சாராயத்தில் தொய்த்தெடுத்தது போல நின்றது. உடம்பின் மேல் பட்டதும் அருவகுப்பைக் கொடுத்தது. விதியை தொத்துகொண்டே, வந்த வழியே நிரும்பினான். பழனிச்சாமிக்குப் பாலயி ஷேகம் என்றால், அவனுக்குச் சாராய அபிஷேகமா!

அப்போதுதான் அவனுக்கு முனியம் மாளைப் பற்றிய நினைவு வந்தது. அவன் இருக்க இடத்துக்கும், முனியம்மாளை விட்டு வந்த இடத்துக்கும் சுமார் இரண்டு மூன்று மைல் தூரமாவது இருக்கும். 'ஐகாபியா! நாட்டுப் புறத்துப் பெண், பட்டாசாந்துக்குப் புதிது, வீட்டுக்குப் போக வழி தெரியாது. சத்தியில் விட்டு விட்டோமே! என்ன கதியா னுனோ! என்ன முட்டாள்தனம்! முத்தம்மாளுக்கு என்ன பதில் சொல்வது!"

அவனுக்கு வயிற்றைக் கலக்கியது! அந்தக் கண்ணச் சாராயக்காரனை வாய்க்கு வந்தபடி சரமாரியாகத் திட்டிக் கொண்டுப் பேசுகொண்ட நடக்கையில் திடீரென்று பின்னாலிருந்து யாரோ அவனது முதுகின் மேல் கையை அழுத்தியது போலிருந்தது!

"என்ன அப்பேன்! தண்ணீர் ரொம்ப ஜாஸ்தியா!"

கத்தசாமி தன் கழுத்தின் மீது கையைக் கப்பட்ட கையை ஒரு உதறல் உதறி விட்டுத் திரும்பிப் பார்த்தான். பின்னால் நின்று கொண்டிருந்த ஆசாமி சடக் கென்று அவனது கையைக் கெட்டி யாகப் பிடித்துக் கொண்டான்.

"ஓடப்பார்க்காதே. அப்பேன்! ஒண்ணும் நடக்காது! மெதுவா எங்கடவே

வா! குடி வெநியிலே ஆடிக் கீழே விழுத்துடப் போறே!"

கத்தசாமியிக்குக் கோபம் பொத்துக் கொண்டு வந்தது.

"மேய்! யாரு நீ? யானைப் பார்த்துக் குடிக்காரனல்லு உனரே?"

அந்தத் தடியன் ஏனையாகச் சிரித்துக் கொண்டே பேசினான்:

"கோவில்க்காதில்க் ஸார்! நீங்க குடிசில்க்கல்லு நான் சொன்னது தப்பத் தானுங்க! வேறா ஒரு நாலு நிரால் 'டரவீக்' சாப்பிட்டுச் சொர்க்கத்துக்கு வழி தேடிக்கிடையுடுக்கீங்க. வாங்க என் கடலே, கடிகாட்டுகிறேன்! கசையாங்க் கொட்டியிலே டுத்துத் தூங்கலாம். ஏன் இந்த நடுத்தெருவிலே கிடந்து சங்கடப் படுகிறீங்க!" என்று அகனது கையைப் பிடித்து இழுத்துக் கொண்டு போனான் அந்த ஆசாமி.

கத்தசாமியின் கோபம் எங்கிலைய மீறியது. "ஏய், நான் யார் தெரியுமா?" என்று கலித்தான் அவன்.

"நக்காச் சொல்லீங்க! ஏன் தெரியாதுவா! நீங்க இந்தப் பட்டணத்து ராஜாவில்க்கே! அட, சட்! கம்மா நட அட்டென் ஸ்டெஷனுக்கு!"

கத்தசாமியிக்குத் தனது நீங்கை அப் போதுதான் விடைகிவது. அகலேப் பிடித்ததனாலும் ஒரு போலீஸ்காரன் தான்! அவன் பிது விசிக் கொண்டிருந்த சாராய நாற்றமும் அவன் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருந்த இடமும் வேறையும் அப்படியே பட்டணம்! இதவே அகனது மந்தாரப்பேட்டையாக இருந்தால் இத் தகைய அனரித்தம் நடக்கக் காரண மில்லை! அங்கே யாரும் அவனைச் சந்தே சிக்க மாட்டார்கள். ஆனால் இந்த மூக மறியாத இடத்தில்க்?...!

"இதோ பாரப்பா, நானும் உங்களைப் போல ஒரு போலீஸ்காரன்தான்!..."

"ஆதா, தெரியாதா பிள்ளே! நீ போலீஸ்காரனாகவும் இருப்பீய், டிப்டி கமிஷனராகவும் இருப்பீய்!... மருதம்பே மரியாதையா நடக்கிறயா, 'சந்தா'க் குடுத்து தன்னிக்கிட்டுப் போனானுமா?... சலியன்! உன் நாற்றம் கொடையப் புடுங்குது! இந்த மதுவிலக்குக் காலத் திலே உனக்கு ஏங்கே கிடைக்கது இந்தச் சரக்கு?" என்று கேட்டான்.

இதவே வேறு சந்தர்ப்பமானால் கத்த சாமி அந்தக் கெவையான பேச்சுக்களைச் சிெத்துக்கொண்டு கம்மா இருப்பானா? கால வித்தியாகம்!

"இதோ பாரப்பா, ஒரு கேஸ் பிடிச்சப்போனேன். போன இடத்திலே ஒரு ஆசாமி இப்படி வெங்காம்....."

"கேஸ் பிடிக்கிற ஸூப்பிரைஸ் பாரு? கம்மா வா ராஜா!"

என்ன சொல்வியும் அந்த ஓரடன் கேட்பவனாக இல்லை. பவத்தமாக இழுத்துக் கொண்டே போனான். சற்று நயமாகப் பேசிப் பார்க்கலாமா?

"ஸார்! என் மாமன் மகளைத் தனீ யாக விட்டுட்டு வந்துட்டேன் ஸார்! அது காலுக்குப் புதுக்கங்கி!..."

மற்றவன் சிரித்தான். "சரிதான், மகிதன் சரியான குடிவெநியில் சம்பந்தா சம்பந்தமில்லாமல் உளறுகிறான்" என்று நீனைத்து விட்டான் அவன்.

"ஓ! மாமன் மகளைத் தேடிக்கிட்டுத் தான் 'அட்ரஸ்' தெரியாமல் கத்திக்கிடையுருத்தீங்கனா... வாங்க இன்ஸ்பெக்டர் கிட்டச் சொல்விக் கண்ணுலம் கட்டி வைக்கச் சொக்டிறேன்!"

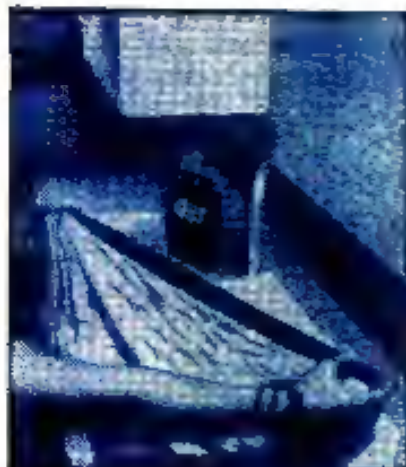
கத்தசாமியின் பேச்சு ஒன்றும் பவிக்க வில்லை. அவன் உண்மையைச் சொல்லச் சொல்ல எதிராளிக்கு அவை விபரீத மான அபிப்பிராயத்தையே கொடுத்தன. மேற்கொண்டு ஏதாவது தகராறு வைத்துக் கொண்டால் 'போலீஸ் மரியாதை' நடத்து விடும் போலிருந்தது. விஷயத்தை அய்வனவு துரத்துக்கு முற்றவிட்டு, தன் பொன்னா உடம்பைப் புண்ணுக்கிக் கொள்ளாமல், நலி யெழுத்தை நொத்தவன்மையம் அவனோடு சாயபுரம் ஸ்டேஷன் அடைந்தான்.

அந்த நொத்தில் அந்த ஸ்டேஷன் தூக்கிலுழித்து கொண்டிருந்தது. இன்ஸ்பெக்டர் ஸ்டேஷனில் இல்லை. ஹெட் கான்ஸ்டபிளும் அப்போதுதான் விட்டுக்குப் போனான் என்று தெரிந்தது. இரண்டொருவர் அரைத் தூக்கத்தில் இருந்தனர். தடியன் ஒருவன், "கனூதைய உங்கே கொண்டு போய்த் தனீ வைப்பா! காணியே பார்த்துக் கலாம்!" எக்டான்.

கத்தசாமி கெஞ்சினான், கத்தாடினான், பக்கிக் காட்டினான். "ஐயோ! நானும் ஒரு போலீஸ்காரனுவிற்றே!" என்று பரிதாபமாக மன்ருடினான். அவனது முறைபிட்டைக் கேட்பார் இல்லை. கான்ஸ்டபிள் தடியைச் சுழற்றிக் காண்பித்தான். பாவம், சர்க்கல் காரனின் சாட்டையைக் கண்டு கண்ணுக்குள் ஒருங்கும் சிக்கத்தைப் போல 'லாக்ஃப்' அறைக்குள் ஒருங்கினான் கத்த சாமி. எல்லோரையும் 'பிமாண்டிக்' வைக்கப் பிறந்த போலீஸ் வீரன், தானே அதனுள் அடைபட்டான்!

அது கத்தசாமியின் வாழ்க்கையில் மறக்க முடியாத ஓர் இரவு. (நேடரும்)

இந்தியாவின் முதல்
பரிசுத்த கரணி, கம்
காட்டின் பழக்க
வழக்கமான கத்தம்
செய்யும் முறைகளைப்
புரட்சிகரமாக மாற்ற

டெட் பரிசுத்த கரணி
பாதலாய் தரை, பரத்திரவகம்,
கவர்கள் முதலிய எல்லா
வற்றையும் கத்தம் செய்கிறது.
அது தகையையும், குளி
மணிகளையும் வித்தியாசவிகை
யல் ஒரே மாதிரியாக கித்த
முதலிய கத்தம் செய்கிறது.

டெட் சோற்றை முறையில்
தயாரிக்கப்பட்ட ஒரு
பரிசுத்த கரணி, சோப்பவட்டர்
அல்ல, சோப்பை ஆதார
மாகக் கொண்டும் தயாரிக்கப்
பட்டதல்ல, சோப்பைக்
காட்டிலும் வெகு சீக்கிரத்தில்
கத்தம் செய்கிறது. அழுக்கு
கலையும், எண்ணெய் பசை
களையும் துப்புரவாக போக்கு
கிறது. ஆயினும் டெட்டில்
காடிமான சராயைப் பொருள்
கள் இல்லை. கைகளில்
பட்டால் இதமாக இருக்கிறது.
அது உயர்தர சங்கை
சோப்புகளைக் காட்டிலும்,
பரிசுத்தமான உடை
களுக்கும் அவைகளின் பேத்த
உடைப்புக்கும்
உத்தியோகம் அளிக்கிறது.

தி ஸ்வஸ்திக் ஆரில் மில்ஸ் லிமீட்., பம்பாய்

தொலைபேசி 513 & 7494

புவைப் போல...

உங்கள் மேனியை

மலர்ச் செய்வு

ரெக்ஸோனா

ரெக்ஸோனா ரோப்பை இருப்பதற்கென
—சுருமத்திக்கு ஊட்டமளித்த உயரண
இயற்கையுடைய செல்கள் ரோகை
துண்டியும் எண்ணெய்கள் கரை
விரைவுத தவறாமே கெடும்!

கெடும் கைத்துள்ள ரோப் இது ஒன்றே